

**Sermons By
William Marrion Branham**

"... in the days of the voice ..." Rev. 10:7

**ՔՐԻՍՏՈՍԸ ԱՍՏԾՈՒ ԽՈՐՀՐԴԻ
ԲԱՑԱՅԱՅՏՈՒՄՆ Է**

Ջեֆերսոնվիլ, Ինդիանայի նահանգ, ԱՄՆ
Յուլիսի 28, 1963 առավոտ

Introduction

The remarkable ministry of William Branham was the response of the Holy Spirit to the prophecies of the Scriptures in Malachi 4:5,6, Luke 17:30, and Revelations 10:7. This worldwide ministry has been the culmination of many other Bible prophecies, and a continuation of the working of God by His Spirit at this End time. This ministry was spoken of in the Scriptures, to prepare the people for the Second Coming of Jesus Christ.

We pray that the printed Word will become written in your heart as you prayerfully read this message.

While every effort has been made to provide an accurate unabridged transcription, the English audio files are the best representation of the sermons spoken by Bro Branham.

Audio and transcribed versions of over 1,100 sermons preached by William Branham are available for free downloading and printing in many languages at:

www.messagehub.info

This work may be copied and distributed as long as it is copied entirely, not modified, and distributed free of charge.

Ոհ, անգին քաղցր անուն
Հույս երկրի, ցնծումն երկնից,
Ոհ, անգին քաղցր անուն
Հույս երկրի, ցնծումն երկնից:

Այս անվամբ նաև երկնից մեջ
Զինք պիտ Արքայից Արքա
Պսակենք այդ կարճ կյանքե վերջ,
Երբ ուղին մեր վերջանա:

⁴⁵³ (Պատգամ անծանոթ լեզվով, որին հետևում է թարգմանությունը. ծան. խմբ.):

⁴⁵⁴ Հուսով եմ, հասկանում եք, որ Տիրոջ Հոգին է իջել մեր մեջ այս հավաքույթի ժամանակ՝ խոսելով անծանոթ լեզվով (խոսելով մի մարդու հետ, որը չգիտեր, թե ինչի մասին է խոսքը, թարգմանելով մեկի միջոցով, որը նույնպես չգիտեր, թե ինչի մասին է խոսքը). սա Տիրոջ խոսքն է: Հիշում եք, երբ թշնամին մոտեցավ, և նրանք չգիտեին, թե ինչ անեն: Սուրբ Հոգին իջավ մեկի վրա և հայտնեց նրան, թե ինչ պետք է աներ: Ո՛հ, Աստված իմ:

⁴⁵⁵ Խոնարհենք մեր գլուխները խոնարհությամբ: Թող Աստված օրհնի ձեզ:

Տեր ընդ ձեզ, Տեր ընդ ձեզ, մինչեւ վերը ժողովուհնք,
Մեր Փրկիչն ալ տեսնենք եւ մէկտեղ Անոր երկրպագենք:

ՔՐԻՍՏՈՍԸ ԱՍՏԾՈՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ԲԱՑԱՅԱՅՏՈՒՄՆ Է

¹ Շնորհակալություն, եղբայրս: Մի պահ կանգնած մնանք, մինչ խոնարհում ենք գլուխներս աղոթքի համար:

² Երկնային Հայր, գթությամբ լեցուն, կրկին այս առավոտ մոտենում ենք Քեզ, որ ստանանք Քո Շնորհքը և առաջնորդվենք Քո Սուրբ Հոգով, որովհետև մենք հասկացել ենք, որ այս առավոտ պետք է հավաքվենք Քո Խոսքի ուսուցումը ստանալու համար, որպեսզի իմանանք, թե ինչպես պետք է ապրենք այսօր, և որ օրերում ենք ապրում: Մենք խնդրում ենք Քո սուրբ առաջնորդությունը մեր սրտերի և մտքերի համար այսօր, որ Դու մեզ առաջնորդես ամեն Խոսքին, որ անհրաժեշտ է մեզ, որպեսզի Դու լայն բացես մեր բերանները, բացես մեր սրտերը, որ մենք ստանանք այն, ինչ Դու ուզում ես մեզ ասել: Փակիր մեր բերանը այն ամենի համար, ինչ ճշմարիտ չէ, իմանալով, որ միայն Դու կարող ես բացահայտել Խոսքը:

³ Եվ հիմա, քանի որ հեռանալու եմ այս եկեղեցուց և գնալու եմ աշխարհի մյուս ծայրերը, ես նրանց Քեզ եմ հանձնում, Տեր, որովհետև սիրում եմ նրանց ամբողջ սրտով: Նրանց Դու՛ ես ծնել ճշմարտության Խոսքով և Հոգով, և ես խնդրում եմ, որ նրանց օրհնես, Տեր: Ամուր կապիր նրանց Քրիստոսի սիրո կապերով:

⁴ Օրհնիր մեր սիրելի հովվին: Խնդրում ենք, որ Դու օծես նրան Քո Խոսքի Սուրբ Հոգով և հայտնություն տաս նրան, որ նա կարողանա կերակուր տալ Քո հոտին:

⁵ Վերջերս Դու մի տեսիլք տվեցիր այս փոքրիկ խորանի համար... պետք է կերակուր հավաքել, որովհետև կգան ժամանակներ, երբ այդ կերակուրը անհրաժեշտ կլինի: Սուտման և Վուդս եղբայրները պատրաստ էին գնալ ուրիշ երկրներ, բայց Դու ասացիր. «Առայժմ կերակրի պաշար հավաքիր»: Տեր, հենց այդ էլ փորձել եմ անել:

⁶ Եվ այս առավոտ խնդրում եմ, որ Դու առաջնորդես այս քարոզը, որի մասին մտածել ենք, որպեսզի ցույց տանք, որ Դու ես Աստվածը, իսկ այս Խոսքը Քո Խոսքն է ու Քո ճշմարտությունը: Շնորհիր այդ, Տեր, որպեսզի Քո ժողովուրդը կերակուր ստանա և ուժ ստանա Աստծո շնորհքով, և տեսնի, որ այս ամենը իրոք Աստծո մեծ ողորմության արդյունքն է այս օրվա համար: Ով Հայր, օրհնիր բոլոր նրանց, ովքեր այստեղ ներկա են և նրանց, ովքեր կուզենային գալ, և փառավորիր Քո Անձը: Խնդրում ենք Քեզ Հիսուսի Անունով: Ամեն:

⁷ Թող Տերը հիմա օրհնի յուրաքանչյուրիդ: Սկսելուց առաջ... Կարծեմ այստեղ է փոքրիկ մանուկ Կոլինսը: Մի քանի րոպե առաջ տեսա նրա հորը, և նա ուզում է, որ իր երեխան ընծայվի: Հենց այդ էլ կանենք հիմա, եթե քույր և եղբայր Կոլինսները ուզում են փոքրիկի հետ առաջ գալ, որպեսզի սկսենք այս փոքրիկ էակի ընծայման արարողությունը:

⁸ Նրանք Քրիստոսի Մարմնի հավատարիմ անդամներից են: Ուշադրություն դարձրեք, որ ես երբեք չեմ ասել «խորանի անդամներ», այլ՝ «Քրիստոսի Մարմնի անդամներ», այսինքն՝ Քրիստոսի Մարմնի մի մասնիկ: Եվ նրանք ուզում են, որ այս փոքրիկ էակը ընծայվի: Կարծում եմ, որ այս գործի համար կինս նախանձում է ինձ՝ գրկել փոքրիկ բալիկներին: Նեվիլ եղբայր, եթե ուզում եք առաջ գալ...

⁹ (Բրանհամ եղբայրն առաջնորդում է ընծայման արարողությունը)

Բերեք նրանց, բերեք նրանց,
 Հանեք նրանց մեղքի դաշտից,
 Բերեք նրանց, բերեք նրանց,
 Փոքրիկներին Հիսուսին բերեք:

¹⁰ Ես սիրում եմ այս երգը: Բերեք նրանց Քրիստոսի մոտ, քանի դեռ սատանան նվազագույն առիթը չի ունեցել նրանց գրավելու: Նրանք արդեն ընծայված են Տիրոջը՝ ծառայության կյանքի համար:

¹¹ Գիտե՞ք, թե Դաուլսների ընտանիքից որևէ մեկը եկել է, թե ոչ: Դաուլս քույրը: Բրաուն եղբայր, դուք այստե՞ղ եք: Այո, ես երջանիկ եմ: Դաուլս եղբայրը դեռևս մեզ հետ է: Հրաշալի է: Քիչ էր մնում Դաուլս եղբայրը մեզ լքեր: Տեսնու՞մ եք, երբեք չենք կարող չափազանց շատ ասել կամ չափազանց շատ խնդրել: արդեն 21 տարի անցել է այն ժամանակվանից, երբ Աստված նրան կյանք տվեց: Դա կյանքի սովորական տևողությունն էր, բայց Աստված նրան ասաց, որ էլի է ապրելու:

¹² Վերջերս մեզ կանչեցին՝ ասելու համար, որ նա մահամերձ է: Մենք արագ գնացինք նրա մոտ, և մեր Տեր Աստվածը շատ բարի եղավ և խնայեց նրա կյանքը: Կարծում եմ, որ նա պատրաստ է, և սպասում է Տիրոջ գալստին: Գիտեք, մենք միշտ կառչում ենք մեկս մյուսից: Այդ ծեր մարդը հոր պես է ինձ համար: Հիշում եմ, երբ նա գալիս և նստում էր հին խորանում: Երբ Լույսը փայլեց ջրի վրա Հիսուս Քրիստոսի Անունով մկրտության հավաքույթի ժամանակ, նա եկավ ձեռնափայտի վրա հենված (այն ժամանակ 87 կամ 88 տարեկան կլիներ): Նա ուղիղ եկավ ինձ մոտ և ասաց. «Ուզում եմ մտնել ջուրը և անմիջապես մկրտվել»: Ինչ-որ մեկը գնաց նրան հագուստ բերելու: Նա չէր կարող սպասել հաջորդ հավաքույթին: Նա ուզում էր *անմիջապես* մկրտվել: Ինձ հաճելի է այդ տեսնել: Վերջերս զրուցում էի նրա հետ, և նա ինձ հարցրեց. «Բրանհամ եղբայր, կարծում եք, որ ես ինձ լա՞վ եմ զգում»:

Ես ասացի.
 ---- Գնացե՛լ եք բժշկի մոտ քննության:
 Նա պատասխանեց.
 ---- Այո:

երկրորդ փուլի¹ վերջն է: Երրորդը սկսվելու վրա է:
⁴⁵¹

Այս անվամբ նաև երկնից մեջ
 Ձինք պիտ Արքայից Արքա
 Պսակենք այդ կարճ կյանքե վերջ,
 Երբ ուղին մեր վերջանա:

Ոհ, անգին քաղցր անուն
 Հույս երկրի, ցնծումն երկնից,
 Ոհ, անգին քաղցր անուն
 Հույս երկրի, ցնծումն երկնից:

⁴⁵² Նկատեցի՞ք, թե ինչպես Սուրբ Հոգին վերցրեց նույն երգը և մի օկտավայով բարձրացրեց: Հաջորդ փուլը սկսվելու վրա է: Ամեն:

Առ քեզ հետ Հիսուս անունը,
 (ավելի ուշ է, քան կարծում եք)
 Ով որդի ցավոց, վշտաց
 Տա սփոփանք քեզ և ցնծում մը,
 Առ զայն հետդ անկասկած:

Ոհ, անգին քաղցր անուն
 Հույս երկրի, ցնծումն երկնից,
 Ոհ, անգին քաղցր անուն
 Հույս երկրի, ցնծումն երկնից:

(Ի՞նչ եք անում, երբ փորձություններն են ձեզ պատում):
 Հիսուսի անունն առ քովդ
 Իբր ասպար փորձութենե
 Մրմնջե զայն աղոթքովդ
 Թակարդներ երբ շուրջ պատեն:
 (Թող դրանք ձեզ անհավատ չդարձնեն):

Տա սփոփանք քեզ և ցնծում մը,

⁴⁴⁶ Առ զայն հետո անկասկած (մի մոռացեք այդ անունը, ուր էլ գնաք):

⁴⁴⁷ Ոհ, անգին քաղցր անուն (մենք կրում ենք այդ Անունը: Մենք կանչված ենք Նրա անունով)

Յույս երկրի, ցնծումն երկնից,
Ոհ, անգին քաղցր անուն
Յույս երկրի, ցնծումն երկնից:

⁴⁴⁸ Այժմ ձեզ կասեն մի փոքրիկ գաղտնիք, որը ձեզ օգտակար կլինի մինչև իմ վերադարձը: Յիշեք այդ, մինչ կանգնած ենք: Յիշեք սա.

Այս անվամբ նաև երկնից մեջ
Ձինք պիտ Արքայից Արքա
Պսակենք այդ կարճ կյանքե վերջ, (մենք կթագադրենք Նրան)
Երբ ուղին մեր վերջանա:

Ոհ, անգին քաղցր անուն
Յույս երկրի, ցնծումն երկնից, (ո՞րն է եռակի հայտնությունը)
Ոհ, անգին քաղցր անուն
Յույս երկրի, ցնծումն երկնից:

⁴⁴⁹ Ուրեմն ի՞նչ. երկրի հույսը, երկնքի ուրախությունը: Ամեն ինչ Քրիստոսի մեջ է. Աստված, Եկեղեցին, ամեն ինչ: Աստվածաշունչը Քրիստոսն է: Աստվածաշունչը գրավոր խոսքն է, իսկ Յիսուսը խոսքն է: Նրա հայտնությունը Նրա Կյանքի ապացույցն է, որ զալիս է մեր մարմնի մեջ՝ այդ խոսքը բացահայտելու համար: Ո՛հ, մի՞թե սքանչելի չէ:

Յիսուսի անունն առ քովդ (լավ լսեք)
Իբր ասպար փորձութենե (մի մոռացեք այդ)
Մրմնջե զայն աղոթքովդ
Թակարդներ երբ շուրջ պատեն:

Ոհ, անգին քաղցր անուն
Յույս երկրի, ցնծումն երկնից,
Ոհ, անգին քաղցր անուն
Յույս երկրի, ցնծումն երկնից:

⁴⁵⁰ Առանց այդ իմանալու (անշուշտ, երբ հոգևոր ես, հոգևոր բաներն ես դիտում), առանց այդ իմանալու, բայց Աստված գիտի: Եթե շրջվեք և նայեք պատի ժամացույցին, կտեսնեք, որ սլաքը երկուսի վրա է: Սա

¹³ Ես ասացի. «Բժիշկը կդնի իր լսափողակը ձեր սրտին, տեսնելու համար, թե արդյոք այն կարգին վիճակում է, այնուհետև էլեկտրասրտագրություն կանի, կչափի ձեր արյան ճնշումը, մեզի անալիզ կանի և այլն... Նա ամեն տեսակ սարքեր ունի, որոնք հնարավորություն են տալիս քննելու ձեր օրգանիզմը: Յետո նա նայում է մի գրքի մեջ, որտեղ մասնագետները գրել են տարբեր բաների մասին... «Եթե կատարվում է այսպիսի բան, ուրեմն այսինչ բանը լավ վիճակում չէ»:

¹⁴ Ես նաև ասացի. «Իմ միակ լսափողակը Աստվածաշունչն է: Այն քննում է հոգու վիճակը: Այժմ ես կքննեմ ձեզ: Յովի.5:24 համարն ասում է. «Իմ խոսքը լսողը...». իսկ դա չի նշանակում պարզապես նստել և լսել, այլ ընդունել այդ խոսքը: Դուք հավատում եք: Ինչ-որ բան ձեր մեջ ասում է, որ դա ճշմարտություն է: Դուք ընդունել եք այդ խոսքը: Հավատում եք այդ խոսքին: Այդ խոսքը ձեզ է պատկանում: «Իմ խոսքը լսողը և Ինձ ուղարկողին հավատացողը...»: Դուք հավատու՞մ եք:

Նա ինձ ասաց. «Իհարկե»:

¹⁵ ---- Ուրեմն ես կկրկնեմ այն, ինչ ասել է գլխավոր Բժիշկը... Նա հավիտենական կյանք ունի և դատաստանի չի ենթարկվի, այլ մահից կյանքին է անցել: Որքան գիտեմ, Գրքի համաձայն, դուք հաջողությամբ անցաք քննությունը:

¹⁶ Այս ծերուկը, որ մոտ հարյուր տարեկան էր, եկեղեցական չէր, բայց երբ Լույսը փայլեց իր ճանապարհին, նա ընդունեց այն: Ձանազանու՞մ եք նախասահմանված սերմը: Երբ Լույսը դիպչում է սերմին, այն անմիջապես կյանք է ստանում:

¹⁷ Գիտեմ, որ այսօր շոգ է, և կարող է դաժանություն թվալ ձեզ հավաքել այս ծառայության համար, երբ այսքան նեղվածք է, բայց մտածեցի, որ Աստծո շնորհքով կարող եմ ևս մեկ հավաքույթ անցկացնել ձեզանից հեռանալուց առաջ. հուսով եմ, կարճ ժամանակով:

¹⁸ Վաղը երեկոյան Չիկագո պետք է մեկնեմ, որպեսզի սկսեմ չորեքշաբթի օրվանից: Ես մտածեցի մի քիչ շուտ գնալ և մի փոքր հանգստանալ հավաքույթների մի նոր շարք սկսելուց առաջ: Այնտեղ արդեն հայտարարել են: Նրանք այդ հավաքույթները կանցկացնեն մի վայրում, որը կոչվում է «Մարիգոլդ Արենա», չորեքշաբթի օրվանից մինչև կիրակի: Շաբաթ առավոտյան կլինի Լրիվ Ավետարանի գործարարների նախաճաշը: Չգիտեմ, թե այդ մասին հայտարարել են, թե ոչ: Շաբաթ երեկոյան հավաքույթը կլինի «Լեյն Թեք»-ում. այստեղ տեսնում եմ, որ այդ մասին հայտարարել են:

¹⁹ Եթե գտնվեք այդ վայրում... սովորական ավետարանչական ծառայություն է լինելու, ինչպես մենք սովորաբար ունենում ենք: Պատգամների մեծ մասը լինելու է այն թեմաների շուրջը, որոնք

ձայնագրվել են այստեղ, որովհետև հենց այստեղ ենք ձայնագրում ձայներիզները: Հասկանում եք: Դրսում կարող են կտրել և ձևափոխել, բայց նրանք, ովքեր ստանում են այստեղ ձայնագրված ձայներիզները... նրանք պետք է որոշեն, թե ուզում են լսել դրանք: Դրանք անմիջապես այստեղից են դուրս գալիս, մեր ամբիոնից: Դրսում ընդհանրապես փորձում են չքարոզել շատ խորը թեմաներով, որովհետև իմ ունկնդիրներից մեծ մասը քիչ փորձառություն ունեն: Բայց այստեղ զգում են, որ իրավունք ունեն ասելու այն ամենը, ինչ Աստված դնում է սրտիս մեջ: Ուրեմն բոլոր մեր ձայներիզները այստեղից են գալիս: Իսկ ձայնագրողները հիմա ստուդիայում են: Դուք կարող եք նրանց նայել ապակու հետևում, որտեղ նստած են իրենց ձայնագրիչների առջև:

²⁰ Բայց եթե ուզում եք գալ այս հավաքություններին, մենք երջանիկ կլինենք ձեզ ընդունելու: Եթե գնաք այնտեղ և չիմանաք, թե որտեղ են անցկացվում հավաքությունները, պարզապես դիմեք Լրիվ Ավետարանի խմբի ցանկացած եղբոր, կամ Կարլսոն եղբորը, և նա ձեզ կասի... Նա ձեզ կտեղեկացնի: Կամ դիմեք Ֆիլադելֆիայի եկեղեցուց ինչ-որ մեկին: Նրանք ձեզ կտեղեկացնեն:

²¹ Ես կվերադառնամ երկուշաբթի օրը, կեսօրից հետո կամ երեկոյան: Իսկ երեքշաբթի օրը կվերադառնանք Արիզոնա՝ երեխաներին դպրոց տանելու: Այնուհետև չգիտեմ, թե երբ կվերադառնամ, որովհետև Տերը... Ես ուզում եմ, որ Նա ինձ առաջնորդի այն բոլոր բաներում ինչ անելու եմ:

²² Ինչ-որ տարօրինակ բան է կատարվել... Ես կարող էի նաև... գիտեմ, որ ձայնագրվում է, և կարող էի այդ մասին ասել հիմա: Երբ տեսիլքներ և կարգադրություններ են գալիս Սուրբ Հոգուց, ես ուզում եմ գործել առանց հետաձգելու: Ինչ վերաբերում է տեսիլքներին, անցած տարին անենաարտասովորն է եղել իմ ողջ ծառայության մեջ: Այն ամենը, ինչ կատարվեց, դուք գիտեք, որ կատարվելուց առաջ կանխասվել էին, դրանք կատարվեցին այնպես, ինչպես ասվել էր:

²³ Այժմ վերադարձել ենք այստեղ: Ինձ դուր չի գալիս այստեղի կլիման. հենց հասնում եմ այստեղ, պարզապես ուժասպառ եմ լինում: Երբ բարձրանում եմ այս բլուրները և իջնում եմ այս ձորը, տասը րոպեում շնչառությունս դժվարանում է, վատ եմ զգում, գլուխս պտտվում է, ամեն բան թվում է մութ և մռայլ, և ես ստիպված եմ լինում հեռանալ:

²⁴ Վերջերս զրուցում էի կնոջս հետ... ինձ այստեղ բերողը դուք եք, այս եկեղեցին: Թույլ տվեք մի բան ասել. բոլոր այն վայրերից, ուր ես եղել եմ մինչև հիմա, հենց այստեղ եմ ամենից շատ սիրում քարոզել: Եվ թվում է, որ հենց այստեղ պետք է ձայնագրենք. այստեղ տասն անգամ ավելի լավ է, քան այլ վայրերում: Դրա համար եմ միշտ ասում. «Երբ Աստված ինչ-որ բան է անում ինչ-որ տեղ, կառչեք

Նրանց մեջ եմ»: Ուրեմն Նա այստեղ է հիմա: «Տիրոջ հրեշտակը բանակ է շինում Նրանից վախեցողների չորս կողմը և փրկում Նրանց»: Նա նրանց հետ է, ովքեր կառչում են Խոսքից: Ոչ ոք չի կարող հարգել այդ Խոսքը, եթե չի վախենում Աստծուց: Հասկանում եք:

⁴⁴² Ուրեմն Նա մեզ հետ է այս առավոտ, մինչ երկրպագում ենք Նրան Խոսքով: Քանի այս առավոտ բարդ պատգամ ունեցանք, կարծում եմ, որ լավ է, որ որոշ ժամանակ Հոգով երկրպագենք Նրան: Փակեք ձեր աչքերը և նորից երգեք:

Կը սիրեմ գինք
 Կը սիրեմ գինք,
 Ձի նախ Ինք գիս սիրեց
 Եվ Գողգոթայի խաչի վրա
 Փրկություն գնեց:

⁴⁴³ Ո՛հ, որքան ենք սիրում Նրան:

Հավատք առ Աստված, հավատք առ Որդին,
 Հավատք առ Սուրբ Հոգին. մեկ Աստված է Նա,
 Դևերը կողոպտեց, մեղավորները կարթնանան,
 Եհովայի հավատքը կցնցի ամեն բան:

⁴⁴⁴ Ամեն: Փառք Աստծուն: Որքան ենք Նրան սիրում: Այժմ պարզապես երկրպագեք Նրան ձեր ողջ սրտով: Պարզապես երկրպագեք Նրան: Մտածենք, թե ինչքան սքանչելի է Նա: Տեսեք, թե Նա ինչ է արել մեզ համար: Բոլոր այդ տեսիլքները բոլոր այս տարիների ընթացքում, և ոչ մեկը սուտ չի եղել: Այն ամենը, ինչ Նա ասաց, որ կկատարվի, կատարվեց հենց այնպես, ինչպես Նա էր նախօրոք ասել: Ես ձեզ սիրում եմ: Որդյակներ, մի՛ մոռացեք Աստծո պատվիրանները: Սիրեք միմյանց, սիրեք բոլորին, անկախ նրանից, թե ճշմարտության մեջ են, թե մոլորության, մեղավոր են, թե սուրբ: Եթե դուք նրանց չեք սիրում, ուրեմն աղոթեք, որ Տերը ձեզ օգնության հասնի, որովհետև Աստված սիրել է մեղավորին:

⁴⁴⁵ Եվ հենց Աստծո բնությունը... Եթե մարդը մոլորության մեջ է, ուրեմն այնուամենայնիվ սիրեք: Մի՛ մասնակցեք նրա մեղքերին, բայց խոսեք նրա հետ քաղցրությամբ, ոչ թե դառնությամբ և կոպտորեն, այն Կյանքի հույսի քաղցրությամբ, որ բնակվում է ձեր մեջ Հիսուս Քրիստոսով, Սուրբ Հոգով բացահայտված:

Առ քեզ հետ Հիսուս անունը,
 Ով որդի ցավոց, վշտաց

... Լսել եք Մովսեսի մասին եղեգներում,

⁴³⁵ ճանաչում եք Դավթին անվեհեր, (բոլորը խորհրդապատկերներ են)

Հովսեփի երազներն էլ գիտեք (նա մարգարե էր):

Դանիելի և առյուծների մասին հաճախ ենք երգում...

Ուրիշ շատ օրինակներ էլ կան Սուրբ Գրքում,

⁴³⁶ (նրանք բոլորը բացահայտվեցին Նրանով: Առանց Նրա նրանք կորած են: Եվ ես պետք է այդպիսին դառնամ, որ Նրա մասնիկ լինեմ: Ամեն)

Որքան ուրախ եմ, որ տեսնելու եմ նրանց (դա ճիշտ է),

Տերը մեկ առ մեկ կծանոթացնի նրանց հետ,

Այն հանդիպման ժամանակ օդերում:

⁴³⁷ Եբր.11-րդ գլխում գրված է. «...որովհետև Աստված մեզ համար ավելի լավ բան նախապատրաստեց, որպեսզի դրանք առանց մեզ չկատարվեն»: Ձեռքերն ու ոտքերը չեն կարող կատարյալ լինել առանց խելքի, իմաստության, գլխի: Հասկանում եք: Մենք բոլորս կատարյալ ենք դառնում Նրանով: Այսպես, մենք մեկ Հոգով մկրտված ենք մեկ Մարմնի մեջ, և ազատ ենք դատապարտությունից: Մենք ազատվել ենք մեղքից, որ մահ էր բերում: Ամեն: Աստծո միածին Որդին ձեզ կառաջնորդի, երբ մենք կհանդիպենք օդերում: Սիրում եք Նրան:

Կը սիրեմ զինք

Կը սիրեմ զինք,

Ձի նախ Ինք զիս սիրեց...

⁴³⁸ (Եկեղեցին շարունակում է երգել, մինչ Բրանհամ եղբայրը աղոթում է թաշկինակների վրա:)

⁴³⁹ Տեր Հիսուս, թող Սուրբ Հոգու օծությունը իջնի այս թաշկինակների վրա և բժշկի հիվանդներին հենց հիմա...

(Աղոթքն ամբողջովին չի ձայնագրվել. ծան. խմբ.)

⁴⁴⁰ Ինչպե՞ս է Նա բացահայտվել: Նա առաջինը ինձ սիրեց: Ի՞նչ արեց Նա:

Եվ Գողգոթայի խաչի վրա

Փրկություն գնեց:

⁴⁴¹ Ուխտի փառավոր Հրեշտակը, որ անապատում Մովսեսի հետ էր և Պողոսի հետ էր Դամասկոսի ճանապարհին, թույլ տվեց, որ լուսանկարվի, և Նրա լուսանկարը վերջերս հայտնվեց «Լայֆ» ամսագրում: Նա նույն Աստծո նույն Խոսքն է, որ անցնում է նույն ուղիներով, նույն ձևով, նույն խոստումի համաձայն: «Որովհետև ուր որ երկու կամ երեք հոգի իմ անունովս հավաքված լինեն, ես այնտեղ

դրանից»: Ես հիշում եմ այն օրը, երբ ես անհնազանդ եղա, երբ Նա առաջին անգամ կանչեց ինձ. Նա ինձ շատ խստորեն խրատեց: Հնազանդությունը զոհերից լավ է:

²⁵ Այնուհետև անընդհատ անցուդարձի մեջ կլինեմ և կքարոզեմ խորամուկ: Իսկ դրսից եկողներիդ տեղյակ կպահենք: Իսկ Բիլլի Պոլն այստեղ՝ գրասենյակում, կլինի, և ցանկացած պահի կարող եք կապ հաստատել ինձ հետ նրա միջոցով: Եվ մենք կվերադառնանք այստեղ, որ անցկացնենք... Հետո կլինի քարոզ յոթ փողերի վերաբերյալ, եթե Տերը թույլ տա, այնուհետև յոթ պատուհասներն ու յոթ գավաթները և այսպես շարունակ... Եթե կարողանանք այս ամենը անել մի քիչ ավելի հով ժամանակ: Այնուամենայնիվ թույլ տանք, որ Տերն առաջնորդի:

²⁶ Վերջերս դժվարություն եղավ դրամաչեկի պատճառով: Ինչ-որ մեկն ինձ չեկ էր տվել (անձամբ ինձ համար) ամեն հարկից ազատ: Այսպես, մենք գնացինք... Բիլլին գիտեր, որ ես դրա կարիքն ունեի և իրավաբաններին հարցրեց, թե արդյոք կարող էի փող ստանալ այդ դրամաչեկով: Նրան պատասխանեցին. «Իհարկե, նա ամերիկյան քաղաքացի է, ինչու՞ պիտի չստանա: Բոլոր հարկերը վճարված են... ցանկացած քաղաքացի կարող է այդ անել»:

²⁷ Բայց Բիլլին չբավարարվեց այդ պատասխանով և գնաց ֆինանսական տեսուչի մոտ: Նա ասաց. «Անշուշտ, կարող է ստանալ. Միացյալ Նահանգների քաղաքացի է»: Այնուամենայնիվ նա դեռևս վստահ չէր, և զանգահարեց Մեռլ Միլերին (հարկային տեսչության ղեկավարն է Ինդիանապոլիսում): «Անշուշտ, ամեն բան կարգին է: Նա կարող է ստանալ: Իր անունով է գրված: Միայն ստորագրել է պետք»: Միայն մեկը կարող է փողը ստանալ, և այն չի գանձվի առանց...

²⁸ Հասկանում եք, ես դրամաչեկով փող չեմ ստանում: Դրա պատճառով անախորժություններ ունեցա անցած անգամ: Ինձ բերում էին մի տուփ չեկ. «Բրանհամ եղբայր, ուզու՞մ եք...»: Եվ ես ստորագրում էի՝ Ուիլյամ Բրանհամ, Ուիլյամ Բրանհամ... Իսկ այդ ընթացքում իշխանությունները զբաղվում էին այդ գործով: Իսկ ես շարունակում էի չեկերը ստորագրել իմ անունով՝ վճարելով պարտքերը... Բայց ինձ ասացին, որ ես պետք է վճարեի չհատուցված հարկերը, որը կազմում էր 300.000 դոլար: Այդպես այդքան անախորժություններ ունեցա: Այսպես, հենց ստորագրեցի այս չեկը, նորից եկավ գործակալը և ասաց. «Նորից ենք բացելու ձեր գործը»: Այս ամենը մեծ նեղություն էր ինձ համար:

²⁹ Այստեղ ներկա է նաև Լի Վեյլ եղբայրը (կարծեմ՝ կարելի է այդ մասին ասել): Նա մկրտական էր, Սուրբ Գրքի հրաշալի գիտակ: Ես վերջերս նրան մկրտեցի Տեր Հիսուս Քրիստոսի Անունով մեր մկրտության ավագանում: Լի Վեյլ եղբայրը: Նա իրոք լավ մարդ է,

Քրիստոսով եղբայր: Նա մեզ համար այստեղ քարոզել է: Նա կրթված մարդ է, և բացի դրանից, առաջնորդվում է Հոգով: Երբ Լուսյը փայլեց նրա ճանապարհին, նա ասաց, որ ուզում էր շրջվել այդ լուսից, բայց չկարողացավ: Այդպես վերջերս ես նրան մկրտեցի հենց այստեղ: Նա չէր կարող երկար սպասել, դրա համար մենք եկանք այստեղ, հագանք մկրտության զգեստները, և ես նրան մկրտեցի Հիսուս Քրիստոսի Անունով:

³⁰ Այնուհետև ես մտածեցի, որ հոգևոր կերակուրն ուտելուց հետո կարող էինք նաև մարմնավոր կերակուր ուտել և մի քիչ զրուցել: Այսպես գնացինք «Կապույտ վարագ»: Ջրույցի ժամանակ այսպիսի հարց առաջացավ. «Ինչպե՞ս կարող եք թույլ տալ, որ մարդիկ այդպես խոսեն ձեր մասին»: Այսպես, Վեյլ եղբայրը լավագույն մարդկանցից է, բայց ինչպես ասում են, «շատ է շտապում հրահանը ձգել»: Ես նրան միշտ ասել եմ այդ մասին: Այսպես, ես նրան ասացի (հուսով եմ դեմ չեք, Վեյլ եղբայր). «Այդպես մի բռնկվեք: Հանգիստ մնացեք. Աստված է գործողը»:

³¹ Նա ինձ պատասխանեց. «Ո՛հ, գուցե ձեզ համար դա հեշտ է, բայց...»: Գիտեմ, որ նա շատ խելացի է, և իրեն միշտ հանդիպում եմ նույնքան խելացի, ինտելեկտուալ մարդիկ. նա գիտի, թե ինչպես պատասխանել, մինչդեռ մյուսները շփոթահար են մնում:

³² Նաև ասացի. «Վեյլ եղբայր, մտածեք այս մասին»: Մենք նստած էինք «Կապույտ վարագ»-ում: Դավիթը իր որդու կողմից գահընկեց արվելուց հետո ստիպված եղավ փախչել, որովհետև ապստամբություն էր և Իսրայելը բաժանված էր. նա լաց լինելով քաղաքից դուրս եկավ: Իր ճանապարհին նա հանդիպեց մի մարդու, որը չէր սիրում վերջին օրվա իր պատգամը: Նա ծաղրում էր նրան. ոչ մի հարգանք չուներ նրա հանդեպ. այդ մարդը քեզ Դավթի վրա: Պահապանը հանեց իր սուրը և ասաց. «Մի՞թե գլուխը կթողնեմ այդ շան ուսերին, որը քթում է իմ թագավորի վրա»: Բայց Դավիթը պատասխանեց. «Հանգիստ թող նրան. Տերն է այդ ասել»: Նրան ծաղրեցին: Բայց նա ասաց. «Տերն է նրան ասել»: Մենք գիտենք այդ պատմությունը և դրա վերջը: Վեյլ եղբայրը կարծում էր, որ չափազանց գթասիրտ է պետք լինել այդ անելու համար:

³³ Հագիվ էի վերադարձել և մտել իմ աշխատասենյակը, երբ հարկային տեսուչը զանգահարեց Բիլլի Պոլին և սկսեց խոսել մեր գործի մասին: Վեյլ եղբայրը ինձ հետ տուն մտավ. ես ասացի կնոջս (կեսօրից հետո էր)... մտանք սենյակ, և ես ասացի կնոջս. «Սիրելիս, պետք է քեզ մի բան ասեմ» (այդ մասին խոսել էինք անմիջապես իմ մեկնելուց առաջ): Նա ինձ պատասխանեց. «Բիլլ, ես գիտեմ, որ Աստված քեզ ուղարկել է այնտեղ. մենք բոլորս գիտենք այդ: Բայց նա երբեք չի ասել, որ վերադառնաս: Դա է ինձ անհանգստացնում»:

³⁴ Ես նրան ասացի. «Կարծում եմ, դա ձեզ համար է՝ քո և

Փառավոր կլինի, ասում եմ ես ձեզ
Աստծո Որդին Ինքը ձեզ կառաջնորդի
Այդ հանդիպմանը օդերում:

⁴³⁰ Այո՛, մենք կհանդիպենք այնտեղ: Թող բոլոր մեթոդականները, մկրտականները, մյուսները, ով էլ որ լինեք... Թող բոլոր վերստին ծնվածները, Աստծո Հոգուց ծնվածները իրար ձեռք սեղմեն, մինչև երգում ենք այս երգը:

Ո՛հ, մեծ հանդիպում կլինի օդերում, փառավոր վայրում,
Ես կգամ ձեզ հանդիպելու, այնտեղ ձեզ կհանդիպեմ,
Այն Տան մեջ, որ բարձր է երկնից:
Ականջներս երբեք նման երգ չեն լսել,
Փառավոր կլինի, ասում եմ ես ձեզ
Աստծո Որդին Ինքը ձեզ կառաջնորդի
Այդ հանդիպմանը օդերում:

⁴³¹ Ո՛հ, ի՛նչ հրաշալի է սա: Հասկանու՞մ եք, թե նա ինչ է անելու: Իմ սիրելի բարեկամներ, պետք է կանգ առնենք, շուտով ժամը երկուսն է: Կդադարեցնենք և հետո կշարունակենք ճաշից հետո: Սրա վերաբերյալ դեռ էջեր ունեն, բայց պետք է կանգ առնենք: Վերջ չկա այս հայտնությանը: Այն հավիտենական է, ինչպես Աստծո Խոսքն է հավիտենական:

⁴³² Բայց Աստծո խորհրդի եռակի նպատակը բացահայտված է: Աստված բացահայտվել է Քրիստոսի մեջ: Քրիստոսը բացահայտվել է Իր եկեղեցու մեջ, որպեսզի մեղքի մեջ ընկած եվային փրկագնի և վերականգնի նրան իր սկզբնական վիճակում: Ո՛հ, այն օրը փառավոր բաներ են կատարվելու: Այդ օրը շատ մոտ է: Մենք հավատում ենք: Հավատու՞մ եք դրան:

⁴³³ Ես մտածում եմ այս երգի մասին... ամեն անգամ, երբ ես մտածում եմ, որ ... Նա հաստատեց Իր Անձը Դանիելի, Մովսեսի, Երեմիայի մեջ... ովքե՞ր էին նրանք: Մարգարեներ: Այդ կարևոր մարդիկ մարգարեներ էին, որոնց գալիս էր Աստծո Խոսքը: Դուք գիտեք Հովսեփի երազները: Դանիելը՝ առյուծների գուբում և գիտեք մյուսներին: Ովքե՞ր էին նրանք: Մարգարեներ:

⁴³⁴ Բայց ամենամեծը... Աստված նրանց մեջ խորհրդանշվում էր միայն ժամանակավորապես: Նա խորհրդանշվեց Ադամի մեջ, որը գիտեր, թե ինչն էր ճիշտը, բայց դուրս եկավ փրկելու իր կնոջը, որովհետև նա սխալի մեջ էր: Քրիստոսը կարիք չուներ մեղք դառնալու, բայց դուրս եկավ և Իր վրա վերցրեց մեղքը՝ փրկագնելու համար իր կորսված զավակներին: Հասկանու՞մ եք սա: Նա խորհրդապատկեր տվեց Իր մասին:

Ուրիշ շատ օրինակներ էլ կան Սուրբ Գրքում, Որքան ուրախ եմ, որ տեսնելու եմ նրանց, Տերը մեկ առ մեկ կժանոթացնի նրանց հետ, Այն հանդիպման ժամանակ օդերում:

Ո՛հ, մեծ հանդիպում կլինի օդերում, փառավոր վայրում, Ես կգամ ձեզ հանդիպելու, այնտեղ ձեզ կհանդիպեմ, Այն Տան մեջ, որ բարձր է երկնից: Ականջներս երբեք նման երգ չեն լսել, Փառավոր կլինի, ասում եմ ես ձեզ Աստծո Որդին Ինքը ձեզ կառաջնորդի Այդ հանդիպմանը օդերում:

⁴²⁸ Մի՞թե չեք սիրում այդ: Այժմ Նրա փառավոր խորհրդի եռակի նպատակը բացահայտված է: Նա ամենամեծն է, Նա Միակն է: Ո՛հ, Աստված իմ: Նորից երգենք Նրան: Ես այլևս չեմ կարող քարոզել: Ես ինձ այնքան լավ եմ զգում: Հասկանու՞մ եք:

Ո՛հ, մեծ հանդիպում կլինի օդերում, փառավոր վայրում, Ես կգամ ձեզ հանդիպելու, այնտեղ ձեզ կհանդիպեմ, Այն Տան մեջ, որ բարձր է երկնից: Ականջներս երբեք նման երգ չեն լսել, Փառավոր կլինի, ասում եմ ես ձեզ Աստծո Որդին Ինքը ձեզ կառաջնորդի Այդ հանդիպմանը օդերում: (Կգնա՞ք դուք: Աստծո շնորհքով: Աստծո շնորհքով):

⁴²⁹ Լսել եք Մովսեսի մասին եղեգներում, ճանաչում եք Դավթին անվեհեր, (բոլորը խորհրդապատկերներ են)

Հովսեփի երազներն էլ գիտեք: Դանիելի և առյուծների մասին հաճախ եմք երգում... Ուրիշ շատ օրինակներ էլ կան Սուրբ Գրքում, Որքան ուրախ եմ, որ տեսնելու եմ նրանց, Տերը մեկ առ մեկ կժանոթացնի նրանց հետ, Այն հանդիպման ժամանակ օդերում (Բայց ամենամեծն է Նա):

Ո՛հ, մեծ հանդիպում կլինի օդերում, փառավոր վայրում, Ես կգամ ձեզ հանդիպելու, այնտեղ ձեզ կհանդիպեմ, Այն Տան մեջ, որ բարձր է երկնից: Ականջներս երբեք նման երգ չեն լսել,

երեխաների: Ինձ չի վերաբերում: Ես նրան ծառայելու եմ, եթե Տերը թույլ տա, ուր էլ որ գնամ»: Այդպես ասացի նրան: Այսպես, նոր էի տեղ հասել, և հազիվ էի գլխարկս հանել, երբ ինչ-որ մեկը ասաց շատ խայթիչ տոնով. «Այդ հարկային տեսուչը...»: Առանց նույնիսկ հիշելու Վեյլ եղբոր հետ ունեցած գրույցը, ասացի. «Հանգիստ թողեք նրան: Գուցե Տերն է նրան ասել, որ այդպես վարվի»: Դեռ չէի վերջացրել խոսելը, երբ մի Լույս հարվածեց պատին և սկսեց գրել (Վեյլ եղբայրն ու կինս ներկա էին). «Վերադարձիր Արիզոնա»: Այդ բառերը գրված էին պատին. «Վերադարձիր Արիզոնա»: Ահա: Դրա համար (ամեն) ես վերադառնալու եմ Արիզոնա:

³⁵ Այս շաբաթ մեծ օրհնություններ ենք ունեցել: Ջրույցներ ենք ունեցել մարդկանց հետ, որոնք սպասում էին Յոթ կնիքների ժամանակվանից: Եվ վստահ եմ, որ շատերը դրսից էին եկել, երկրի բոլոր ծայրերից: Բայց առավոտյան, գրույցները սկսելուց առաջ Սուրբ Հոգին ինձ ճշգրիտ կերպով գրել տվեց այն ամենը, ինչ նրանք գիտեին, այն ամենը, ինչ ուզում էին ինձ հարցնել, հարցերը տալ իրենց ուզած հերթականությամբ, պատմել նրանց երազներն ու ասել մեկնությունը, երբ իրենք դեռ չէին պատմել ինձ:

³⁶ Մարդիկ սենյակում էին: Գնացի նրանց մոտ, և թողեցի, որ նրանք խոսեն: Նրանք ինձ ասացին. «Դե, Բրանհամ եղբայր, ես այսինչ կամ այնինչ բանի համար եմ եկել...»: Ես նրանց ասացի. «Հիշեք, որ այստեղ չենք եկել պարզապես հաղորդակցության համար: Ձեր հոգում կամ ձեր սրտում մի հարց կա, որը ձեզ գայթակղեցնում է, և որի պատասխանը դուք չգիտեք: Գուցե Աստծո օգնությամբ ես կարողանամ ձեզ պատասխանել: Հիշեք, որ հարավի թագուհին էլ հարցեր ուներ, երբ եկավ Սողոմոնի մոտ: Եվ Աստվածաշունչն ասում է, որ չկար մի բան, որ Սողոմոնը չկարողանար նրան բացատրել: Բայց մեր մեջ կա մեկը, որը մեծ է Սողոմոնից (դա ճիշտ է): Տեր Հիսուսն ասել է. «Որովհետև ուր որ երկու կամ երեք հոգի իմ անունովս հավաքված լինեն, ես այնտեղ նրանց մեջ եմ: Ինչ, որ աղոթքով խնդրեք, կատանաք»: Դուք հարցեր եք տալիս մի բանի վերաբերյալ, որը չգիտեք, մի բանի վերաբերյալ, որին չգիտեք՝ ինչպես մոտենալ կամ ինչպես վարվել: Նաև ասացի. «Տիրոջ հրեշտակը բանակ է շինում Նրանից վախեցողների չորս կողմը և փրկում նրանց»: Այսպես, մի ուրիշ աշխարհում, ուր հինգ զգայարանները գոյություն չունեն... Հինգ զգայարանները ձեզ հնարավորություն են տալիս հաղորդակցվել այս աշխարհի հետ: Եթե շոշափելիքի զգայարանը չունենայիք, չէիք զգա, թե ինչին եք դիպչում: Դիպչելը ոչ մի նշանակություն չէր ունենա ձեզ համար: Դա ուրիշ աշխարհի կլիներ: Եթե կույր լինեիք, այն, ինչ հիմա տեսնում եք, ձեզ համար ուրիշ աշխարհի կլիներ: Դուք դրա մասին ոչ մի գաղափար չէիք ունենա: Այսպես, Աստված մեզ տվել է միայն այս հինգ զգայարանները: Բայց կա նաև մեկ ուրիշը, որը կոչվում է հավատք:

Հավատքի միջոցով դուք կարող եք բարձրանալ մի սանդուղքով, որը ձեզ այնքան բարձր կտանի, որ կհայտնվեք մեկ ուրիշ աշխարհում՝ տեսիլքների աշխարհում: Այնտեղ կկարողանաք տեսնել: Կարծես երբեք չէիք տեսել այն, ինչ ձեզ համար բացահայտում է շոշափելիքի զգայարանը, և այնուհետև ձեր աչքերը բացվում են, և կարողանում եք տեսնել: Այդ ամենը գաղտնիք կլինի տեսնել չկարողացող մարդու համար: Գաղտնիք կլինի: Այնուամենայնիվ գոյություն կունենար:

³⁷ Իսկ այնտեղ Տերը... Երկրի տարբեր ծայրերից՝ հյուսիսից, հարավից, արևմուտքից եկած մարդիկ, որոնք եկել էին այդ զրույցների համար... հենց, որ վերջացրին իրենց զրույցները, իրար հարցնում էին, թե ինչ հարցեր են տալու, ինչպես են տալու, ես նրանց դիմեցի՝ ասելով. «Խնդրում եմ, ուշադրություն դարձրեք»: Ես վեր կացա, նրանց ցույց տվեցի իմ թղթերը, որտեղ ամեն հարց գրված էր հենց այն հերթականությամբ, որով նրանք տվեցին (ավելի շուտ՝ տալու էին) և ամեն պատասխան, ինչպես տրված էր ինձ: Տերը փառավոր է: Նա ամեն բան գիտի: Չնայած ամեն ինչին՝ ինձ երեք օր պետք եղավ այդ կեսօրից հետո ուշքի գալու համար. այնքան հոգնեցուցիչ էր:

³⁸ Կարծում էի՝ կվերջացնեն մեկնելուց առաջ: Նախընտրելի էր մարդկանց հետ անձամբ խոսել: Որովհետև հնարավոր էր, որ ասվեին որոշ բաներ, և եթե մարդիկ իմանային, որ իրենց սրտի գաղտնիքները կբացահայտվեին, սարսափելի կլինեին: Դա կարող էր հանցանքների առիթ տալ, մարդիկ կարող էին կրակել իրար, եթե ամբիոնի մոտից հրապարակավ բացահայտվեին այդ բաները: Բանտարկության ենթակա բաներ կլինեին...

³⁹ Բայց, երբ միայն երկուսով եք, այնժամ Սուրբ Հոգին... Լավ հասկացեք, որ այն, ինչ ինձ հարցնում են, խիստ գաղտնի է: Ես դրանց մասին չեմ խոսում: Եվ այն, ինչ իրենց ասում եմ, թող իրենք որոշեն՝ պատմեն, թե՞ ոչ: Դրա համար պետք է մեկ առ մեկ զրուցել այնքան ժամանակ, մինչև ամեն բան կարգավորվի: Սուրբ Հոգին...

⁴⁰ Մտածեք Սուրբ Հոգու տված այդ Շնորհքի մասին, որն ինձ հայտնեց ամեն բան յուրաքանչյուրի վերաբերյալ (իսկ նրանք շատ էին), նույնիսկ մինչև նրանց այստեղ գալը: Բոլոր այդ մարդիկ եկել էին երկրի տարբեր ծայրերից, և ես նրանց երբեք չէի տեսել: Եվ ես դա գրեցի, որ նրանք իմանային, և որ պատասխանները համապատասխանում էին տրված հարցերին:

⁴¹ Մի եղբայր հարցեր ուներ օձի սերնդի վերաբերյալ, և ես չկարողացա լիարժեք պատասխան տալ նրան, որովհետև իրեն տրամադրված կես ժամը լրացել էր: Հուսով եմ, որ նա ստացավ իր հարցերի պատասխանը թղթի վրա գրված: Նա գրել էր դրանք, բայց իր բոլոր հարցերի պատասխանը չստացավ, ուստի ես պարզապես

անձը: Տեսնում եք: Նշաններ երկնքում և երկրի վրա:

⁴²⁴ Ո՛հ, դրա պատճառով սատանան ոռնում է: Դա Խոսքում տրված խոստումի ճշմարտությունն է, որ բացահայտվում է միայն Հարսի մեջ: Նրանք պատասխան չունեն: Երբ Հիսուսը եկավ, ինչու՞ այդ փարիսեցիները... Նա ասաց. «Եթե ես դեռիմ Բեեզզեբուղով եմ հանում, ձեր որդիները ինչո՞վ են հանում»: Նա մենակ էր, Իր Եկեղեցին էլ է մենակ: Եկեղեցին ոչնչի հետ կապված չէ: Բայց Նա հաստատվեց Աստծո կողմից՝ լինելով այն Մարմինը, որում Աստված բնակվեց, և Եկեղեցին հաստատված է Իր Մարմնով և նույն բաներն է անում: Եկեղեցին Նրա Մարմինն է, վերջին օրերի համար խոստացված Խոսքի բացահայտված ճշմարտությունը: Եվ միայն Նա է ապրում Իր Խոսքով: Ահա թե ինչու սատանան գոռում է՝ կոչ անելով այդ կազմակերպություններին, որ մի բան անեն Եկեղեցու ճանապարհը փակելու համար: Բայց նրանք երբեք այդ չեն անի: Հարսը կհափշտակվի, փակի տակ չի դրվի:

⁴²⁵ Այժմ նա կանգնել է հաստատված Խոսքի զորությամբ, որ խոստացվել էր իրեն: Ամեն: Ինչքան է կառչում հարսնացուն այս խոստումից: «Նա ասաց, որ կգա ինձ տանելու: Ես հավատում եմ Նրան»: Հասկանում եք: Այո, դա այդպես է: Նա կհանդիպի Իր Գլխին, իր Ազատիչին, իր Փեսային, իր Թագավորին, իր Տիրոջը, իր Սիրելիին, իր Փրկչին նախատեսված վայրում: Նա վայր ունի Հարսին հանդիպելու համար: Փեսան ոչինչ բաց չի թողնի: Նրա մոտ է մատանին, ճանաչման նշանը: Նա Իր ձեռքերում պահում է այն զգեստը, որ Հարսը պետք է հագնի: Հասկանում եք: Նա նաև հանդիպման վայրն է նախատեսել: Այդ վայրը գտնվում է ինչ-որ տեղ օդերում: Ամեն ինչ նախատեսված է: Հարսանյաց Ընթրիքը պատրաստված է: Հրավիրյալներն արդեն ընտրվել են և հրավիրատոմս են ստացել: Բոլոր հրեշտակները պատրաստ կանգնած են ծառայելու համար: Ո՛հ, Աստված իմ:

«Ո՛հ, մեծ հանդիպում կլինի օդերում, փառավոր վայրում, ես կգամ ձեզ հանդիպելու, այնտեղ ձեզ կհանդիպեմ, Այն Տան մեջ, որ բարձր է երկնից»:
Ականջներս երբեք նման երգ չեն լսել,
Փառավոր կլինի, ասում եմ ես ձեզ

⁴²⁶ Աստծո Որդին Ինքը ձեզ կառաջնորդի (Աստծո կատարյալ հայտնությունը կլինի)

⁴²⁷ Այդ հանդիպմանը օդերում (ո՛հ, ինչպես է Նա հաստատում այդ հիմա):

Լսել եք Մովսեսի մասին եղեգներում,
ճանաչում եք Դավթին անվեհեր,
Հովսեփի երազներն էլ գիտեք:
Դանիելի և առյուծների մասին հաճախ ենք երգում...

Սիրոն: Տիրոջ լեռան վրա ոչ մի վնաս չի լինի»: Նա բացահայտում է Իր հարության կյանքը՝ Ինքն Իրեն հաստատելուց հետո:

⁴¹⁹ Հարսը կախման մեջ չէ ուրիշներից: Նա անկախ կին է, բազմագույն փետուրներով թռչուն, որ տարբեր է բոլոր թռչուններից: Հիշեք, թե Աստվածաշունչն ինչ է ասում դրա վերաբերյալ. դա բազմագույն թռչուն էր, բայց կրում էր Իր Անունը: Նա կրում էր Նրա կյանքը, որովհետև...

⁴²⁰ Ինչպե՞ս էին բժավորում թռչունին: Երկու թռչունները սպիտակ էին, բայց կտրում էին մի թռչունի գլուխը և արյունով ցողում մյուսին: Իսկ արյան բծերով ծածկված թռչունը սկսում էր այսպես թևերը թափահարել, և արյունն աղաղակում էր. «Սուրբ, սուրբ, սուրբ...», երբ թափվում էր գետնին: Քրիստոսը՝ Փեսան, մեռավ, տալով Իր կյանքը, մեզ ցողելով Իր Արյունով, Կյանքի Արյունով, և մենք կրում ենք այդ Արյունը, որն աղաղակում է Տիրոջը. «Սուրբ, սուրբ, սուրբ...»: Դա տարօրինակ թռչուն է, բայց այդպես է: Բայց Հարսը նույնամուն է Փեսայի հետ և կախման մեջ չէ բոլոր մյուսներից: «...դու նրան կպատկանես, քանի դեռ ողջ ես»: Հավատարիմ մնացեք միայն Նրան՝ Խոսքին: Ոչ մի շնություն, հարանվանության, հավատամքի ոչ մի հետք, ոչ մի անհավատարմություն, միայն Խոսքը և Նա: «Անշարժ վեճին յենում միայն, ուրիշ հիմեր են միշտ ունայն»,--- ասել է էդդի Պերոնետը:

⁴²¹ Ամեն ինչ Քրիստոսի մեջ է: Նա Խոսքն էր, Նա Խոսքն է: Եվ Եկեղեցին աստիճանաբար նույնամուն է Խոսքի հետ, որովհետև նա Նրա մասնիկն է, ով Խոսքն է: Եկեղեցին նույնամուն է Նրա անձնավորության հետ, նա Նրա սեփականությունն է, և միայն Նրա: Նա գնվել է Նրա կողմից, Նրա միջոցով, Նրա համար և միայն Նրա: Դա ճիշտ է:

⁴²² Իսկ եթե սատանան մռնչում է, ապա այն պատճառով, որ Խոսքը բացահայտվել է: Մենք վտանգավոր ժամանակներում ենք ապրում: Հիշեք, որ Աստվածաշունչն ասում է, որ երբ այս բաները կատարվեն, այլևս ժամանակ չի լինի: Ժամանակը վերջանում է: Եվ երբ տեսնում ենք նշանները՝ երկրաշարժեր տարբեր տեղերում (տեսաք, թե ինչպես հազարավոր մարդիկ մեռան այն օրը), սարսափազդու նշաններ երկնքում՝ կրակի սյուների պես, թռչող ափսեներ: Նրանք չգիտեն, թե դա ինչ է: Ոչ մի գաղափար չունեն:

⁴²³ Նկատե՞լ եք, որ երկիր իջած հրեշտակները զննել են Սողոմոն՝ այն կործանելուց առաջ: Հիշում եք: Նրանք երեքն էին: Մեկը մնաց Աբրահամի մոտ, հիշում եք: Նրանք երկնքից իջած Լույսեր էին, որոնք եկել էին դատական քննության համար: Տեսեք, թե որտեղ են նրանք գտնվում: Նրանց գտնում են Պենտագոնի շրջակայքում: Աշխարհի դատաստանն է, Սողոմոնի դատաստանը: Եվ կլինի Մեկը, որ կներկայանա եկեղեցիների մեջ. դա Քրիստոսն է, որ հայտնելու է Իր

նրան տվեցի այն թուղթը, որի վրա գրել էի պատասխանները: Եթե նա այդ չի ստացել, դա Բիլլի Պոլի մոտ է: Գիտեմ, որ այդ մարդն այստեղ է, այս դահլիճում: Ես նրան մի քանի րոպե առաջ տեսա: Ուրեմն, եթե նա կամենում է... բոլոր պատասխանները գրված են թղթի վրա: Ո՛հ, ինչքա՛ն բարի է Տերը: Հուսով եմ, որ բոլորդ ձեզ լավ եք զգում: Իսկ երբ կաղոթեմ թաշկինակների վրա, հիշե՛նք Դաուլս եղբորը: Նա մի սիրելի եղբայր է, որին չպետք է մոռանանք մեր աղոթքներում:

⁴² Ես տեսնում եմ Անգրեն եղբորը, բայց ոչ մի տեղ չեմ տեսնում Անգրեն քրոջը... ինչպե՞ս է նա: Ահա նա: Ուրախ եմ նրան տեսնել, որովհետև վերջերս մեզ շտապ կանչեցին, քանի որ նա և իր աղջիկը՝ Դաունինգ քույրը, վթարի էին ենթարկվել, և միայն Աստծո շնորհքը նրանց պահեց ջախջախվելուց: Նրանք գնացքով եկան, և ահա եկեղեցում են: Ես ձեզ երբեք չեմ մոռանա: Ես ձեզ բոլորիդ սիրում եմ, Աստված գիտի այդ: Ես ձեզ սիրում եմ:

⁴³ Անցնել այդ սայթաքուն ճանապարհներով: Երբ տեսնում եմ որևէ եղբոր, որը այդ սառած, սայթաքուն ճանապարհներով գալիս է Ջորջիայից, Ալաբամայից, Թենեսիից միայն մեկ հավաքույթի մասնակցելու համար...

⁴⁴ Երբ վերջերս ինձ շտապ կանչեցին Դաուլս եղբոր մոտ, ես չգիտեի, որ Օհայոյի Լայմա քաղաքը այդքան հեռու է: Կարծում էի, որ կողքի քաղաք է: Բայց չնայած, որ առավոտ շուտ մեկնեց, միայն կեսօրից հետո ժամը մեկին հասա, այն դեպքում երբ մեքենան վարում էի մայրուղու վրա թույլատրված առավելագույն արագությամբ: Եվ երբ մտածում եմ, որ դա դեռ շատ մոտ է հյուսիսային և արևմտյան շրջանների հետ համեմատած, որտեղից ոմանք գալիս են:

⁴⁵ Ես ձեզ սիրում եմ: Դրա համար եմ ուզում լիովին անկեղծ լինել ձեզ հետ: Իսկ մեր հնաբնակները... Տեսնում եմ Քրիչ եղբորը և մյուսներին, որոնք այնտեղ նստած են, որոնք ինձ հետ են եղել այս բոլոր տարիների ընթացքում: Մենք միասին ենք քայլել: Մոտ երկու օր առաջ նայում էի Մերի Ջոյի լուսանկարը: Երբ առաջին անգամ հանդիպեցինք, նա փոքրիկ աղջնակ էր, իսկ հիմա, կարծեմ, ամուսնացել է և երեխաներ ունի: Եղբայր Քրիչը և քույր Քրիչը երիտասարդ էին, սև մազերով, ես և Մեդան նույնպես, իսկ հիմա ալեհեր ենք և տարիքից կորացած: Ինչ-որ բան կա այդ մարդկանց մեջ, որ գրավում է: Դա ջերմացնում է ձեր սիրտը և ցանկություն է դնում ձեր մեջ նրանց հետ մնալու: Նրանց ներկայությամբ անցյալի հիշողություններ են գալիս: Այդ բաները որպես օրինակ եմ բերում այստեղ գտնվողներին՝ ձեր լինեն, թե երիտասարդ: Մենք ուրախանում ենք Տիրոջ գալուստով:

⁴⁶ Այս առավոտ Աստված սրտիս մեջ դրեց կիրակնօրյա դպրոցի թեման. Տիրոջ կամքով երկար պատգամ կլինի: Այստեղ այլևս չեմ

քարոզելու որոշ ժամանակով, որքան գիտեմ, և կուզենայի հիշեցնել, որ Նեվիլ եղբայրը Սուրբ Հոգուց է պատասխանատվություն ստացել այս խորանի համար, որ նա պատգամին հավատում է և սովորեցնում է այն: Դա ճիշտ է:

⁴⁷ Եվ ամեն անգամ, երբ գալիս եք Նեվիլ եղբորը լսելու, համոզված եմ, որ դա ձեզ բարիք կբերի: Նա Հիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ ծառա է: Օրման Նեվիլին ճանաչում եմ վաղ մանկությունից. նա չի փոխվել, միայն ավելի է մոտեցել Աստծուն: Հիշում եմ այն օրը, երբ առաջին անգամ հանդիպեցի նրան: Ես հրավիրված էի մի մեթոդական եկեղեցում: Եվ երբ վերադարձա այս խորան, ինքս ինձ ասացի. «Մի օր նրան կմկրտեմ Հիսուս Քրիստոսի Անունով»: Եվ հիմա նա ջերմեռանդ և քաջ վկայի նման քարոզում է պատգամը:

⁴⁸ Մինչդեռ Նեվիլ եղբայրը շատ փորձությունների և վշտերի միջով է անցնում: Նա այդ ցույց չի տալիս խորանում, բայց քանի որ Տերը ինձ թույլ է տալիս մի քիչ նայել մարդկանց կյանքի մեջ, ես գիտեմ, թե նա ինչի միջով է անցնում: Տեսնում եք: Հաստատ է այն, որ նա փորձությունների միջով է անցնում: Բայց բոլորը նրան այստեղ աջակցում եք (ինչպես Հեսուն և Քաղերն էին պահում Մովսեսի ձեռքերը), երբ նա բերում է խոսքը:

⁴⁹ Հատկապես սիրեք միմյանց: Սիրեք միմյանց... Կարևոր չէ, թե սատանան ինչ է փորձում ձեզ ասել: Դուք հիմա միաբանված, գեղեցիկ եկեղեցի եք, հիշեք իմ նախազուշացումը: Դուք հասկանում եք: Սատանան չի ուզում ձեզ թողնել այդ միաբանության մեջ: Ո՛հ, ոչ, նա կփորձի ձեզ տապալել, եթե նույնիսկ անհրաժեշտ լինի բերել մեկին, որը կլինի իր թիրախը: Նա մի քննադատ կամ անհավատ կբերի և նրան տեղ կտա եկեղեցում, թույլ կտա, որ նա ձեզ հետ հաղորդակցվի, և հետո նրա մեջ մի թույն կներարկի, որը կսկսի տարածվել եկեղեցում: Նրա հետ բաժին չունենաք: Դուրս եկեք այդ ամենից: Եղեք մեղմ և սիրալիր, սիրով լեցուն մեկը մյուսիդ հանդեպ: Աղոթեք, որ այդպիսի տղամարդը կամ կինը փրկվի: Պարզապես աղոթեք նրանց համար, սերտորեն կապված եղեք իրար հետ և լսեք ձեր հովիվին: Նա է ձեր հովիվը և դուք պետք է հարգեք նրան: Նա է ձեզ անցկացնելու փորձությունների միջով, որովհետև Տիրոջից նշանակվել է դրա համար:

⁵⁰ Դուք հիշում եք այդ ամենը: Թշնամին կգա: Եվ երբ գա, էլ ավելի միաբանված եղեք: Եվ նա, ում սատանան օգտագործում է որպես թշնամի, դուրս կգա, կամ էլ կմտնի և կդառնա ձերոնցից մեկը: Ամեն ինչ այստեղ է: Երբեք խմբավորումներ մի ստեղծեք ձեր մեջ. մենք մեկ ենք:

⁵¹ Ես չեմ կարող ասել. «Ձախ ձեռք, ես քեզ վրա բարկացած եմ, ես կկտրեմ քեզ, որովհետև դու աջ ձեռք չես»: Դա իմ ձախ ձեռքն է, և ես ուզում եմ, որ այն մնա այնտեղ, որտեղ է: Նույնիսկ մատիս ծայրը

այդ: Ինչու՞: Որովհետև այստեղ է Քրիստոսի Մարմինը՝ կենդանի, փրկագնված: Ո՛հ, Աստված իմ, փրկագնված Նրանով: Ինչու՞ ենք մենք արդարացված: Մենք Նրա հաղթությունն ենք: Եկեղեցին Նրա հաղթությունն է: Մենք հասել ենք այս վերջին օրերին այս փառավոր Ավետարանով, որ ցույց է տալիս Իր հաղթությունը: Դրա համար է Նա մեռել, և մենք Նրա հաղթանակի ապացույցն ենք: Ամեն: Երբ մենք տեսնում ենք, որ Նա իջնում է և ապրում Իր Եկեղեցու մեջ, դա է Իր հաղթությունը: Դա նշանակում է, որ սատանան չէր կարող Նրան պահել գերեզմանում, ոչ էլ մեզ կարող է պահել: Պոտենցիալ կերպով մենք արդեն հարություն ենք առել. քանի որ հարություն ենք առել, մահից (խոսքի հանդեպ անհավատությունից) դուրս ենք եկել, հարանվանական հավատամքներից անցել ենք հավիտենական Աստծու հավիտենական Ավետարանին, որը գործում է մեր միջոցով և բացահայտում, որ Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան:

⁴¹⁵ Եվ այնուհետև խոսքը, որ գալիս է Գլխից, իջնում է Մարմնի մեջ: Նույն խոսքն է: Ոչինչ չի կարող ավելացվել կամ պակասեցվել: Այսպես, այդ նույն խոսքը, երբ օրը մոտենում է, գալիս է Գլխից, իջնում է Մարմնի մեջ և հաստատում, որ նրանք մեկ են: Նրանք Հարսն ու Փեսան են: Նրանք մարմին են Իր Մարմնից, խոսք՝ Իր խոսքից, Կյանք՝ Իր Կյանքից, Հոգի՝ Իր Հոգուց:

⁴¹⁶ Հասկանում եք: Ամեն: Ինչպե՞ս կճանաչեք դա: Նրանք կրում են նույն վկայությունը, նույն պտուղը, նույն խոսքը, որ բացահայտում է Քրիստոսին: Նույն Կյանքն է, նույն Աստվածը, նույն Հոգին, նույն խոսքը, նույն Գիրքը (ամեն), նույն նշանները: «Դուք էլ կանեք Իմ արած գործերը...»: Ո՛հ, ավելուիա:

⁴¹⁷ Նկատեք, որ Իր Մարմնում հաստատված խոսքը Իր հաղթությունն է և մահվան պատճառը: Տեսեք, երբ Նա մեռավ... Նրա Հոգին չմեռավ, միայն մարմինը: Նրա Հոգին մտավ դժոխք և քարոզեց բանտում գտնվող հոգիներին: Մի՞թե այդպես չէ: Միայն Նրա մարմինը մեռավ: Այնուհետև Նա վեր կացավ և հարություն տվեց մարմնին (որը խոսքն է): Խոսքը մեռած մնաց տարիներ շարունակ, հետո Ռեֆորմացիայի ժամանակ վեր կացավ, և հիմա Հարսը ոտքի է կանգնել:

⁴¹⁸ Ո՛հ, ինչքան կուզենայի ժամանակ ունենալ անդրադառնալու համար եզեկիել մարգարեին, հանել այդ չորացած ոսկորները և ձեզ ցույց տալ այդ բաները: Եզեկիելը հարցրեց. «Ոսկորները կարո՞ղ են նորից ապրել»: Նա ասաց. «Մարգարեացիր»: Բայց ինչպե՞ս կարող է մարգարեությունը գալ: Միայն մարգարեի միջոցով: Դա Տիրոջ խոսքն է: «Լսեք Տիրոջ խոսքը, դուք՝ չորացած ոսկորներ»: Հետո միսն ու մաշկը ծածկեցին այդ ոսկորները, և շուտով նրանք հզոր բանակ դարձան և քայլեցին դեպի Սիոն: Փառք Աստծուն: Նրանն է հաղթությունը: «Ուրախությամբ Տիրոջ փրկագնածները կմտնեն

լեցուն դույլի մեջ, դուք այլևս թանաքի հետքը չեք գտնի: Այն անհետացել է, երբեք չի վերադառնա: Եվ երբ մարդ իսկապես փրկագնված է, (նախասահմանված սերմն է դա ընդունում և տեսնում) նրա մեղքերը ոչնչացվում են: Դրանք անհետացել են: Դրանք ընկել են Քրիստոսի Արյան մեջ և այլևս չեն հիշվելու: Աստված մոռանում է դրանք, և դուք Աստծո որդի կամ դուստր եք և կանգնած եք Աստծո ներկայության մեջ: Ամեն և ամեն:

⁴¹⁰ Հիմա մենք Աստծո որդիներ ենք: Ոչ թե կլինենք, այլ ենք: Մենք փրկագնված ենք: Մենք պատասխան ունենք սատանայի համար: Աստված հայտնվել է: Աստված հավատարիմ է եղել այս օրվա համար տրված Իր խոստումի հանդեպ: Ալելուիա: Գլուխն ալտեղ է: Ամեն: Քրիստոս Տերը հարություն է առել: Նա այստեղ է նույն հարության զորությամբ, որում միշտ եղել է և հայտնում է Իր անձը: Սա է մեր պատասխանը սատանայի համար:

⁴¹¹ Ահա թե ինչու այն օրը, երբ այստեղ նստած մարդը մեռած ընկավ, մենք կարողացանք ասել. «Կյանքի վերադարձիր»: Որովհետև Սուրբ Հոգին էր ասել այդ: Ահա թե ինչու Մեխիկոյուն Նա հարություն տվեց փոքրիկ մանկիկին, որը 15 ժամ առաջ մահացել էր: Երբ տեսիլքը եկավ, Նա ասաց. «Նրան կյանքի վերադարձրու»: Ես ասացի. «Թող մանկիկը ապրի»: Եվ մանկիկը, որի մասին բժիշկները մահվան վկայական էին գրել՝ ասելով, որ նա մահացել է առավոտյան ժամը ինին, հարություն առավ գիշերվա ժամը տասնմեկին, և դեռ ապրում է:

⁴¹² Որտեղի՞ց է դա գալիս: Մարդկանցից չէ: Այլ Գլուխը և Մարմինը մեկ են դարձել: Աստված է բացահայտվել Իր ժողովրդի մեջ: Ահա թե ինչու տղամարդն ու կինը այլևս երկու առանձին էակներ չեն, այլ մեկ մարմին: Աստված և Իր Եկեղեցին մեկ են: Քրիստոսը ձեր մեջ է: Սա Աստծո փառավոր հայտնությունն է: Փառք Աստծուն: Մենք կրում ենք Նրա Անունը: Նրա Անունը Հիսուս է, Օծյալ: Նա Հիսուս է կոչվում, որովհետև Նա Օծյալն է: Եվ Քրիստոսի օծյալ Մարմինն է Աստծուն բացահայտում, ինչպես մի ժամանակ Հիսուսն էր այդ անուն Իր Մարմնով: Եվ այդ Մարմինը փրկագնել է այս մարմինները:

⁴¹³ Եվ այս բաների միջոցով է բացահայտվում Աստծո եռակի հայտնությունը: Նա մտել է Թագավորություն, հարություն է առել, գինն է վճարել: Մենք փրկագնված ենք: Աստված հաստատել է այդ: Հասկանում եք: Եվ մենք կանգնած ենք Նրա առջև, Քրիստոսով արդարացված: Նա դատաստան չի հռչակի, որովհետև արդեն դատել է այն Մարմինը, որի մասնիկն են ես: Ինչպե՞ս կարող եմ Նրա մասնիկ լինել: Նա այստեղ է, Նա իմ մեջ է: «Եթե մնաք իմ մեջ, և Իմ Խոսքերը մնան ձեր մեջ... Իմ անունով Հորից խնդրեք, ինչ ուզում եք, և ձեզ կտրվի»: Արդարացված լինել: Փառք Աստծուն:

⁴¹⁴ Ո՛հ, եթե կարողանայի մի բան անել, որ աշխարհը հասկանար

ուզում եմ, որ իր տեղը մնա: Ես ուզում եմ, որ մարմնի ամեն անդամ իր տեղում մնա: Որպես հավատացյալների Մարմին, Աստված ուզում է, որ բոլորս միասին լինենք: Մենք պետք է միասնական մնանք:

⁵² Դուք դրա վերաբերյալ ձայներիզներ ունեք: Դուք ունեք ձայներիզներ, որոնք ցույց են տալիս, թե մենք ինչին ենք հավատում: Ձայներիզներ ունեք եկեղեցում կարգ ու կանոնի վերաբերյալ: Դրանք սովորեցնում են, թե ինչպես պետք է ձեզ պահեք Աստծո եկեղեցում, ինչպես պետք է գաք այստեղ և մնաք երկնային վայրերում: Մի մնացեք տանը: Եթե Աստված ձեր սրտում է, դուք անհամբերությամբ կսպասեք դռների բացվելուն, որ մտնեք և հաղորդակցություն ունենաք ձեր եղբայրների հետ: Եթե այդպիսի զգացմունքներ չունեք, ժամանակն է, որ սկսեք աղոթել, որովհետև վերջին օրերում ենք, իսկ Աստվածաշունչը մեզ հորդորում է. «Ինչքան, որ տեսնում ենք այն օրվա մոտենալը, այնքան ավելի պետք է իրար սիրենք քրիստոնեական սիրով, աստվածային սիրով: Միաբանվենք երկնային վայրերում Հիսուս Քրիստոսով և սիրենք միմյանց»: «Դրանով բոլորը կիմանան, որ Իմ աշակերտներն եք, եթե իրար նկատմամբ սեր ունենաք»:

⁵³ Դա ճիշտ է: Միաբանված մնացեք: Եթե տեսնում եք, որ մի եղբայր կամ քույր ամբողջությամբ ճշմարտության մեջ չէ, ասեք. «Տեր, մի՛ թույլ տուր, որ դառնության նվազագույն սաղմը աճի իմ մեջ, որովհետև դա նրան վնաս կբերի և Քրիստոսին կհեռացնի իմ կյանքից»: Նախանձի, չարի, ատելության այդ թույները միայն Սուրբ Հոգուն կհեռացնեն ձեզանից: Այդ թույները Նրան կվռնդեն այս խորանից: Այդ թույները կմարեն Սուրբ Հոգուն, կվռնդեն Նրան այստեղից, վնաս կպատճառեն ձեր հովվին: Դրանք շատ չարիք կպատճառեն: Մի՛ արեք այդ: Սերտացրեք ձեր կապերը: Չգեք ամրագոտիները, ինչպես այն եղբայրը (մի հովիվ) վերջերս տեսավ տեսիլքում: Նա տեսել էր Աստծո սպառազինության ամրագոտիները: Հագեք այն, ամուր կապեք: Մոտ եղեք միմյանց: Սիրեք իրար ամեն պարագայում: Լավ խոսեք ձեր եղբայրների և քույրերի մասին: Լավ խոսեք միմյանց մասին, և Աստված կօրհնի ձեզ:

⁵⁴ Այս առավոտ, եթե Տերը թույլ տա, Իր շնորհքով և օգնությամբ... Ես մի շարք սուրբգրային համարներ եմ նշել: Բայց նախքան թեմային անցնելը... (կարծեմ լսեցի, որ ձայնագրիչները միացրին): Այժմ պատգամը կբերենք Աստծո շնորհքով: Նախ աղոթենք:

⁵⁵ Տեր Հիսուս, ես եկեղեցու այս Մարմնի հետ խոսեցի՝ պատվիրելով, որ բոլորը միասին բռնեն Աստծո անփոփոխ ձեռքը, որը նրանց Բացարձակ Իշխանությունն է, Խոսքն է: Ես արեցի Պողոսի նման, որը իր հոտին զգուշացրեց, որ գայլեր են գալու: Դու առաջվա նույն Աստվածն ես, իսկ թշնամին նույնպես նույնն է: Թող այս եղբայրական հաղորդակցությունը և սիրո կապերը միշտ լինեն

այս եկեղեցուն Հիսուս Քրիստոսով:

⁵⁶ Տեր, շնորհիր մեզ Քո օգնությունը, մինչ կարդում ենք Քո Խոսքը: Թող Սուրբ Հոգին մեզ համար բացահայտի այդ Խոսքը, որպեսզի եկեղեցին լիովին վերականգնվի այն հավատքի մեջ, որը մեկընդմիջտ ավանդվել է սուրբերին՝ նրանց զորացնելու համար: Եվ ինչպես որ երկու տարի առաջ տեսիլք տվեցիր՝ պատվիրելով կերակրի պաշար հավաքել (հրաշալի, առողջարար բանջարեղենը, որ հավաքված էր խորանում), տուր մեզ առատորեն այդ կերակուրը: Շնորհիր այդ, Տեր, որպեսզի Հիսուս Քրիստոսը բացահայտվի այն ժամում, որում ապրում ենք, որպեսզի մեզ ֆիզիկական և հոգևոր զորություն տրվի, որը մեզ հնարավորություն կտա կատարելու մեր առջև դրված առաջադրանքը: Շնորհիր այդ, Հայր:

⁵⁷ Օրհնիր այստեղ գտնվող մարդկանց: Նրանք Քո զավակներն են: Նրանք այստեղ են այս առավոտ և գալիս են երկրի տարբեր վայրերից: Տոթ և խոնավ առավոտ է, բայց մենք զգում ենք Սուրբ Հոգու ներկայությունը այս առավոտում: Մենք հիշում ենք Ջոն Ուեսլեյին, Կալվինին, Սենքիին, Նոքսին, Ֆինիին և մյուսներին, որոնք նույնիսկ օդափոխիչներ չունեին: Քրտինքը հոսում էր նրանց դեմքից: Գեղեցիկ հագնված կանայք նստած էին դահլիճում և այնպես էին քրտնում, որ նրանց հագուստները թրջվում էին: Բայց նրանք գալիս էին Աստծո Խոսքը լսելու, իրենց հոգու համար կերակուր ստանալու: Մենք հավատում ենք, Տեր, որ նրանք ինչ-որ տեղ այնտեղ հանգստանում են՝ սպասելով Տիրոջ գալստին:

⁵⁸ Ո՛վ Հայր, մեզ միաբան պահիր: Թող Սուրբ Հոգին մեզ ուղեկցի և առաջնորդի: Շնորհիր մեզ ծառայության երկար կյանք մեզ համար: Տուր մեզ այս առավոտ այդ փառավոր պատգամը, որին սպասում ենք, և որը գալիս է Քո Խոսքից, որպեսզի այն թափանցի բոլոր սրտերը: Տեր, թող խոսող բերանը ճշմարտության Խոսքերը հռչակի: Թող լսող սիրտը պարարտ հող լինի՝ ճշմարտությունը ընդունելու համար: Եվ թող նրանք աճեն և հավիտենական Կյանքով լեցուն մեծ ծառեր դառնան, որպեսզի փայլող լույսեր լինեն և կենդանի նամակներ, որպեսզի բոլորը իմանան, որ Հիսուս Քրիստոսը հարություն է առել մեռելներից և ապրում է մեր մեջ: Մեզ այնպես լցրու սիրով և Հոգու պտուղներով, որ տղամարդիկ ու կանայք, տղաներն ու աղջիկները տեսնեն մեր մեջ բնակվող Քրիստոսի Կյանքի արդյունքը՝ մեծ իրադարձությունից երկու հազար տարի անց:

⁵⁹ Շնորհիր այդ, Հայր, որպեսզի Դու փառավորվես: Խնդրում ենք այդ Հիսուս Քրիստոսի անունով: Ամեն:

⁶⁰ Այժմ ուզում են սուրբգրային մի քանի հատվածներ կարդալ: Հուսով են՝ գրելու բան ունենք: Նեվիլ եղբայր, պարզապես նստած մնացեք: Միայն ուզում են բաճկոնս հանել: Ներեցեք ինձ, բայց այնքան շոգ է այստեղ:

աշխարհը մաքրվում է կրակով, որպեսզի վերցվի աշխարհի ողջ ապականությունն ու մեղքը և աշխարհը վերածուլվի և պատրաստվի փառավոր հազարամյաի համար, որ պիտի գա: Երբ մենք տեսնում ենք այս եռակի փառավոր հայտնությունը՝ Աստված Քրիստոսի մեջ, Քրիստոսը՝ եկեղեցուն, Թագավորության գալուստը (Ադամն ու Եվան վերականգնվում են այն վիճակում, որում եղել են Եդեմի պարտեզում և խորհրդանշում են Քրիստոսին և Իր Հարսին), ուրեմն Թագավորությունը հաստատվելու վրա է Իր խոստումի համաձայն: Թող Աստված փառավորվի այս եռակի խորհրդի հայտնության համար և Իր հեղինակությամբ Իր Խոսքի անձնական հաստատման համար:

⁴⁰⁴ Մի ասեք. «Ուրեմն, փառք Աստծուն, մենք աղաղակում ենք ալելուիա և երգում»: Ո՛չ: Ես միսիոներ եմ, և մոտ յոթ անգամ շրջել եմ աշխարհով մեկ: Ես տեսել եմ հեթանոսներ, դևեր, որոնք պարում են և աղաղակում: Ես տեսել եմ ամեն տեսակ մարմնավոր դրսևորումներ: Այդ ամենը մարմնավոր է, բայց ես Քրիստոսի գերիշխանության մասին եմ խոսում:

⁴⁰⁵ Նկատեք, որ սկզբնական Գերիշխանության կողմից անձնական հաստատում ստանալով՝ մենք կարող ենք պատասխանել սատանայի հարցերին: Քրիստոսը հարություն է առել: Նա վճարել է գինը և հարություն է տվել Մարմնին: Սատանան չի կարող տանել այդ:

⁴⁰⁶ Դրա համար են այդ բոլոր էկումենիկ թագավորությունները հաստատվում: Դրա համար են մտնում իրենց այդ գործերի մեջ: Դրա համար է սատանան այդպես ոռնում: Նրա չարությունը, նրա ծրագրերը քողազերծվել են Քրիստոսի կողմից, գերիշխանություն ունի Իր Մարմնի վրա: Ինչպիսի՞ փառք:

⁴⁰⁷ Դուք կարծում եք, որ ես հուզմունքից ինձ կորցրել եմ: Ո՛չ, այդպես չէ: Մենք կարող ենք պատասխանել սատանային: Մենք կարող ենք ասել. «Ոչ թե ես, այլ Քրիստոսը, Խոսքն է բնակվում իմ մեջ»: Սա իմ գաղափարը չէ, այլ Նրա զորությունը: Սա իմ գաղափարը չէ, այլ Նրա Խոսքը: Նա խոստացավ, և խոստումը կատարվեց: Նա ասաց, որ կլինի, և եղավ: Մենք ստացել ենք Նրա պատասխանը:

⁴⁰⁸ Քրիստոսը հարություն է առել, և վճարել է մեր փրկագնան գինը: Աստված բացահայտվել է Քրիստոսի մեջ. Նա տվել է Իր Մարմինն ու Արյունը, որպեսզի Կյանքը գա Արյան միջոցով, և մարմինը փրկագնվի, որ Աստված բացահայտվի այդ փրկագնված մարմնում: Այս օրվա համար Նրա Խոսքը նույնն է ինչ որ առաջվա համար: Ինչպիսի՞ փառք: Հասկանո՞ւմ եք այդ բաները: Ո՛վ, Աստված իմ, ե՞րբ կարող եմ կանգ առնել: Ո՛հ:

⁴⁰⁹ Նկատեք այս: Մենք արդարացված ենք Աստծո ներկայության մեջ... երբ թանաքի կաթիլը ընկնում է սպիտակեցնող հեղուկով

³⁹⁹ Պապն ասում է. «Բոլորս միաբանվենք: Ես կամենում եմ, որ իմ բոլոր էկոնոմիկ եղբայրները միաբանվեն ինձ հետ: Մենք բոլորս մեկ ենք»: Դա ճիշտ է: Կազմակերպություններում բոլորդ մեկ եք: Բայց դա ոչ մի կապ չունի Քրիստոսի Հարսի հետ: Սիրելի եղբայրներ, ոչ մի կապ չունի: Դուք ոչ մի կերպ չեք կարող Հարսին ներգրավել նման բաների մեջ:

⁴⁰⁰ Մաղաք.4-րդ գլխում խոստացված է, որ վերջին օրերում բնօրինակ հավատքը նորից կտրվի Աստծո զավակներին, Հարսի Ծառի օրերում: Աստված ասել է. «Աշխարհը կրակով այրվելուց առաջ ես ձեզ կուղարկեմ Եղիա մարգարեին, և նա կվերականգնի զավակների հավատքը»: Դա չիրականացավ առաջին Եղիայի գալստյան ժամանակ: Ո՛չ: Այստեղ մենք չենք սովորեցնում Եղիայի պատմության վերաբերյալ բաներ և այլն: Մենք պարզապես սովորեցնում ենք Աստծո Խոսքը: Հասկանում եք: Նա է այդ ասել: Մենք գիտենք, որ ամեն տեսակ եղիաներ կան այստեղ և այնտեղ, բայց այդ ամենը իմաստ չունի, և մենք գիտենք այդ: Դրա մասին ես չեմ խոսում: Դուք, որ հոգևոր եք, կհասկանաք ինձ: Բայց ժամանակը առաջ է գնում, և մենք չենք կարող ամեն ինչ ձայնագրել:

⁴⁰¹ Վերջին օրերի խոստում... Հիսուսն ասաց Մատթեոսի ավետարանի 11-րդ գլխի յոթերորդ համարում... Երբ Հովհաննես Մկրտիչը աշակերտներին ուղարկեց՝ իմանալու համար, թե Նա է, որ պիտի գար, Հիսուսն ասաց. «Ի՞նչ գնացիք տեսնելու. քամուց շարժվող եղե՞գ, թե՞ մարգարե: Հովհաննեսը մարգարեից ավելին էր: Նա Ուխտի պատգամաբերն էր»: Եվ Նա ասաց. «Եթե կարողանաք այդ ընդունել, մարգարեության մեջ նրա մասին է գրված՝ «Իմ հրեշտակին կուղարկեմ Իմ առջևից»: Դա գրված է Մաղաք.3-րդ գլխում: Որովհետև երբ Մաղաք.4-րդ գլխի Եղիան գա, երկիրը կայրվի կրակով, և արդարները կմտնեն հազարամյա թագավորություն՝ քայլելով ամբարիշտների մոխիրների վրա: Ուրեմն այն մեկը չէր:

⁴⁰² Մենք տեսնում ենք, որ խոստումը կատարվում է: Քրիստոսը՝ իսկական Գլուխը Իր Հարսի մեջ կատարում է նույն գործերը, ինչ որ սկզբում, պատրաստում է և իրականացնում է Իր Խոսքը, ինչպես ասաց. Հովհ.14:12 համարում. «Ինձ հավատացողը կանի Իմ արած գործերը»: Այնժամ Գլուխը և Մարմինը մեկ են դառնում գործերով, նշաններով և կյանքով, և դա հաստատվում է հենց Աստծո կողմից, վերջին օրերի համար խոստացված Խոսքի միջոցով: Դա է Նա խոստացել վերջին օրերի համար: Եթե հոգևոր եք, կընդունեք այդ:

⁴⁰³ Այսպես մենք տեսնում ենք, որ Հարսանյաց Ընթրիքը շատ մոտ է: Եթե այլևս երբեք ձեզ չտեսնեն, հիշեք, որ Հարսանյաց Ընթրիքը շատ մոտ է: Եվ հետո Թագավորությունը՝ փառավոր հազարամյան կսկսվի խոստումի համաձայն, ինչպես, որ Եկեղեցու հափշտակությունը և ամբարիշտների կործանումը: Եվ վեցերորդ կնիքի ժամանակ

⁶¹ Կուզենայի կարդալ Կողոսացիս առաջին թղթից: Եվ մինչ մենք կարդում ենք, սկսած... կուզենայի, որ տուն վերադառնալուց հետո այս գլուխը կարդաք ամբողջությամբ: Բայց այս առավոտ ուզում եմ, որ ինձ հետ կարդաք 15-29 համարները: Այժմ համբերությամբ զինվեք, որովհետև զգում եմ, որ այստեղ, եթե Աստված ինձ շնորհի Իր օգնությունը, կբացահայտվի այն ամենը, ինչի մասին խոսել եմ ձեզ հետ խորանը բացվելուց ի վեր, կբացահայտվի թե ինչու եմ ասել այն, ինչ ասել եմ, արել այն, ինչ արել եմ: Ահա պատճառը: Կարդանք 15-րդ համարից:

⁶² «Որն աներևույթ Աստծո պատկերն է, բոլոր ստեղծվածներից առաջ ծնված, որովհետև Նրանով ամեն բան ստեղծվեց՝ ինչ որ երկնքում է ու ինչ որ երկրի վրա. երևացողները ու աներևույթները, թե՛ գահերը, թե՛ տերությունները, թե՛ պետությունները, թե՛ իշխանությունները, բոլոր բաները Նրա միջոցով ու Նրա համար ստեղծվեցին: Եվ Նա բոլորից առաջ է, և ամեն բան Նրանով է հաստատուն: Եվ Նա է Մարմնի, այսինքն՝ Եկեղեցու Գլուխը. Նա է սկիզբը, մեռելների Անդրանիկը, որպեսզի ամեն բանում նա լինի առաջինը: Որովհետև Հայրը հաճեց, որ Իր ամբողջ լիությունը Նրա մեջ բնակվի...» (Ես կուզենայի հատկապես շեշտել 19-րդ համարը):

⁶³ Որովհետև Հայրը հաճեց, որ Իր ամբողջ լիությունը Նրա մեջ բնակվի, և Նրանով ամեն բան հաշտեցնի Իր հետ՝ նրա միջոցով, նրա խաչի արյունով խաղաղություն անելով, թե՛ երկրիս վրա, թե՛ երկնքում եղողներին... (տեսեք՝ մինչև ուր է հասնում հաշտությունը):

⁶⁴ Եվ ձեզ էլ, որ մի ժամանակ օտարացած ու թշնամի էիք մտքով չար գործերում, հիմա իր մտեղեն մարմնի մեջ իր մահվամբ հաշտեցրեց, որպեսզի ձեզ սուրբ, անբիծ ու անմեղադրելի կանգնեցնի իր առաջ: Եթե հավատի մեջ հիմնավոր ու հաստատուն մնաք, առանց կտրվելու Ավետարանի հույսից, որ լսեցիք, որ երկնքի տակ եղող բոլոր արարածներին քարոզվեց, և որին ես՝ Պողոսս, ծառա եղա:

⁶⁵ Հիմա ուրախ եմ իմ չարչարանքներում ձեզ համար և իմ մարմնի մեջ լրացնում եմ Քրիստոսի նեղությունների պակասը, նրա մարմնի համար, որ է Եկեղեցին: Որին ծառա եղա ես Աստծո այն տնտեսության պես, որ ինձ տրված է ձեզ համար Աստծո Խոսքը կատարելու: Այն խորհուրդը, որ ծածկված էր հավիտենից և դարերից, իսկ հիմա հայտնվեց իր սրբերին... (ուզում եմ նորից կարդալ այս համարը)... Այն խորհուրդը, որ ծածկված էր հավիտենից և դարերից, իսկ հիմա հայտնվեց իր սրբերին, որոնց Աստված կամեցավ ցույց տալ, թե ինչ է այս խորհրդի փառավոր ճոխությունը հեթանոսների մեջ, որ է՝ Քրիստոսը ձեր մեջ, այն փառքի հույսը, որ մենք քարոզում ենք՝ ամեն մարդու խրատելով և ամեն մարդու սովորեցնելով ամեն իմաստությամբ, որպեսզի ամեն մարդու կատարյալ կանգնեցնենք Քրիստոս Հիսուսի մեջ: Դրա համար էլ աշխատում եմ՝ ճիգ թափելով

նրա ներգործության չափով, որ գործությամբ գործում է իմ մեջ:

⁶⁶ Ես կուզեմայի այս հատվածը վերցնել որպես իմ քարոզի թեմա՝ հենվելով ողջ Աստվածաշնչի վրա, իսկ վերնագիրը կդնեմ՝ «Քրիստոսը Աստծո խորհրդի բացահայտումն է»: Քրիստոսը Աստծո խորհրդի բացահայտումն է: Ես ուզում եմ այդ անել կիրակնօրյա դպրոցի դասի նման, որպեսզի բոլորս կարդանք և միասին հաղորդակցություն ունենանք:

⁶⁷ Այս գաղտնիքը, խորհուրդը Աստված գիտեր աշխարհի ստեղծումից առաջ: Իր մտքի խորքում Աստված մի բան ուներ, որն ուզում էր իրականացնել. Նրա մտադրությունն էր արտահայտել Ինքն Իրեն: Սկզբում ո՛չ լուսին կար, ո՛չ աստղ, ո՛չ ատոմ, ո՛չ մոլեկուլ. չկար ոչինչ: Նա Աստված էր: Բայց այն ժամանակ իրականում Նա *Աստված* չէր, որովհետև Աստված *երկրպագության առարկա* է, իսկ ոչինչ չկար, որ Նրան երկրպագեր: Նա իր մտքում փափագ ուներ արտահայտելու Իր հատկությունները: Նրա մեջ էր սերը, Նրա մեջ էր Հայրը, Նրա մեջ էր Որդին, Նրա մեջ էր Փրկիչը, Նրա մեջ էր Բժիշկը: Բոլոր այս փառավոր հատկությունները, որոնք մենք արդեն արտահայտված տեսանք, գոյություն ունեին Աստծո մեջ:

⁶⁸ Այսպես (սա իմ կարծիքն է), Աստված սկզբում ստեղծեց հրեշտակներին: Նրանք Նրան երկպագեցին, և դրանով Նա Աստված դարձավ: Դրանից սկսած... (ինչպես փորձել եմ բացատրել նախորդ պատգամների ժամանակ)... Երբ հրեշտակները սկսեցին Նրան երկրպագել... Երկրի վրա դեռևս ոչ մի մոլեկուլ չկար: Ոչինչ չկար: Միայն խավար կար: Չկար ոչ արև, ո՛չ լուսին, ո՛չ աստղ, ոչինչ չկար: Իսկ Նա Աստված էր: Ի դեպ, Նա հարցրեց Հոբին. «*Ու՞ր էիր ես երկրի հիմունքը դնելիս...*»: «*... առավոտյան աստղերը միասին ցնծալիս, երբ Աստծո բոլոր որդիները գովաբանում էին*» (Հոբ 38:4-7): Տեսնու՞մ եք: «*Ու՞ր էիր դու*»: Աշխարհի ստեղծումից առաջ:

⁶⁹ Արդ, Աստված մի ծրագիր ուներ, թաքնված խորհուրդ: Եվ դրա մասին եմ ուզում եկեղեցու հետ խոսել այս առավոտ՝ այս թաքնված խորհուրդի վերաբերյալ, որն Աստված ուներ աշխարհի հիմքից առաջ, և այն բանի վերաբերյալ, թե ինչպես է Նա բացահայտվում մեր ապրած ժամանակներում:

⁷⁰ Աստծո այդ փառավոր խորհուրդը... դա գաղտնիք էր: Նա այն գաղտնի պահեց: Ոչ ոք դրա մասին ոչինչ չի իմացել: Հրեշտակներն էլ չեն հասկացել այդ: Նա այդ չի բացահայտել: Դրա համար յոթերորդ խորհուրդի ժամանակ, երբ յոթերորդ կնիքը բացվեց, լռություն եղավ:

⁷¹ Երբ Հիսուսը երկրի վրա էր, նրանք կամեցան ճանաչել Նրա գալստյան օրը: Նա նրանց պատասխանեց. «Նույնիսկ Որդին չգիտի, թե դա երբ կկատարվի»: Տեսնում եք, Աստված միայն դա Իր համար է պահել: Ահա թե ինչու կես ժամի չափ լռություն եղավ: Յոթ որոտները հնչեցրին իրենց ձայնը, բայց Հովհաննեսին չթույլատրվեց գրել այն,

Հարանվանությունները իրենց ինտելեկտուալ դատողություններով անարգում են Աստծո Խոսքը: Դա ճիշտ է: Բայց նրանք չենք կարող այդ հասկանալ: Իսկ հետո ասում են. «Ու՞ր է Աստվածաշնչի Աստվածը»: Նա հենց այստեղ է: Նա Աստվածաշունչն է: Ահա թե ով է Նա:

³⁹⁵ Դուք կնկատեք, որ Արուսյակը գալիս է իր ողջ խորամանկությամբ և խախտում է հաղորդակցությունը Աստծո և մարդկանց միջև, այնպես ինչպես դա արեց Եդեմի պարտեզում՝ խոստանալով գորություն և փառք: «Եթե մեզ հետ մնաք, մի օր եպիսկոպոս, վերակացու կդառնաք, ինչու՞ եք գնում այն մարդկանց մոտ...»: Տեսնու՞մ եք: Այդպես է հոգեգալստականների, կաթոլիկների և մյուսների մոտ: Մարդուն սուտ խոստում են տալիս գորություն ստանալու Աստծո Խոսքից և Խոստումից դուրս: Դուք գորություն ստանում եք, երբ Սուրբ Հոգին իջնում է ձեզ վրա, ոչ թե եպիսկոպոս կամ սարկավագ դառնալիս: Հասկանու՞մ եք: Բայց Արուսյակը նորից շարունակում է գործել:

³⁹⁶ Արդյո՞ք այս եկեղեցին հասկանում է այս բաները: Բարձրացրեք ձեր ձեռքը, որ ես տեսնեմ: Լավ, ուրեմն էլ երկար չեմ խոսի:

³⁹⁷ Հեռանում են Աստծո Խոսքից: Տեսնու՞մ եք: Նա այդ արեց Նիկիայում և Հռոմում: Գիտե՞ք, թե Կոստանդինոսը ի՞նչ տվեց նրանց: Դուք անցել եք եկեղեցու ժամանակաշրջանները: Առաջ նրանք Քրիստոսից բացի ոչինչ չուներին: Նրանք հավաքվում էին ուր ասես, քարե հատակի վրա, որտեղ որ կարողանում էին: Դուք այդ գիտեք, եթե եկեղեցու պատմության մեջ կարդացել եք «Նիկիայի տիեզերաժողովը», «Նախամիկյան ժողովները», «Նիկիայի հայրերը» և այլն: Նրանք ոչինչ չուներին: Բայց երբ տեղի ունեցավ այդ տիեզերաժողովը, որտեղ քրիստոնեության մեջ մի քիչ հռոմեական հեթանոսություն ներմուծեցին և հնարեցին բոլոր այդ «սրբերին», եպիսկոպոսներին, պապերին և բոլոր այդ անմիտ բաները... Կոստանդինոսը ի՞նչ տվեց նրանց: Ցանկացած աստվածաբան կարող է ասել այդ: Նա նրանց տվեց նյութական բարիքներ, ազատություն և այն ամենը, ինչ ցանկանում էին: Այդպես նրանք մերժեցին Աստծո Խոսքը մարդկային իմաստության և կրթվածության համար: Արուսյակն այդ պահին արեց այն, ինչ արդեն արել էր Եդեմի պարտեզում: Եվ հենց այնտեղ նրանք մեռան: Հոգեգալուստի եկեղեցին մեռավ Նիկիայում և Հռոմում, որպեսզի հարություն առնի Հարսի Ծառի մեջ, վերջին օրերում:

³⁹⁸ Տեսեք, թե ինչպես է գալիս Արուսյակը իր ողջ խորամանկությամբ, իր փորձություններով, գործության սուտ խոստումներով, մարդկանց հեռացնում է Աստծո Խոսքից: Նա այդ արեց Նիկիայում և Հռոմում: Հենց այդ է հիմա անում եկեղեցիների համաշխարհային, էկումենիկ խորհրդում:

հենց այդ են անում հարմավանությունները՝ իրենց եկեղեցի կոչելով: Հարսն է սկզբնական Ծառը, սկզբնական Հոգին: Հայտնությունը գալիս է Քրիստոսից, ոչ թե հարանվանություններից: Հայտնությունը գալիս է Նրանից:

³⁹⁰ Ուշադրություն դարձրեք. ի՞նչ են փորձում անել հարանվանությունները: Արուսյակի նման պարծենում են: Նրանք իրենք իրենց կոչում են եկեղեցի, Հարս, և դա ճիշտ է. ըստ Հայտն.17-րդ գլխի, որի մասին խոսեցինք, նա կեղծ Հարսն է, որ ինքն իրեն բարձր է դասում Քրիստոսի փոքրիկ հոտից: Արուսյակը պարծենում է և ինքն իրեն բարձր է համարում Աստծո ճշմարտության խոնարհ խոսքից, որի գիտությունը հայտնությամբ է գալիս: Նա իրեն բարձրացնում է ճեմարանների և աստվածաբանության կրթությամբ, նա զորավոր և փառավոր է մնում, եթե դուք նրանց խմբին չպատկանեք, դուք իրավագուրկ անձ եք:

³⁹¹ (չձայնագրված հատված. ծան. խմբ)... ինչպես Արուսյակը սկզբում ասաց Եվային, մարդկանց ասում են. «Աստված չի կարող ձեզ չընդունել: Մենք օգնում ենք աղքատներին (ինչը շատ լավ է): Նա անպայման մեզ կընդունի: Մենք մեծ հարանվանություն ենք, գեղեցիկ եկեղեցի: Նայեք մեր գեղեցիկ դահլիճներին: Տեսեք, թե ինչքան անդամներ ունենք՝ միլիոնավոր: Աստված անշուշտ, մեր խումբը չի մերժի»: Հենց այդպես վարվեց Կայենը: Նա բերեց իր մշակած հողից գեղեցիկ պտուղներ. նա պտուղ բերեց և մերժեց գառնուկի խոնարհ արյունը:

³⁹² Թող Աստված ողորմություն անի, որ ոչ ոք չմտածի, թե ես ինչ-որ բան եմ ուզում փառավորել, ինչ-որ անձնական հայտնություն կամ նման մի բան: Ես պարզապես ձեզ ասում եմ ճշմարտությունը: Չե՞ք տեսնում, թե ինչ են անում: Ես խիստ եմ խոսում, բայց որպեսզի մեխը մնա, պետք է մինչև վերջ վարսել: Այնժամ կհասկանաք:

³⁹³ Նրանք կասեն. «Անշուշտ... դուք ուզում եք ասել, որ մեր մեծ կաթոլիկ եկեղեցին, որ գոյություն ունի այդքան վաղուց... մեր մեծ մեթոդական եկեղեցին... մեր նախնիները...»: Տեսնու՞մ եք: Բայց նրանք խախտել են Աստծո խոսքը: Եվ Եվան վերցվել էր Ադամի կողից, բայց երբ կասկածեց Աստծո մի խոսքին, ընկավ:

³⁹⁴ Եվ ահա այսօր նույնպես Արուսյակը գործում է: Եվ հիշեք, որ հակաքրիստոսը կոմունիզմը չի: Հակաքրիստոսը այնքան մոտ է ճշմարտությանը, որ ընտրյալներին էլ կնոկրեցներ, եթե հնարավոր լիներ, ինչպես ասաց Հիսուսը (Մատթ.24-րդ գլուխ): Արուսյակը նորից խախտում է միությունը Աստծո և մարդու միջև՝ սահմանափակելով Աստծո խոսքը իր դատողություններով, իր կարծիքներով: Բայց իր կարծած ճշմարտությունը հակասում է Աստծո խոսքին: Այդպես էր նա անում Հիսուսի ժամանակներում: Եվ Հիսուսն ասում է *«Եվ Աստծո խոսքը անարգում եք ձեր ավանդույթով, որ ժառանգել եք»*:

ինչ վերաբերում էր Տիրոջ գալստյանը:

⁷² Նա այդ դեռ չի բացահայտել: Նա չի հայտնել, թե ինչպես է Ինքը գալու, և երբ է գալու: Եվ լավ է, որ չի հայտնել: Ոչ: Նա այդ բացահայտել կամ ցույց է տվել Աստվածաշնչում եղած բոլոր խորհրդապատկերների միջոցով:

⁷³ Ողջ Աստվածաշունչը Աստծո խորհրդի բացահայտումն է Քրիստոսով: Հասկանու՞մ եք: Աստվածաշունչը իր ամբողջությամբ Աստծո միակ նպատակի արտահայտումն է, այն միակ ծրագրի արտահայտումը, որը Նա կամենում էր իրականացնել ամբողջ Աստվածաշնչի մեջ: Աստվածաշնչում հավատացյալների բոլոր գործերը խորհրդապատկերներ են, որոնք ցույց են տալիս, թե որն է Աստծո փառավոր նպատակը: Եվ հիմա վերջին օրերում Նա մեզ հայտնել է այդ: Եվ թող Աստված մեզ օգնական լինի. այս առավոտ կտեսնենք, թե ինչ ուներ Տերը Իր մտքում և ինչպես իրականացրեց: Եվ կարող եք տեսնել, թե ինչքան կարևոր է ինձ համար այդ մասին իմանալը և դա մարդկանց հասցնելը: Հասկանու՞մ եք: Բայց ես մանրամասների մեջ չեմ մտնի՝ բացատրելու համար, թե ինչպես է Աստված ինձ այդ հայտնել:

⁷⁴ Եվ եթե ուզում եք նշել սա... Այնքան հատվածներ կան, որոնք կուզենայի կարդալ: Դուկասի ավետարանի 24-րդ գլխում տեսնում ենք երկու առաքյալներին, որոնք Էմմաուսի ճանապարհին են: Հարությունից հետո Հիսուսը նրանց հանդիպեց, երբ նրանք Էմմաուս էին գնում: Նրանք խորհում էին, խոսում և ողբում Նրա մահը: Նրանք կարծում էին, որ Նա իզուր է տանջվել: Նրանք վերցրել էին իրենց Տիրոջը և խաչել: Եվ մինչ նրանք քայլում էին տխրությամբ լեցուն, ահա Հիսուսը միանում է նրանց և սկսում է խոսել Քրիստոսի մասին:

⁷⁵ Եվ նա ասաց նրանց. «Ո՛վ անմիտներ և թուլասիրտներ, որպեսզի հավատաք այն բոլոր բաներին, որ մարգարեները խոսեցին...» «Եվ սկսելով Մովսեսից...»:

⁷⁶ Հասկանու՞մ եք, թե Նա ինչ էր անում: Նա Իր Անձն էր հայտնում Իր առաքյալներին՝ նրանց ապացուցելով, որ բոլոր մարգարեները, սաղմոսները և մնացած այլ բաները Քրիստոսին էին արտահայտում: Հասկանու՞մ եք:

⁷⁷ Եվ պատճառը, որի համար չքարոզեցի այս առավոտյան, այն է, որ մտածեցի, որ ուսուցման միջոցով ավելի լավ կհասկանանք, քան մի քարոզի, երբ մի հատված ենք վերցնում՝ առանց երկար կանգ առնելու դրա վրա. պարզապես ցանկացա ուսուցման ձևով հաղորդել այդ:

⁷⁸ Նա ասաց, որ բոլոր սաղմոսներն ու մարգարեները իր մասին են խոսել: Դա մեզ ցույց է տալիս, որ ողջ Հին Կտակարանը և Նոր Կտակարանը, բոլոր սաղմոսները, երգված երգերը խոսում էին Նրա մասին:

⁷⁹ Երգեք Սաղմոս 22-ը և համեմատեք խաչելության պատմության հետ. *«Աստված իմ, Աստված իմ, ինչու՞ ինձ թողեցիր»... «Ես համարում եմ իմ ամեն ոսկորները»... «Իմ ձեռքերն ու ոտքերը ծակեցին»:* Չնայած այդ ամենին... Նրանք այս սաղմոսը երգում էին տաճարում, բայց խաչեցին հենց Նրան... Տեսնու՞մ եք: Այդ մեծ կրոնական առաջնորդները, այդ մեծ օրենքի վարդապետները (որոնք սակայն կուրացած էին), որոնք կարդում էին մարգարեների գրքերը և երգում էին այդ երգերը, հենց իրենք գործեցին այդ ոճիրը, որոնց մասին այդ երգերում հաղորդվում էր: Եվ այս առավոտ հենց նույն բանն է կատարվում:

⁸⁰ Այժմ ուշադիր լսեք, որովհետև ես բացարձակապես ժամին չեմ նայելու: Ես կուզեմայի, որ հասկանայիք այդ բաները: Տեսնու՞մ եք: Դուք կարող եք տեսնել, որ սկզբից ի վեր Աստված այդ գիտուններից թաքցրեց այն միտքը, որ կար իր Յոզու: Միայն մի փոքրաթիվ, ընտրյալ և նախասահմանված խումբ լսեց Նրա ձայնը:

⁸¹ Քննեք ողջ գիրքը մարգարեներից սկսած և տեսեք, թե արդյո՞ք միշտ նույն բանը չի կատարվել: Ի դեպ, Յիսուսը նրանց հետ խոսելիս մեջբերում էր մարգարեներին և սաղմոսները: Նա ասաց, որ բոլորը իր մասին են խոսել: Բայց բոլոր այս գիտուն հրեաները, ռաբբիները, օրենքի վարդապետները և ուսուցիչները արեցին հենց այն, ինչ նախկինում արդեն արել էին:

⁸² Ուշադրություն դարձրեք: Նա նորից է ասում. *«Քննեցեք գրքերը, որովհետև նրանք են, որ վկայում են իմ մասին»:* Քննեցեք Գրքերը, բոլոր գրքերը: Ի՞նչ են ես անում: Ես փորձում եմ ձեզ ցույց տալ, որ այս Աստվածաշունչն է ճշմարտությունը:

⁸³ Վերջերս ես մի հիվանդանոցում էի, որտեղ խոսում էի տարբեր հարանվանությունների պատկանող մարդկանց հետ: Մի քույր ինձ հարցրեց հարանվանությունների վերաբերյալ, թե ինչու ենք մենք դեմ հարանվանություններին: Հասկանում եք, միշտ պետք է վերադառնալ խոսքին, որովհետև խոսքն Աստված է: Դուք չեք կարող այնպես անել, որ Սուրբ Գիրքն ինքն իրեն հակասի: *«Սկզբում էր Բանը, և Բանն Աստծո մոտ էր, և Բանն Աստուած էր... և Բանը մարմին եղավ ու մեր մեջ բնակվեց»:* Հասկանու՞մ եք:

⁸⁴ Բայց Նա նաև ասում է. *«Քննեցեք գրքերը, որովհետև նրանք են, որ վկայում են իմ մասին:* Դուք կարծում եք, թե դրանցով հավիտենական կյանք կունենաք (և դա ճիշտ է): Նրանք են Իմ մասին վկայում, ես էլ՝ նրանց: Եթե ես չեմ կատարում Իմ խոստացած գործերը, ուրեմն Ինձ մի լսեք: Բայց եթե ես անում եմ այդ գործերը, և դուք Ինձ չեք հավատում, գործերին հավատացեք, որովհետև նրանք վկայում են, որ Նա խոսքն է»:

⁸⁵ Թվում է, որ հնարավոր չէ ավելի պարզ ասել: Հասկանու՞մ եք: Լավ: Քննեք Սուրբ Գիրքը: Նա ասում է, որ Մովսեսը, օրենքը,

կառուցեցին մի քրիստոնեական կազմակերպություն, որը կփակի այս և սրա նման այլ դահլիճների դռները: Տեսնու՞մ եք Արուսյակին գործելիս: Ես փորձում եմ ձեզ բերել եռակի հայտնությունը, Աստծո խորհուրդը: Ի՞նչ արեցին նրանք: Վաճառվեցին իմաստության և կրթվածության դատողություններին, ինչպես արեց Եվան:

³⁸⁶ Ուեսլեյը Աստծո մարդ էր, բայց ի՞նչ եղավ նրանից հետո: Հայտնվեցին անկյալ հրեշտակները: Ի՞նչ էին այդ հրեշտակները սկզբում. Աստծո կողմից ստեղծված արարածներ, բայց ենթարկվեցին Արուսյակի իմաստությանը, լսեցին Արուսյակի իմաստությունը: Եվ ի՞նչ դարձան. անկյալ հրեշտակներ: Երբ Աստծո մարդիկ եկան երկրի վրա ճշմարտությունը հաստատելու համար, երբ դեռ այդ ճշմարտությունը չէր տարածվել և Քրիստոսի ճշմարիտ հայտնությանը չէր առաջնորդել, եկան անկյալ հրեշտակները, վերցրեցին այդ և հարանվանություններ հիմնեցին:

³⁸⁷ Ահա թե ինչու յոթ կնիքների խորհուրդը բացահայտվեց: Հասկանու՞մ եք հիմա: Այն, ինչ նրանք թողել են... Եթե լյութերականները շարունակեին, դա տեղի կունենար: Եթե մեթոդականները շարունակեին, եթե հոգեգալստականները շարունակեին... ի՞նչ կանեին:

³⁸⁸ Հիմա միայն մեկ բան կարող է կատարվել: Վերջին ժամանակներում պետք է մի պատգամ լինի, որից հետո ուրիշ ոչինչ չի գալու: Այժմ էկունենիկ աշխարհը այնպիսի ռեժիմ է հաստատել, որ ոչ մի հարանվանություն կամ այլ բան չի հետևելու դրան: Կամ ներսում եք, կամ դրսում: Պտուղը ծառի վերևում է, Լույսը փայլում է այդ նախասահմանված պտուղի վրա, և այն հասունանում է, դառնում է մի պտուղ, որ նման է Քրիստոսին, տալիս է նույն քաղցրությունը, որ Քրիստոսի մեջ էր: Հուսով եմ, որ դուք հասկանում եք դա: Կարծեմ՝ մի օրվա համար չափազանց շատ բան են ուզում ասել: Ես հոգնեցնում եմ ձեզ:

³⁸⁹ Նրանք վաճառված են դատողություններին, հարանվանությունների դատողություններին: «Եթե միայն կարողանայի պատկանել այս խմբին... քաղաքապետը այդ եկեղեցին է գնում...»: Տեսնու՞մ եք: «Եթե մեթոդական լինեի... եթե երիցական լինեի»: Տեսեք, թե ուր են հասել: Դուք տեսաք, որ քիչ առաջ բացատրեցի, որ ճյուղերը կտրվում են նրա համար, որ մեռած են: Նրանք կապված չեն Քրիստոսի հետ, այլապես նույն կյանքը կդրսևորեին: Նրանք կապ չունեն Նրա հետ, բայց կիտրոնի կամ նարնջի նման են: Ցանկացած ցիտրուսային ճյուղ կարող է պատվաստվել ցանկացած ցիտրուսային ծառի վրա, բայց պատվաստված ճյուղը իր սեփական պտուղը կտա: Եթե թուրինջ պատվաստեք նարնջենու վրա, թուրինջ կտա: Եթե կիտրոնի ճյուղ պատվաստեք, կիտրոն կտա, բայց կյանքը կստանա նարնջենուց: Եվ

նա արեց, Աստծոն և մարդուն միջև հաղորդակցությունը խզելն էր, որովհետև նա ուզում էր միասնական ավելի շքեղ թագավորություն կառուցել, ավելի կրթված... ավելի փառավոր թագավորություն, քան Միքայելին էր, Քրիստոսին: Հասկացա՞ք: Եթե ոչ, ձեռք բարձրացրեք, ես նորից կբացատրեմ: Սկզբում Արուսյակի նպատակն էր երկնքում հաստատել ավելի գեղեցիկ և ավելի շքեղ մի բան, քան Քրիստոսի ծրագիրն էր, ավելի շքեղ, փառավոր մի բան, քան Քրիստոսի թագավորությունն էր: Մի՞թե կարծում եք, որ հազարամյայի ժամանակ մեքենաներ և ինքնաթիռներ կունենանք: Ահա թե ինչպիսին է Արուսյակի գործը:

³⁸³ Իսկ այդ մեծ, ինտելեկտուալ հարանվանությունները նույն բանն են անում և հավաքվում են նույն բանի համար: Նրանք հավաքվում են և կազմակերպություն հիմնում, փորձում մյուսներին գերազանցել: Եվ հիմա նրանց շքեղությունը այնպիսին է դառնում, որ նրանք ուրիշ ոչինչ չեն կարող անել կաթոլիկ եկեղեցուն միանալուց բացի: Հասկանո՞ւմ եք: Արուսյակը փորձում է նորից հիմնել ավելի մեծ և զորավոր մի թագավորություն՝ դուրս հանելու համար բոլոր նրանց, ովքեր չեն հավատում հարանվանություններին, վերցնելու համար նրանց եկեղեցական շենքերը և պահեստ դարձնելու, իսկ իրենց հովիվները զրկվում են բոլոր իրավունքներից: Իսկ Աստծոն կողմից ուղարկված մարդը երբեք չի կարող մնալ հարանվանության մեջ այդ բոլոր բաները լսելուց և տեսնելուց հետո, եթե բավականաչափ ուժ ունի դուրս գալու և այդ բաները քննելու համար: Դա հաստատ է: Դա չեմ ասում քննադատելու համար, այլ որովհետև դա ճշմարտությունն է, և պետք է բացահայտվի:

³⁸⁴ Ուշադրություն դարձրեք, որ Արուսյակը այս վերջին օրերում նույն բանն է անում: Կարողանո՞ւմ եք այդ տեսնել: Սատանան նույն բանն է անում. կառուցում է հիբրիդ եկեղեցի հիբրիդ անդամների միջոցով, որոնք հիբրիդ գիտելիքներ ունեն, ոչ թե Աստծոն խոսքը, ինտելեկտուալ գիտելիքներ են ստանում վերստին ծնվելու փոխարեն: Նրանք ինտելեկտուալ թագավորություն են կառուցում, որը շքեղությամբ գերազանցում է Քրիստոսի փոքրիկ հոտին: Ովքե՞ր են այդ կառուցողները. անկյալ հրեշտակները: Աստվածաշունչն ասում է, որ այդ անկյալ հրեշտակները լսեցին Արուսյակին, ոչ թե Քրիստոսին, որին նախկինում պատկանում էին: Մի՞թե դա ճիշտ չէ:

³⁸⁵ Լավ լսեք: Անկյալ հրեշտակներ: Ովքե՞ր են այդ հրեշտակները: Լյութերականները, մեթոդականները, կաթոլիկները, հոգեգալստականները, որոնք այդ հրեշտակների նման չպահեցին իրենց ժառանգությունը, այլ ընկան կազմակերպությունների մեջ, ինչպես այդ կատարվեց Նիկիայում, որտեղ Արուսյակը գործադրեց իր ազդեցությունը: Ի՞նչ արեցին նրանք: Կազմակերպեցին սպասավորների մի մեծ, էկոնոմիկ միություն՝ Գազանի պատկերը կանգնեցնելու համար (ինչպես ասում է Աստվածաշունչը),

մարգարեները, սաղմոսները և մյուս բաները խոսում են Իր մասին, և կրկնում է, որ գրքերը Իր մասին են վկայում:

⁸⁶ Նա ողջ Աստվածաշունչի գլխավոր թեման է: Եթե կարդում եք Աստվածաշունչը առանց բոլոր համարներում Քրիստոսին տեսնելու, ուրեմն նորից կարդացեք: Հասկանո՞ւմ եք: Եթե չեք կարողանում Քրիստոսին տեսնել Աստվածաշունչի ամեն համարում, ուրեմն նորից կարդացեք, որովհետև ինչ-որ բան բաց է թողել: Աստվածաշունչը Քրիստոսն է: Նա խոսքն է: Երբ կարդում եք՝ «Սկզբում Աստված ստեղծեց...», Քրիստոսն է: Մինչև Հայտնության գրքի վերջում գրված «Ամեն»-ը յուրաքանչյուր խոսք վկայում է Հիսուս Քրիստոսի մասին:

⁸⁷ Այդ պատճառով է, որ այս պարականոն գրքերը՝ Դանիելի երկրորդ գիրքը, Մակկաբեյացիների գիրքը, Քավարանը և այլն... դրանց մասին Սուրբ Գրքում չի խոսվում: Դրանք չեն համապատասխանում Աստվածաշունչի մյուս գրքերին: Սուրբ Գրքում երբեք չի հիշատակվում ո՛չ քավարանը, ո՛չ սրբերի բարեխոսությունը և մյուս բաները: Աստվածաշունչում նման բաների համար տեղ չկա: Տեղ չկա հարանվանությունների և հավատո հանգանակների համար: Երբ նման բաներ եք տեսնում, կարող եք հաստատել, որ Աստվածաշունչում դրանց համար տեղ չկա:

⁸⁸ Եվ դրա համար այն մարդիկ, որոնք այսպիսի բաներ են ավելացրել, ամբողջությամբ խառնել են իրենց կցանկարը (անգլերենում՝ jigsaw puzzle): Նրանք չեն կարող հասկանալ, որ «Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան»: Բայց եթե նկարը ճիշտ է հավաքված, տեսնում ենք անկման և վերածննդի, արարչագործության ողջ պատկերը, Հիսուս Քրիստոսով բացահայտված Աստծոն ողջ ծրագիրը: Ամեն: Այսպես բոլոր կտորները հավաքվում են և միահյուսվում: Դա նման է... Ես չեմ ուզում սրբապիղծ համեմատություն անել, բայց այս ամենը նման է ամբողջությամբ հավաքված կցանկարի: Ահա թե ինչու այսօր այսքան սարսափելի բաներ ունենք: Բավարար չէ ասել՝ «Ես հավատացյալ եմ»: Կարծես կովը արածի ծառի կատարին: Ինչ-որ բան այնպես չէ: Երբ դուք ասում եք. «Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան, բացառությամբ այս բաների...», ուրեմն փչացնում եք նկարը: Աստվածաշունչն ասում է, որ Նա նույնն է:

⁸⁹ Հովհ.14:12 համարում ասվում է. «Ինձ հավատացողն այն գործերն էլ կանի, որ ես եմ անում, և դրանցից էլ ավելի մեծ բաներ կկատարի»:

⁹⁰ «Այո, բայց դա ուրիշ ժամանաշրջանի համար էր»:

⁹¹ Ահա նորից աղավաղում եք ամեն բան: Մարդուն ուղարկում եք անապատում ձուկ որսալու, որտեղ ձուկ չկա, այլ միայն տաք ավազ: Հասկանո՞ւմ եք: Այլ նրան Գալիլիա տարեք, որտեղ առատ ձուկ կա: Դուք պետք է կտորները ճիշտ հավաքեք: Դա Աստծոն փառավոր

ծրագիրն է, որը կարող էք հասկանալ միայն այն դեպքում, երբ տեսնում եք Հիսուս Քրիստոսին: Ահա ողջ Աստվածաշունչը: Նա Աստվածաշնչի գլխավոր թեման է:

⁹² Դուք հասկանում եք, որ հնարավոր է վերցնել ցանկացած թեմա Աստվածաշնչում, և քարոզչի համար դժվար է սահմաններ որոշելը: Նա կարող է առանց կանգ առնելու շարունակել, բայց միշտ պետք է վերադառնալ այն թեմային, որը քարոզչության հիմք է ծառայում:

⁹³ Աստվածաշնչի պատմության մեջ... Աստվածաշունչը մարգարեական Գիրք է, պատմական Գիրք է, սիրո Գիրք է, երգերի Գիրք է, Կյանքի Գիրք է, և դրա մեջ եք գտնում Քրիստոսին: Նա մարգարեների գրքերում է, սաղմոսներում է, պատմության մեջ է: Նա Աստվածաշնչի մեջ է, դեռևս կատարվելիք բաների մեջ: Նա եղել է անցյալում, կլինի ապագայում: Ուրեմն ինչպիսի՞ն է նա: Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան:

⁹⁴ Լի եղբայր, իսկ եթե ներմուծեք մի բան, ըստ որի Նա նույնը չէ երեկ, այսօր և հավիտյան, ու՞ր կհասնեք. պատկերը սարսափելի կլինի: Որովհետև Նա պատմությունն է, Նա Մարգարեն է, Նա Սաղմոսներն է, Նա ամեն բան է: Եվ եթե ձեզ համար նա միշտ նույնը չէ, ինչի՞ նման կլինի ձեր հանելուկանկարը: Տեսնու՞մ եք: Լավ:

⁹⁵ Նա նույնն է: Նա մարգարեների մեջ էր, սաղմոսներում էր, պատմության մեջ էր, գալիք բաների մեջ. Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան (Եբր.13:8. եթե ուզում եք նշել): Եթե Նա այդ ամենն է մեզ համար, ուրեմն մենք հավատում ենք Նրան, այդպես չէ՞: Ուրեմն Նա պետք է լինի մեր զրույցների, մտքերի, երգերի, քայլերի գլխավոր թեման: Նա պետք է լինի մեր կյանքի գլխավոր թեման: Եթե Նա Աստվածաշնչի գլխավոր թեման է, և Աստվածաշունչը բնակվում է մեր մեջ, ուրեմն Նա պետք է լինի մեր բոլոր գործերի, խոսքերի, մտքերի գլխավոր թեման: Ահա թե ինչ պետք է Քրիստոսը լինի մեզ համար: Մի՞թե այդպես չէ: Լավ:

⁹⁶ Քանի որ մտածում ենք այդ մասին, որ Նա եղել է ամեն բանի Գլուխը մեզ համար (Կողոսացիս թղթում է այդպես ասվում)... Նա ամեն բանի Գլուխն է մեզ համար, որովհետև Նա հաստատվել է մեզ համար, իսկ մենք դիտվում ենք որպես «ամեն բան»: Դուք կհարցնեք. «Իսկ մեղավորներ՞րը»: Նա հաստատված է մեղավորների Դատավոր լինելու, եթե նրանք չընդունեն: Նա հաստատված է Գլուխ լինելու հավատացյալի համար, որն ընդունում է: Ամեն բան ստեղծվել է Նրանով և Նրա համար:

⁹⁷ Գիշերն է ցույց տալիս ցերեկվա փառքը: Անարգանքի անոթն է արտահայտում պատվավոր անոթին տրված սերն ու խնամքը: Անբարո, անվայել կերպով հագնված, իր առաքինությունը վաճառող կինն է ընդգծում իսկական տիկնոջ առաքինությունը: Խաբեբայի և գողի հետ համեմատելով են բացահայտում ճշմարիտ

Նրանք կկանչվեն, որովհետև դա Իր Մարմինն է, Իր Խոսքն է: Նրանք լիովին թողել են հարանվանությունները և բոլոր նման բաները Նրա համար, ով Խոսքն է: Մենք Նրան կտեսնենք, որովհետև ունենք արդեն հարության առաջին պտուղը՝ մահից կյանքի ենք անցել, դարձել ենք Նրա գերիները, և Աստված մեզ ցույց է տալիս, որ անձամբ առաջնորդում է մեզ, որ Ինքը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան, այսօր Իր Եկեղեցում իրականացնում է նույն գործերը ինչ որ առաջ: Նա՛ իմ մեջ, և ես՝ Նրա մեջ և այսպես շարունակ... Դա ճիշտ է: Նրա Մարմինը գերեզմանում չմնաց: Մենք մասնակից ենք Նրա հարությանը, և կդառնանք այնպիսին, ինչպիսին Նա հիմա է:

³⁷⁷ Լսեք այս. ի՞նչ է նշանակում «Նրա Խոսքը (իսկ Նա Խոսքն է) սկսվում է վերականգնվել»: Խոսքը Լյութերի և Ուեսլեյի ժամանակներից սկսել է վերականգնվել Իր ողջ զորությամբ: Նա սկսել է շարժման մեջ մտնել, ավելի առաջ գնալ: Այժմ հաստատման ժամանակն է: Հասկանու՞մ եք: Մարմնում դրսևորված Կյանքը ապացուցում է, որ հափշտակությունը մոտ է: Երբ դուք տեսնում եք Գլխի և Մարմնի միությունը և Նրա հայտնությունների լիությունը, դա ցույց է տալիս, որ Մարմինը շուտով ընդունելու է Գլուխը:

³⁷⁸ «Ազգերը սասանվում են, Իսրայելն արթնանում է...»: Հասկանու՞մ եք, թե ինչ են ուզում ասել: Նա սկսել է կյանք տալ այդ Մարմնին, Իր փրկագնած Մարմնին: Միջնորդական գործը կատարված է: Նա Իր Կյանքը տալիս է Մարմնին. այդ հաստատումը անհրաժեշտ է հափշտակության համար: Հիշեք, որ վերջին օրը...

³⁷⁹ Կուզենայի, որ ևս մի փոքր ժամանակ լսեք ինձ: Չէի ուզենա, որ դուք բաց թողնեք սա: Պետք է, որ սա էլ ձայնագրվի ձայներիզների վրա:

³⁸⁰ Պետք է, որ ևս մի կարևոր բան ասեմ: Լսեք, սա մի փառավոր բան է: Մենք դրան պետք է ուշադրություն դարձնենք: Հիշեք, որ այս վերջին օրերը նման կլինեն առաջին օրերին, և ճշգրիտ կերպով կհաստատվեն: Հասկանու՞մ եք: Ադամն ու Եվան, Փեսան և Հարսը... ոչ մի մեղք, միայն կյանք... բայց հետո եղավ մեղքի մեջ անկումը: Շատ ուշադիր եղեք:

³⁸¹ Ո՞վ բերեց անկումը: Արուսյակը: Նա հիմա գործում է այնպես, ինչպես առաջին անգամ: Ինչպես, որ ազգերի թագավորությունը սկսվեց Նաբուգոդոնոսոր թագավորով (թագավորություն, որ հաստատվեց մարգարեի կողմից, որը կարողանում էր անձանոթ լեզուներ, երազներ և տեսիլքներ մեկնել)... Եվ այդ թագավորությունը անցավ ազգերի ողջ ժամանակաշրջանով, մարաց-պարսից ժամանակաշրջանից մինչև երկաթի ժամանակաշրջանը և այսպես շարունակ, իսկ ոտքերի ժամանակաշրջանում նորից հայտնվում է:

³⁸² Ուշադրություն դարձրեք, որ վերջին օրերում Արուսյակը գործում է այնպես, ինչպես սկզբում: Ի՞նչ արեց Արուսյակը: Առաջին բանը, որ

կյանքերում՝ այսօր իրականացնելով ամեն խոստում այնպես, ինչպես այն ժամանակ, երբ Աստված և Խոսքը մեկ էին: Եվ այսօր Աստված և Խոսքը մեկ են Իր Եկեղեցու մեջ, և Նա Գլուխն է այն Մարմնի, որը փրկագնվել է, որ վերջին օրում պատգամ բերի, որ հարության ժամանակ հարություն առնի մեռելներից, հետ դառնա և վերականգնվի այնպես, ինչպես եղել են Ադամն ու Եվան սկզբում, Եղեմի պարտեզում: Նրա Մարմինը... Աստծո եռակի խորհուրդը: Ո՛հ, Աստված իմ:

³⁷¹ Ուշադիր լսեք. մենք կարող ենք այդ տեսնել Իսրայելի պատմության խորհրդապատկերներում (Չափազանց շատ ժամանակ են խլում ձեզանից: Ինձ մի թույլ տվեք, որ... Դեռ քսան էջ էլ կա: Բայց քիչ է մնում: Հետո ձեզ կթողնեն մինչև այս ամառ կամ որոշ ժամանակով, եթե Տերը թույլ տա):

³⁷² Ուշադրություն դարձրեք. մենք միացած ենք մեկ Գլխի իշխանության ներքո, ինչպես անցած ժամանակների իսրայելացիները: Հասկանում եք: Ինչպես Իսրայելի համար անցյալում՝ մեկ Աստված կար, հաստատված էր Կրակի Սյունի միջոցով և բացահայտված մարգարեի միջոցով որպես Խոսք: Հիմա էլ նույն Աստվածն է, նույն Կրակի Սյունը. Նա չի կարող փոխել Իր ճանապարհները: Նրա ճանապարհները բացարձակապես կատարյալ են: Մի՞թե այդպես չի: Տեսնում եք, մեկ Աստված:

³⁷³ Քանի՞ Աստված ուներ Իսրայելը (Եկեղեցին պատասխանում է՝ «Մե՛կ». ծան. խմբ.): Քանի՞ Աստված ունի Հարսը (Եկեղեցին պատասխանում է՝ «Մե՛կ». ծան. խմբ.): Քանի՞ Աստված է լինելու միշտ (Եկեղեցին պատասխանում է՝ «Մե՛կ». ծան. խմբ.): Դա ճիշտ է, ճիշտ է: Սուրբ Հոգու Իշխանության ներքո, որը Կրակի Սյունն էր Մովսեսի՝ մեծ մարգարեի ժամանակ: Նա առաջնորդվում էր Կրակի Սյունով: Ճի՞շտ է: Լավ: Նա գնում էր դեպի խոստացված երկիր:

³⁷⁴ Քրիստոնեական ժամանակաշրջանում կար մի Աստված, որ Կրակի Սյունով հայտնվեց Պողոս անունով մի մարգարեի, որը ուղարկվել էր հեթանոսների մոտ, որ նրանցից Նրա Անունը կրող ժողովուրդ հանի: Մի՞թե ճիշտ չէ:

³⁷⁵ Եվ վերջին օրերում մեկը հայտնվեց նույն կերպ, որ հաստատի Նրան նույն նշաններով, նույն հրաշքներով, նույն Կրակի Սյունով, նույն Ավետարանով, նույն Խոսքով և նույն հայտնություններով: Նրա Մարմինը իրականացնելու է նույն գործերը, որ Նա խոստացել է, ըստ Մարկ. 16-րդ գլխի և այլ համարների:

³⁷⁶ Նրա Մարմինը գերեզմանում չմնաց, այլ Իր հետ դուրս եկավ հարության ժամանակ: Հասկանում եք: Հետևաբար Իր հավատացյալ զավակների մարմինները նույնպես չեն մնա գերեզմանում Նրա գալստյան ժամանակ, այլ կկանչվեն Իր ներկայության մեջ, որովհետև Նա մեռավ, որ հարություն տա Իր Հարսին, Իր Մարմնին:

հավատացյալի, ճշմարիտ քրիստոնյայի իսկական լինելը: Կեղծավորի հետ համեմատելով են տեսնում հավատացյալի ինչպիսին լինելը:

⁹⁸ Այսպես, ամեն բան Նրա համար է ստեղծվել: Քանի որ Նա Ամեն բան դարձավ ... Ամեն բան Նրանով է ստեղծվել. եթե դա ճիշտ է, ուրեմն մենք պետք է նույնանանք Նրա հետ: Մենք պետք է նույնանանք Նրա հետ, որովհետև Նա նույնացավ մեզ հետ: Մենք պետք է նույնանանք Նրա հետ: Ինչպե՞ս. ապրելով Նրա համար, ոչ միայն դավանելով:

⁹⁹ Մարդիկ մտնում ենք որևէ դավանանքի մեջ, նրանց հարցնում են. «Դուք քրիստոնյա՞ եք»: Նրանք պատասխանում են. «Ես մեթոդական եմ»: Դա դեռևս չի նշանակում, որ դուք քրիստոնյա եք: Տեսեք, թե ինչպես են վարվում մեթոդականները: «Ես մկրտական եմ». նայեք, թե ինչպես են վարվում մկրտականները: «Ես կաթոլիկ եմ». նայեք թե նրանք ինչ են անում:

¹⁰⁰ Բայց քրիստոնյա լինելու միակ միջոցն այն է, որ Քրիստոսը Իր Անձը հաստատի քո մեջ: Դա կարևոր բան է: Հուսով եմ, որ ձայներիզները լսողներն էլ կհասկանան:

¹⁰¹ Դուք ասում եք. «Ես հոգեգալստական եմ»: Դա ոչինչ չի նշանակում: Կարևորն այն է, որ Քրիստոսը հաստատվի ձեր մեջ և ձեզ ճանաչի:

¹⁰² Դուք ասում եք. «Ես խոսում եմ լեզուներով»: Դեռն էլ են խոսում: «Ես աղաղակել եմ»: Մահմեդականները, բուդդիստները և ուրիշները նույնպես աղաղակում են: Հնդկացիները գոռում են օձերին պարացնելով: Դա ճիշտ է: Բոլոր հարանվանությունները, բոլոր խմբերը աղաղակում և գոռում են: Բեյսբոլի խաղի ժամանակ էլ են գոռում: Բայց երբ Քրիստոսն է Իր Անձը հաստատում ձեր մեջ, դուք Նրա նման եք դառնում: Ի դեպ, «քրիստոնյա» բառը նշանակում է «Քրիստոսին նման»: Ահա թե ում հետ դուք պետք է նույնանաք: Քանի որ Նա մեր հավաստագիրն է, մենք պետք է Նրա հետ նույնանանք՝ Նրա համար ապրելով:

¹⁰³ Նկատեք, որ այս մեծ խորհրդի մեջ Աստված եռակի ծրագիր ունի: Աստված եռակի ծրագիր ուներ այն մեծ խորհրդի մեջ, որը Նա գիտեր աշխարհի հիմքից առաջ: Եվ այս առավոտ դա ենք սերտելու. ո՞րն է այդ եռակի ծրագիրը: Ես հավատում եմ, որ այստեղ ներկա եղող Աստված մեզ օգնի և ցույց կտա այդ:

¹⁰⁴ Մենք կուզենայինք բացահայտել այդ եռակի ծրագիրը: Ահա առաջինը. Աստված ուզում էր հայտնվել մարդկանց: Նա այդ չէր կարող անել որպես Աստված՝ տիեզերքը, ժամանակը և հավիտենությունը լցնող մեծ Եհովա: Դա անհնար էր: Նրա փառքն այնպիսին է, որ Նա չէր կարող հայտնվել մարդկանց. դա շատ խորհրդավոր կլիներ: Ինչպե՞ս կարող էր այդ փառավոր Եակը, որ

երբեք սկիզբ չի ունեցել... Եթե դուք թռչեիք հարյուր միլիարդավոր լուսային տարիներ տարածություն և հասնեիք հավիտենություն, կհաստատեիք, որ կա մի Արարիչ, որ այդ Ամենն է և միշտ կա:

¹⁰⁵ Բայց Նա նաև Հայր էր, և կամենում էր արտահայտել Իր Հայրությունը: Իսկ դա արտահայտելու միակ ձևը «Մարդու Որդի» դառնալն էր: Դրա համար Հիսուսը միշտ խոսում էր «Մարդու Որդու» մասին: Տեսեք, շատերը չգիտեին, թե ինչի մասին էր նա խոսում: Բայց հիմա դուք հասկացա՞ք: Նա ուզում էր արտահայտել Ինքն Իրեն: Սա էր Նրա փառավոր երեք ծրագրերից մեկը՝ արտահայտվել, նույնամալ մարդու հետ, բացահայտվել Քրիստոսով:

¹⁰⁶ Երկրորդ՝ առաջնություն ունենալ հավատացյալների Իր մարմնի մեջ, որը Իր Հարսն է, որպեսզի բնակվի մարդու մեջ: Արդ, Նա կարող էր դա իրականացնել Ադամի և Եվայի մեջ, բայց մեղքը նրանց հեռացրեց Իրենից: Պետք էր մի միջոց գտնել այն հետ բերելու համար: Ո՛հ, ի՞նչ հրաշալի է մտածել այդ բաների մասին: Հասկանում եք Աստծո ծրագրերը:

¹⁰⁷ Ուրեմն ինչու՞ Ադամին ու Եվային չպահեց իրենց անմեղության վիճակի մեջ: Որովհետև Նա այդպես չէր կարող դրսևորել Իր լիությունը, Իր հատկությունները, որովհետև... Նա կարող էր Հայր լինել. դա ճիշտ է: Բայց Նա նաև Փրկիչ էր: Դուք կհարցնեք. «Որտեղի՞ց գիտես»: Ես գիտեմ, որովհետև ապրել եմ այդ: Դուք հասկանում եք: Նա Փրկիչ է, և անհրաժեշտ էր, որ Նա այդ արտահայտեր: Ինչպե՞ս կարող էր անել այդ. միայն Քրիստոսի միջոցով: Ինչպե՞ս կարող էր Նա Որդի լինել. միայն Քրիստոսի միջոցով: Ինչպե՞ս կարող էր Նա Բժիշկ լինել. միայն Քրիստոսի միջոցով: Դուք կարող եք հաստատել, որ այս ամենը գտնվում է միայն մեկ Անձի մեջ՝ Հիսուս Քրիստոսի: Ո՛հ, Աստված իմ:

¹⁰⁸ Երբ մտածում եմ այս բաների մասին, բոլոր այդ հարանվանությունները և մյուս բաները անհետանում են իմ աչքերից: Դուք հասկանում եք: Երբ տեսնում եմ Աստծո փառավոր նպատակը՝ առաջին հերթին բացահայտվել Քրիստոսի մեջ, աստվածության ողջ լեցունության բնակությունը մարմնի մեջ, և այնուհետև աստվածության այդ լեցունությունը մարմնավորապես տալ մի ժողովրդի, որի մեջ Նա կարող է առաջնություն ունենալ, հսկել, առաջնորդել:

¹⁰⁹ Վերջերս երեկոյան... Եթե չունեք այն ձայներիզը, որում ես քարոզել եմ «Պողոս՝ Քրիստոսի բանտարկյալ» քարոզը... Երբ Աստված ձեզ Իր բանտարկյալն է դարձնում, դուք չեք կարող անեն որևէ բան, բացի այն բաներից, ինչ ձեզ պատվիրում է Հոգին:

¹¹⁰ Պողոսը խելացի մարդ էր: Նա Գամաղիելի մոտ էր սովորել՝ նպատակ ունենալով մի օր քահանա կամ ռաբբի դառնալու: Նա փառքի մեծ ձգտումներ ուներ: Նա շատ խելացի մարդ էր, մեծ

Փրկագնումը շարունակում է իր ընթացքը:

³⁶⁷ Տեսնում եք հիմա կնիքները: Այն ժամանակ Նա կատարում էր Իր միջնորդի գործը: Բայց կգա մի օր, երբ Նա կվերցնի այն Գիրքը, որում գրանցված են նրանք, ում նա փրկագնել է, և այդ Գրքում գրանցվածները Նրա հետ կլինեն, որովհետև հավատացյալները Գրքի խոսքերն են, իսկ խոսքը Նա է, և այն ամենը, ինչ խոսքի մեջ է: Նա եկավ այդ Փրկագնման գրքի պատճառով, նրանց համար, ում անունը գրված է աշխարհի հիմքից առաջ, երբ Նա մորթվեց որպես Գառնուկ: Եվ հիմա Նա Իր խոսքի մեջ է՝ արտահայտելով նույն բաները, ինչ որ՝ նախկինում: Եկեղեցին ուրիշ ոչ մի գլուխ չի ընդունի: Ո՛չ, պարոնայք: Ոչ մի եպիսկոպոս, ոչ մի ուրիշ բան: Նա միայն մեկ Գլուխ է ճանաչում՝ Քրիստոսին, իսկ Քրիստոսը խոսքն է: Ո՛հ, Աստված իմ, ինչքան եմ սիրում սա:

³⁶⁸ Եվ ինչպես Գլուխը դուրս բերվեց գերեզմանից, այնպես էլ Մարմինը կհետևի Նրան Եդեմի պարտեզում: Սիա թե ինչու Մարմինը ուրիշ ոչ մի Գլուխ չի կարող ընդունել, ուրիշ ոչ մի հեղինակություն չի կարող ճանաչել Աստծո խոսքի իշխանությունից բացի: Ոչ մի հարանվանություն չի կարող դրան մի բան ավելացնել: Որովհետև ով որ այդ խոսքից մի բան պակասեցնի կամ մի բան ավելացնի... Նրանք հանել են... Դուք մեռած եք, դուք հիբրիդ եք: Այնտեղ պոռնիկը նստած է, իր ձեռքում պահում է իր վկայությունը՝ իր շնությունների ապականությունը. նա հոգևոր շնություն է գործում խոսքի դեմ, որին, իբր թե հավատում է: Հասկանում եք: Կամ խոսքը կամ ոչինչ: Դա ճիշտ է:

³⁶⁹ Նա խոսքն է: Ինչպե՞ս եք իմանում որ դա ճշմարտությունն է: Որովհետև Նա՝ խոսքը, հաստատվել է: Հասկանում եք: Նա՝ խոսքը, ճշգրիտ կերպով հաստատվել է: Նա է Հեղինակությունը, Եկեղեցու Գլուխը: Նա խոսքն է, Հեղինակությունը: Նա ճշգրիտ կերպով հաստատվել է Իր իսկ Հոգով, որը Եկեղեցու մեջ է, Նա բացահայտվել է այդ հաստատման մեջ՝ այդպիսով անմիջական ապացույց դառնալով ողջ Մարմնի համար: Ուրեմն դուք այլևս հավատամքի կարիք չունեք: Հարանվանությունները մեռած են, բայց Հեղինակությունը ճանաչվում է Մարմնի մեջ անձնական հավաստիացումներով, ապացուցում է, հաստատում է Մարմնի իշխանությունը: Ուրեմն մենք միաձուլված ենք հաստատված Հեղինակության՝ Քրիստոսի, Աստծո խոսքի ներքո, ոչ թե ինչ-որ եկեղեցու շրջանակներում: Ուրեմն մեր հեղինակությունը մի Թագավորություն է:

³⁷⁰ Աստվածաշունչը (Հիսուսը) ասում է. «Աստծո Թագավորությունը ձեր մեջ է: Թագավորությունը... Մենք հարանվանություն չենք: Մենք պատկանում ենք մի Թագավորության, իսկ այդ Թագավորությունը Աստծո խոսքն է, որ Կյանք ու Հոգի է դարձել մեր սեփական

Ղեկավարը, ընտանիքի Գլուխը, Փեսան... Հարսը, Փեսայի Մարմինը լինելով, պետք է հետևի Նրան, որովհետև Նա Գլուխն է, բացահայտվել է և վերադարձել հավիտենական կյանքով: Մարմինը պետք է հետևի Նրան, որովհետև նրանք Հարս ու Փեսա են: Ամեն: Եվ քանի դեռ բեղմնավորված եք խոսքով (որ Իր Մարմինն է), դուք ընդունել եք Նրա Մարմինը, դուք Նրա մեջ եք, եթե ընդունել եք Նրա խոսքը, ոչ թե հավատո հանգանակ, այլ խոսքը... (մի՞թե սա լավ թեմա չէր լինի ցերեկվա քարոզի համար: Հրաշալի չէ՞ր լինի: Մտածեք, թե դա ինչ է իրենից ներկայացնում): Հետևաբար Մարմինը չի կարող ճանաչել ուրիշ Գլուխ խոսքից բացի, որովհետև Գլուխը միացած է Մարմնին: Իսկ Գլուխը խոսքն է: Նույն խոսքն է. մեկ Գլուխ կա, մեկ Ղեկավար: Հետևաբար Մարմնի համար հարանվանությունները, սուրբ հայրերը և նման բաները մեռած են: Մեկ Գլուխ կա. դա Քրիստոսն է: Մարմինը միայն մեկ բան է ճանաչում. դա խոսքն է:

³⁶⁴ Ուրեմն, ցույց տվեք ինձ մեկին, որը Մարմնի մեջ մկրտվել է հանուն Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու: Ի՞նչ եք դուք ընդունել: Ես գիտակցում եմ, որ դիմում եմ հազարավոր մարդկանց, որոնք լսում են այս ձայներիզները: Մենք աշխարհով մեկ ավետարանչության ծառայություն ունենք ձայներիզների միջոցով: Ի՞նչ անունով եք դուք մկրտվել: Որովհետև խոսքն ասում է, որ երկնքի տակ ուրիշ անուն չկա, որով կարող լինենք փրկվել: Եվ եթե դուք մկրտվել եք՝ վկայելու համար Քրիստոսի հանդեպ ձեր հավատքը, իսկ հետո ընդունում եք մի անուն, որ գալիս է հավատամքներից, ուրեմն դուք հիբրիդ եք:

³⁶⁵ Եթե դուք լիովին նման չեք այդ Եկեղեցուն, և կատարելապես չեք համապատասխանում իր ուսմունքին, դուք, կաթոլիկներ, ինչպես կարող եք ընդունել պապի իրավասությունը՝ ասելով, որ նա Պետրոսի առաքելական ժառանգորդն է: Եվ այս պապը ու այս Եկեղեցին սովորեցնում են բաներ, որոնք այնքան հակառակ են Աստծո բնօրինակ խոսքին, որը Նա հաստատեց նշաններով ու հրաշքներով Իր Եկեղեցու համար... տեսնել այդ խոսքը բերված Իր ողջ մաքրությամբ, որը ցույց է տալիս նույն հարությունը... կենդանի Աստված Իր ժողովրդի մեջ է, և իրականացնում է նույն բաները. ուրեմն ինչպե՞ս կարող եք Հռոմի գերագանցությունը ընդունել: Մեր ղեկավարը, մեր Գլուխը երկնքում է: Ես Հռոմ չեմ գնա: Երբ մեռնեմ, երկինք կգնամ: Հասկանու՞մ եք: Գլուխը երկնքում է:

³⁶⁶ Եվ Մարմինը պետք է հետևի Գլխին, ինչպես կինը պետք է հետևի իր ամուսնուն: Ադամը, ինքը խաբված չլինելով, գնաց Եվայի հետ: Եվան էր խաբվել: Նա մեղքի մեջ էր, այլապես ողջ Մարմնի հարությունը տեղի կունենար նույն օրը, երբ Տեր Հիսուսը դուրս եկավ գերեզմանից. բայց պետք էր, որ Նա փրկագնի Նրան, որ Իր Մարմինն է: Նա պետք է փրկագներ նրան, որ նա վերադառնար Իր մոտ: Տեսնու՞մ եք այդ բաները: Դա այն պահին չէր կարող կատարվել:

հեղինակություն էր վայելում ազգի մեջ: Բայց անհրաժեշտ եղավ, որ նա այդ ամենը զոհաբերի, որպեսզի դառնա խոսքի մի մասնիկը և արտահայտի Քրիստոսին: Նա գիտեր, թե ինչ է նշանակում ասել... Նա ուզում էր մի տեղ գնալ, որտեղ իր եղբայրներն էին կանչել, բայց Հոգին արգելեց նրան այդ անել իր սեփական կամքով: Ո՛հ, եթե այս կիսահոգևոր մարդիկ հասկանային այդ: Հոգին արգելեց նրան գործել սեփական կամքի համաձայն: Նա կարող էր... «Հոգին ինձ արգելեց»: Հասկանու՞մ եք: Նա Քրիստոսի բանտարկյալն էր:

¹¹¹ Այսպես, երբ նա հանդիպեց այդ գուշակուհուն... Պողոսը գիտեր, որ նա կարող էր այդ դեպքում հանել, բայց կարող էր դա անել միայն Աստծո կամքով: Այդ աղջիկը ամեն օր հետևում էր նրան՝ իր հետևից գոռալով, բայց մի օր Հոգին թույլտվություն տվեց: Այդ ժամանակ նա դուր հանեց աղջկա միջից: Տեսնում եք, նա գիտեր, թե ինչ է նշանակում բանտարկյալ լինել:

¹¹² Մովսեսի համար էլ անհրաժեշտ եղավ կորցնել իր բոլոր գիտելիքները՝ Քրիստոսին գտնելու և բանտարկյալ դառնալու համար: Երբ Աստված նրա միջից հանեց այն ամենը, ինչ աշխարհից էր, այն ամենը, ինչ նրան հզոր մարդ էր դարձնում և նա կանգնեց Կրակի սյունի ներկայությամբ, նա այնտեղ մնաց՝ առանց կարողանալու մի բառ արտաբերել: Նա ինքն ասաց, որ ինքը խոսել չէր կարողանում: Այսպես Աստված նրան գերի դարձրեց: Երբ հասնում եք այնտեղ, այլևս չեք փորձում ինքներդ գործել: Այդ ժամանակ Աստված այդ մարդուն բավարար գործություն տվեց, որ նա իջնի Փարավոնի մոտ: Այնուհետև նա ասաց. «Տեր, ես կրկնեցի Քո խոսքերը Փարավոնի մոտ, բայց նա ոչինչ չուզեց լսել»:

¹¹³ Այնժամ Աստված ասաց (Աստված էր խոսում, դա Նրա խոսքն էր). «Տարածիր ձեռքդ դեպի արևելք և ճանձեր բեր»: Եվ շնաճանձերը ստեղծվեցին, որովհետև Աստված մի բանտարկյալ ուներ, որին Փարավոնը երբեք չէր կարող գնել: Ոչ ոք չէր կարող նրան շեղել: Նա ցմահ բանտարկյալ էր, շղթայված Աստծո խոսքով, կապված «ԱՅՄՊԵՍ Ե ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ» խոսքի հետ:

¹¹⁴ Ո՛հ, երբ Աստված այդպես կապում է բանտարկյալներին: Այդ ժամանակ է Նա կարողանում արտահայտել Իր գերազանցությունը: Հասկանու՞մ եք: Նա մարդուն բերում է այնպիսի վիճակի, որ նա այլևս ոչինչ չի ճանաչում Քրիստոսից բացի: Հասկանու՞մ եք, թե ինչ են ուզում ասել: Լավ, սա երկրորդ ծրագիրն էր:

¹¹⁵ *Առաջին*, լիովին արտահայտել Ինքն Իրեն. Աստված՝ Քրիստոսի մեջ:

¹¹⁶ *Երկրորդ*, այդպիսով առաջնություն ունենալ Իր Եկեղեցու մեջ (որը Իր Մարմինն է, Իր Հարսը): Նա պետք է առաջնություն ունենար, որ արտահայտվեր Եկեղեցու միջոցով:

¹¹⁷ *Երրորդ*, վերականգնել Թագավորությունը Իր առաջվա

վիճակում, որտեղից նա ընկավ առաջին Ադամի մեղքի պատճառով: Վերադարձնել այն իր սկզբնական վիճակին, երբ Նա զբոսնում էր երեկոյան հովի ժամանակ Իր ժողովրդի հետ, զրուցելով և հաղորդակցություն ունենալով նրանց հետ: Բայց որոշ ժամանակով մեղքը և մահը մարդուն հեռացրին Նրա ներկայությունից՝ թույլ չտալով Նրան այսուհետ արտահայտվել Իր ժողովրդի միջոցով: Կարդացե՛ք էք այդ... աշխարհի հիմքից առաջ, Իր հատկությունները, Իր ողջ էությունը դրսևորելու համար:

¹¹⁸ Այսպես, երրորդության վարդապետության կողմնակիցներ, եթե մի պահ կարողանայիք ազատվել ձեր ուսմունքներից, կտեսնեիք, որ Հայրը, Որդին և Սուրբ Հոգին երեք աստվածներ չեն: Դրանք նույն և միակ Աստծո երեք հատկություններն են: Հասկանու՞մ եք: Նա այսպես արտահայտվեց. Նա ուզում էր Հայր լինել: Նա Հայր եղավ, Որդի եղավ, և Նա Սուրբ Հոգին է: Եվ Հայրն ու Սուրբ Հոգին միշտ նույն և միակ Հոգին են: Հասկանու՞մ եք: Երեք աստված չկա: Այդ սատանան է ձեզ նման բաներ ասել, որ ձեզ կռապաշտ դարձնի: Միայն մեկ Աստված կա, որ արտահայտվել է երեք կերպ. Հայր՝ Փրկիչ, Որդի՝ Բժիշկ... այս ամենը Նրա արտահայտվելու ձևերն են:

¹¹⁹ Բայց ես ուզում եմ մի քիչ դանդաղել, որպեսզի ձայներիզը լսողները կարողանան լավ հասկանալ, թե ինչ են ասում: Ես կարող էի մի ամբողջ օր անցկացնել այս թեմաներից յուրաքանչյուրի համար: Բայց հուսով եմ, որ չնայած ամեն ինչին, ես բավական պարզ եմ խոսում, որպեսզի դուք կարողանաք հասկանալ, թե ուր են ուզում հասնել:

¹²⁰ Աստված բացահայտվեց Հիսուս Քրիստոսով, որը միաժամանակ Հայր էր, Որդի և Սուրբ Հոգի՝ աստվածության լեցունությունը բնակվում էր մարմնի մեջ: Իսկ այժմ աստվածության ողջ լեցունությունը բնակվում է Իր Եկեղեցու մեջ: Աստված Իր ողջ էությունը լցրեց Քրիստոսի մեջ, իսկ Քրիստոսի ողջ էությունը լցվեց Եկեղեցու մեջ (հավատացյալների մեջ, ոչ թե հարանվանությունների): Մենք այս թեմային կվերադառնանք մի քանի վայրկյանից, և դա ձեզ համար մեկընդմիջտ պարզ կլինի: Հասկանու՞մ եք: Ես դա ձեզ ցույց կտամ Աստծո օգնությամբ, եթե Նա թույլ տա:

¹²¹ Ո՞րն է Նրա ծրագիրը: Արտահայտվել Որդու միջոցով: Որպեսզի աստվածության ողջ լիությունը մարմնապես բնակվի Նրա մեջ: Ես հենց հիմա դա կարող եմ կարդալ Կողոսացիս թղթում: Ողջ Սուրբ Գիրքը ցույց է տալիս, որ դա է Աստծո ծրագիրը: Այսպես, Իր Որդու Կյանքի, խաչի (խաչի վրա թափված արյան) միջոցով է Նա Իր հետ հաշտեցնում Մարմինը, Հարսին, որը Եվան է, երկրորդ Եվան: Աստված խորհրդապատկեր է տվել Մովսեսի և մյուսների միջոցով, Ադամի և Եվայի միջոցով: Նա ցույց է տվել, որ Ադամն ու Եվան

Անհավատություն ինչի՞ հանդեպ: Անհավատություն Աստծո՞ հանդեպ: Ո՛չ, նա հավատում էր Աստծուն: Անշուշտ: Մի՞թե Նա ասաց. «Բոլորովին չեմ հավատում Նրա Խոսքին»: Ո՛չ, նա հավատաց բացի մեկ բանից: Հասկանու՞մ եք:

³⁶⁰ Բայց մի՞թե Աստվածաշունչը չի ասում Հայտնության գրքում. «Ես՝ Հիսուսս, ուղարկել եմ Իմ հրեշտակին, որ վկայի այս բաները եկեղեցիներում: Ով որ մի բան ավելացնի կամ պակասեցնի...»: Եվ եթե այս բոլոր տառապանքներն ու ցավերը եկան, որովհետև մի կին կասկածեց Աստծո մեկ խոսքին, մի՞թե կարծում եք, որ Աստված կխնայի ձեզ: Դա արդար չէր լինի: Հասկանու՞մ եք: Դա արդար չէր լինի, դուք կդատապարտվեք: Բերեմք մի օրինակ: Ահա մի մարդ, որ մեկ խոսքին կասկածելու պատճառով այնքան տառապանքներ է բերել. տարիների ընթացքում Աստվածաշնչից մեծ փորձառություն է ստանում և այլև (կան այնպիսիք, որ դրա համար կյանք են տվել): Մի՞թե Աստված նրանց կասեր. «Շարունակեք ուտել այդ պտուղը: Շատ լավ է: Ամեն դեպքում ես ձեզ կտանեմ»: Բայց Աստված աչառություն չի անում: Նա անաչառ է:

³⁶¹ Ուշադրություն դարձրեք: Նա Մարմնի Գլուխն է, որը ծնվել է Աստծո Խոսքի հանդեպ անհավատության մեղքից դուրս: Դա բացառում է ամեն հարանվանություն, ամեն հավատամք: Անհավատություն Խոսքի հանդեպ, որը հենց Ինքն է, որովհետև Նա Կյանքի Խոսքն է: Դուք հասկանու՞մ եք: Միայն Խոսքի մեջ է Կյանքը: Բոլոր մյուս խոսքերը հիբրիդ են: Կարևոր չէ, թե ինչքան նման է Խոսքին. դա Խոսքը չէ: Խոսքը բերում է Իր սեփական Կյանքը, այն Կյանքը, որը Եվան արհամարհեց հոգուտ մարդկային իմաստությունից ստացած անձնական գիտության: Մի՞թե այսօր նույնը չարեց եկեղեցին: Մովսեսը մեծ գիտություն ուներ Աստծո Խոսքից: Բայց երբ մոտեցավ վառվող մորենուն, այնտեղ հասկացավ իր անկարողությունը: Վառվող մորենու մեջ կար այն, ինչ պակասում էր Մովսեսին: Խոսքի մեջ կա այն, ինչ հարանվանությունները չունեն:

³⁶² Նա Գլուխն է, հարության առաջին պտուղը: (Մենք ևս մի քիչ կքննենք այդ հայտնությունը, եթե համաձայն եք... լավ): Նա հարության առաջին պտուղն է: Մի՞թե ճիշտ չէ: Ո՞վ է նա: Նա Մարմնի Գլուխն է, որը Եկեղեցին է, Հարսը: Այնժամ Հարս-Մարմինը պետք է հետևի Գլխին, որովհետև բաժին ունի Նրա հարությունից և մասնակից է Նրա խորհրդին: Նա չի կարող չհետևել: Ո՛հ, դա Աստծո խորհրդի մի մասն է: Ինչպես, որ Աստված բացահայտվեց և Նրան հարություն տվեց Խոսքով, այնպես էլ Նա հայտնություն է տալիս Եկեղեցուն և հարություն տալիս նույն Խոսքով: Սա Նրա եռակի խորհրդի մասերից մեկն է:

³⁶³ Ինչպես, որ Գլուխը դուրս եկավ գերեզմանից, այնպես էլ Մարմինը կհետևի Նրան՝ Եդեմի պարտեզ վերադառնալու համար:

մարդկային վարդապետություններ Աստծո հոսքի փոխարեն: Բայց Նա ասում է. «Մի վախեցիր, փոքր հոտ, որովհետև քո Հայրը հաճեց արքայությունը ձեզ տալ»: Դա ճիշտ է: Անպայման:

³⁵² Հայտնության գրքում Աստվածաշունչն ասում է, որ այդ մեծ քաղաքը իշխում էր երկրի բոլոր թագավորների վրա և նա պռոնիկ էր: Ի՞նչ է պռոնիկը: Դա մի կին է, որն իրեն լավ կնոջ տեղ է դնում, բայց շնության մեջ է ապրում: Իր ձեռքում նա պահում էր պղծություններով և իր շնության ապականությանը լեցուն մի գավաթ: Եվ նա աղջիկներ ունի. դրանք բողոքական եկեղեցիներն են: Եվ նրանցից յուրաքանչյուրը դուրս է եկել այդ եկեղեցուց սուտ վարդապետություններով, մկրտություններով. Սուրբ Հոգու մկրտության փոխարեն ընդունում են ձեռքբերված, Փեսայի Անունը ընդունելու փոխարեն՝ Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու վերաբերյալ սուտ վարդապետությունները և այսպես շարունակ: Դուք ասում եք. «Տարբերություն չկա»: Անշուշտ, կա:

³⁵³ Եթե ես չեկի վրա ստորագրեի «հովիվ», «քարոզիչ», ոչ մի լուծա չէի ստանա: Դա ճիշտ է: Բանկում կներժեհն այդ:

³⁵⁴ Լավ: Բայց Նրա խոստումի համաձայն այդ ողջ գաղտնիքը բացահայտվել է միայն Իր Հարսին: Դժոխքը հակառակվում է այդ ճշմարտությանը, այդ խորհրդի հայտնությանը: Բայց Հարսը հիմնվում է այդ հայտնության վրա: Դա է նրա հիմքը:

³⁵⁵ Ո՛վ եկեղեցի, ինչու՞ ես քաղցած, ինչու՞ ես ծարավ: Որովհետև Հայրը կամենում է քեզ հայտնել այդ թաքնված գաղտնիքը, բայց դու թույլ ես տալիս, որ այնքան բաներից զրկեն քեզ: Դու թույլ ես տալիս, որ քո աշխատանքը, քո կինը, ամուսինը, երեխաներդ, աշխարհի հոգսերը կամ այլ բաները քեզ զրկեն դրանից: Մինչդեռ հոգուդ խորքում դու գիտես, որ քաղցած ես ու ծարավ: Աստված փորձում է քեզ հայտնել այդ, հայտնություն տալ քեզ. վերջին օրը մոտենում է:

³⁵⁶ Մեկ անգամ ևս հետ նայենք: Ես չեմ կարող շրջանցել այդ: Կուզենայի, որ ևս մի քիչ ուշադիր լսեիք, և մենք մի քանի թագեցի կվերջացնենք: Շատ ուշադիր լսեք այս մի քանի թագեցիների ընթացքում:

³⁵⁷ Կարդանք Կողոս.1:18 համարը. «Եվ Նա է Մարմնի, այսինքն՝ եկեղեցու գլուխը. Նա է սկիզբը, մեռելների Անդրանիկը, որպեսզի ամեն բանում նա լինի առաջինը»:

³⁵⁸ Նա եկեղեցու Գլուխն է, որը Իր Մարմինն է, և Նա ուզում է ամեն բանում առաջինը լինել, գերազանցություն ունենալ: Այժմ լսեք:

³⁵⁹ Նա պետք է լինի Մարմնի Գլուխը. Մարմինը եկեղեցին է, որ վերցվել է Իրենից, մարմին է Իր մարմնից, ոսկոր է Իր ոսկորից, ինչպես Ադամի կինն էր: Նա ծնվել է մեռելների միջից: Դա ծնունդ է մեռելների միջից (մահը գալիս է անհավատության մեղքից): Ի՞նչը մահ բերեց Եվային: Անհավատությունը: Մի՞թե ճշմարիտ չէ:

Քրիստոսի և Հարսի խորհրդապատկերն էին (Նա երկրորդ Ադամն է, եկեղեցին երկրորդ Եվան է):

¹²² Բայց քանի դեռ երկրորդ Եվան փոխզիջումների է գնում խոսքի հետ, մի՞թե առաջին Եվայի նման չի վարվում: Մի ասեք. «Ո՛հ, դա ուրիշ ժամանակի համար էր»: (Մենք մի քանի թագեցի կանդրադառնանք այդ թեմային և կտեսնենք, թե իրոք այն ժամանակների համար էր): Ինչպե՞ս կարող է դա լինել միայն այն ժամանակների համար, երբ Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Բայց Աստված, Իր ծրագրի համաձայն, դա թաքցրեց իմաստուններից և հայտնեց ընտրյալներին՝ մանուկներին, որոնք պատրաստ էին ընդունելու:

¹²³ Տեսեք, թե ինչ է կատարվել ժամանակների ընթացքում: Երբ Լույսը հարվածեց այդ գիտուններին, քահանաներին, նրանք մերժեցին և հանգրից այն: Բոլոր այդ կրթվածները, գիտունները, Նիկոդեմոսի նման գիտությանը լցված մարդիկ ոչինչ չէին հասկանում: Իսկ այնտեղ կանգնած էին բոլոր այդ քահանաները, ռաբբիները, որոնք խոսքի ուսուցումն էին ստացել: Ո՛հ, մտավորապես նրանք խոսքը լավ գիտեին: Բայց Նա նրանց ասաց. «Ձեր հայրը սատանան է, դուք նրա գործերն եք անում»:

¹²⁴ Մտածեք այդ մասին: Դրանք սուրբ մարդիկ էին: Դուք չէիք կարող մի բան մատնացույց անել նրանց կյանքում, նրանց նախնիների կյանքում: Եթե մի բան եղած լիներ, նրանք քարկոծված կլինեին, խայտառակ մահով մեռած կլինեին: Մինչդեռ Հիսուսը այդ կրոնավոր մարդկանց դե էր համարում:

¹²⁵ Բայց ինչպիսի փառավոր հայտնություն ենք ստացել: Նրա ընտանիքի վերականգնումը: Անհրաժեշտ էր, որ Նա թույլ տար, որ նրանք կորսվեն: Հասկանու՞մ եք այդ: Անհրաժեշտ էր, որ Նա թույլ տար, որ նրանք մեղք գործեն, պետք էր նրանց ազատություն տալ: Նա չէր կարող նրանց մեղք գործել տալ և մնալ Աստված, հետո նրանց պատժել մի բանի համար, որ Ինքն է անել տվել: Բայց երբ մարդուն Իրեն համագործակից դարձրեց՝ Նա նրան թույլ տվեց ազատորեն գործել: Հասկանու՞մ եք: Նա այսօր էլ մեզ հետ է այդպես վարվում: Դուք վարվում եք այնպես, ինչպես ճիշտ եք համարում: Դուք ազատ ընտրություն ունեք:

¹²⁶ Այսպես, եթե Նա առաջին Ադամին այդ դիրքում դրեց, պետք է երկրորդ Ադամին էլ նույն դիրքում դներ, ինչպես նաև մյուս բոլոր մարդկանց: Այլապես դա կնշանակեր, որ Նա սխալվել է առաջին անգամ: Հետևաբար մենք բոլորս նույն վիճակում ենք գտնվում:

¹²⁷ Բայց տեսեք, թե Նա ինչ արեց. Նա թույլ տվեք, որ մարդը մեղք գործի, Նա գիտեր, որ մարդը մեղք կգործեր: Բայց ի՞նչ արեց Նա. դա Նրան հնարավորություն տվեց դրսևորելու Փրկչի՝ Իր հատկությունները: Եվ ամեն բան դրվեց Հիսուս և Քրիստոսի ձեռքերի

մեջ, Աստված Ինքը Իր վրա վերցրեց Իր սեփական օրենքի պատիժը (մահը)։ Նա մեռավ, որ փրկագնի Չարսին, որը կորսված էր, քանի որ թողել էր Նրան։

¹²⁸ Երբ Եվան հեռացավ Խոսքից, հեռացավ իր ամուսնուց։ Եվ երբ Եկեղեցին հեռանում է Խոսքից՝ հարանվանության մեջ մտնելու համար, նա լքում է Աստծո Խոսքի իշխանությունը՝ աշխարհի և մարդկային իմաստության հետ շնություն գործելու համար։ Դա պա՞րզ է ձեզ համար։ Աստվածաշունչը դա համարում է հոգևոր շնություն։ Ամեն անգամ, երբ մերժում են Աստվածաշունչից մի Խոսք կամ սեփական մեկնություններ են բերում, շնություն են գործում Աստծո դեմ, որը մեր Փեսան է և մերժում են Նրան։ Եվ գիտե՞ք, որ շնացողը երբեք երկնքի Թագավորություն չի ստնի։ Եվ տեսնում եք, որ դա առաջին բանն է, որ Եվան արեց։

¹²⁹ Ուշադրություն դարձրեք։ Ո՞րն է այդ եռակի ծրագիրը. բացահայտվել Չիսուս Քրիստոսի մեջ, մտնել Չիսուս Քրիստոսի Մարմնի մեջ՝ առաջնություն ունենալու համար ինչի՞ հանդեպ։ Վերադարձնել Եղեն, հետ բերել կորսվածին։ Դա միակ բանն էր, որ կարգին վիճակում չէր։ Իր արարչագործության մնացած մասի հետ ամեն ինչ կարգին էր։

¹³⁰ Բայց անհրաժեշտ էր, որ Նա թողներ մարդուն ազատորեն գործել, որպեսզի մարդը ընկներ, և այդպիսով Աստված կարողացավ դրսևորել Փրկչի հատկությունը, որն Իր մեջ էր։ Անհրաժեշտ էր, որ ինչ-որ բան կորսվեր (մարդը անկում ապրեց և կորսվեց), որպեսզի Նա Փրկիչ դառնա՝ Ինքն Իր հանդեպ կիրառելից Իր սեփական օրենքը։ Նա այդ չէր կարող անել՝ մնալով նույն մեծ Եհովան, որը լցնում է տիեզերքն ու ժամանակը։ Նա չէր կարող այդ անել։ Դրա համար անհրաժեշտ էր, որ նա մարդ դառնար։ Այդպես Նա հաղորդ եղավ կորսված մարդու բնությանը (ամեն), և Ինքն էլ մարդ դարձավ։ Աստված մարմին դարձավ։ Ալելուիա։ Դուք կարող եք կարծել, որ ես հուզավառված եմ, բայց այդպես չէ։ Դա մի բան է, որ ներսում է կատարվում։

¹³¹ Աստված թողեց Իր աստվածային բնությունը և դարձավ ինձ պես, որ վերցնի իմ մեղքը, որ ես Իր նման դառնամ։ Ամեն։ Ահա մենք վերադարձել ենք Իր փառավոր ծրագրին, որով Նա ուզում էր Աստծո որդիներ և դուստրեր ստեղծել, որովհետև Նա Չավիտենական Չայրն է։ Այդ հատկությունը Նրա մեջ էր, հետևաբար պետք էր, որ դա արտահայտվեր։

¹³² Չասկանու՞մ եք հիմա, թե որն էր այդ եռակի ծրագիրը։ Նա ուզում էր դառնալ... աշխարհը կորսված է։ Անհրաժեշտ էր, որ Նա արտահայտվեր մարդու միջոցով, որպեսզի Փրկիչ դառնար խաչի վրա թափված Արյան հաշտեցմամբ։ Անհրաժեշտ էր, որ Նա մարդ դառնար, որպեսզի մեռներ և մտներ Իր Եկեղեցու մեջ՝ այդ Եկեղեցուն

մասին է։ Ողջ դժոխքը հակառակ է այս ուսմունքին։ Ողջ դժոխքը հակառակվում է այս ճշմարտությանը, բայց չնայած ամեն ինչին՝ սա ճշմարտությունն է։ Չիսուսը երբեք չասաց. «Պետրոս, Չովհաննես, և մյուսներդ, դուք հիմա ունեք այդ հայտնությունը. ողջ եկեղեցին փրկված է»։ Նա անձամբ դիմեց Պետրոսին. «Ես քեզ եմ ասում (ոչ թե ուրիշներին, այլ քեզ)։ Դու Պետրոսն ես, և այդ վեմի վրա Իմ եկեղեցին կշինեմ։ Այս քարի վրա, այս հայտնության վրա։ «Որովհետև մարմինն ու արյունը չհայտնեցին քեզ այս բաները... այլ այդ հայտնության վրա (որը հավաքում է ընտրյալներին) Ես կկառուցեմ Իմ Եկեղեցին։ Ես նրանց մեջ կկառուցեմ, և դժոխքի դռները չեն հաղթի նրան։ Ձեր գլխից ոչ մի մազ չի պակասի։ Դուք Իմն եք։ Ես ձեզ հարություն կտամ վերջին օրը։ Ես նրան հավիտենական կյանք կպարգևեմ և հարություն կտամ վերջին օրը»։ Սա է հայտնությունը։ Նա նրանց մասին չի խոսում, այլ նրա, անհատի, ոչ թե խմբի, այլ անհատի։ Ողջ դժոխքը հակառակ է դրան։

³⁴⁷ Բայց Նրա գաղտնիքը բացահայտվում է Իր սիրելի Չարսին։ Միայն նա կարող է հասկանալ։ Չիսուսն ասաց. «Եսային լավ մարգարեացավ ձեր մասին, կեղծավորներ, իժերի ծնունդներ։ Դուք ասում եք. «Այս մեծ մարգարեների, սուրբերի անունները մենք գրել ենք իրենց գերեզմանների վրա և փայլեցնում ենք դրանք»։ Բայց Նա նրանց ասում է. «Դուք եք նրանց գերեզման դրել»։ Մի՞թե Նա չասաց այդ։

³⁴⁸ Նույն բանը Նա կասեր կաթոլիկ եկեղեցուն։ Երբ Չին Կտակարանի մարգարեները նրանց ուղարկվեցին Նիկիայից և Չռոմից առաջ... այդ ծեր մարգարեները անապատից դուրս եկան... նրանք երկրի պտուղներից էին ուտում, նույնիսկ շոր չունեին հագնելու, գազանների մորթով էին ծածկվում։ Նրանք փորձում էին կանգնել Աստվածաշունչի այդ ճշմարտության համար։

³⁴⁹ Բայց կաթոլիկ եկեղեցին գերադասում էր իր սեփական ինտելեկտուալ հայեցակետերը։ Եղել են Իրենեոսը, Մարտինը, Պոլիկարպը և ուրիշները։ Ի՞նչ արեցին նրանք։ Նրանց գերեզման ուղարկեցին, իսկ հետո սկսեցին գերեզմանների պատերը սպիտակեցնել, ինչպես եղավ ժամանա դ'Արկի ժամանակ։ Ի՞նչ արեցին նրանք։ Նրանց գերեզման ուղարկեցին։

³⁵⁰ Ես ձեզ ասում եմ Չոգու կանչի համաձայն. «Ծեփած գերեզմաններ, կեղծավորներ։ Դուք ձեզ կարևոր մարդիկ եք համարում, երբ ընդունում եք մարդկային, ինտելեկտուալ հայեցակետերը Խոսքի փոխարեն, Աստծո Սերմով՝ ձեր մեջ եղած Խոսքով բեղմնավորվելու փոխարեն։ Դուք ընդունել եք բոլոր այդ հիբրիդները...

³⁵¹ Չարմանալի չէ, որ այդ եկեղեցին նկարագրվում է որպես պոռնիկ, որովհետև նա հոգևոր շնություն է գործում՝ սովորեցնելով

և այն ամենը, ինչ նրանց մեջ կա: Ջարմանալի չէ, որ Նա Ալֆան է և Օմեգան, Սկիզբն ու Վերջը, Նա, որ էր, որ է և որ պիտի գա, Դավթի արմատն ու ցեղն է, Առավոտյան պայծառ Աստղը: Նա ամենն է ամեն բանում:

³⁴³ Նրա ներկայությունը անհատի մեջ Նրա կողմից անձնական հաստատում է բերում, որը Նրան թույլ է տալիս արտահայտել Ինքն Իրեն... Այս օրվա համար խոստացված կենդանի Խոսքը արտահայտվում է ձեր միջոցով և հաստատում Աստծո փառավոր հայտնությունը: Բայց ուշադրություն դարձրեք, որ դա կատարվում է անհատների մեջ, ոչ թե խմբի: Նա միշտ հաստատվում է անհատների միջոցով: Հասկանում եք սա: Ոչ մեթոդականների, ոչ մկրտականների, ոչ երիցականների, ոչ լուսնայականների ու հոգեգալստականների, այլ միայն անհատների: «Մեկը կվերցվի, մյուսը՝ կմնա: Ես նրանց կբաժանեմ»: Դա ճիշտ է: «Այն ժամանակ արտում երկու մարդ կլինեն. մեկը կվերցվի, իսկ մյուսը՝ կթողնվի... երկու հոգի մի անկողնում կլինեն, մեկը կվերցվի, մյուսը կթողնվի»: Խումբը չէ կարևորը, այլ Աստծո Հոգուց բեղմնավորված Աստծո զավակի անձնական հաստատումը, որը այնքան է հնազանդ Աստծուն, որ այլևս ուրիշ ոչ մի բանի համար հոգ չի տանում, որի միջոցով Սուրբ Հոգին Իր սեփական Կյանքը ապրելով գործում է և ցույց տալիս Խոսքի անձնական հաստատումը, բացահայտվում մարդկանց և աշխարհի համար:

³⁴⁴ Ինչպե՞ս կարող է աշխարհը կուրորեն անցնել նման բանի կողքով: Կաթոլիկները անցան սուրբ Պատրիկի կողքով և նրան ընդունեցին միայն իր մահից հետո: Նույնը վերաբերում է Մարտինին. նրան չէին ընդունել: Նույնը կատարվել է բոլոր ժամանակներում: Նույնը կատարվել է ժամանա դ'Արկի հետ: Կաթոլիկ եկեղեցին նրան այրեց որպես կախարդուհի, որովհետև նա հոգևոր կին էր: Բայց մոտ հարյուր հիսուն տարի հետո կաթոլիկ եկեղեցին հողից հանեց նրան դատապարտող քահանաների դիակները և նետեց դրանք գետը՝ որպես ապաշխարանքի նշան:

³⁴⁵ Նրանք անցնում են դրա կողքով, ճանաչում են միայն այն ժամանակ, երբ դա կատարված է լինում: Հասկանում են միայն նրանք, ովքեր աշխարհի հիմքից առաջ, Աստծո կողմից նախասահմանված Սերմն են: Դա կատարվեց Նոյի, Մովսեսի, Եղիայի, մարգարեների օրերում, Հիսուսի օրերում և այսպես շարունակ, մինչև հենց մեր ժամանակները: Անձնավորությունը, որը բեղմնավորված է Աստծո Սերմով, իր մեջ արտահայտվող Աստծո Խոսքով, այնպես է ենթարկվում Աստծո կամքին, որ Խոսքը, և միայն Խոսքն է դրսևորվում անհատի մեջ (իսկ այդ մարդը բանտարկյալ է):

³⁴⁶ Մի ասեք. «Իմ եկեղեցին այսպես է անում...»: Դա չի վերաբերում «իմ եկեղեցուն»: Խոսքը անհատի, անձնավորության

առաջնություն ունենալու համար:

¹³³ Բայց հիշեք, որ եկեղեցին չի կարող լինել և երբեք էլ չի լինի հարանվանություն: Այդ Նա պետք է գերազանցություն ունենա, իսկ Նա Խոսքն է: Ամեն: Ինչպե՞ս կարող է հավատամքը ներարկվել եկեղեցու մեջ: Դա եկեղեցուն շնացող կործներ: Հայտնության 17-րդ գլուխն ասում է, որ այն եկեղեցին, որն ընդունում է մարդկային պատվիրաններ, հավատամքներ և հարանվանություններ, պոռնիկ է համարվում: Հռոմի կաթոլիկ եկեղեցին մեծ պոռնիկն է, իսկ բողոքական հարանվանությունները նրա աղջիկներն են: Դա այնքան պարզ է, որ բոլորը կարող են հասկանալ: Մենք ուսումնասիրել ենք եկեղեցու շրջանները, եթե ուզում եք, կարող եք այդ մասին լսել ձայներիգների վրա: Եվ յուրաքանչյուր ոք, ով Աստվածաշնչից դուրս հավատամքներ է ընդունում, Աստծո աչքում շնացող է: Նա վարվում է ճիշտ Եվայի նման, որը հեռացավ Խոսքից, որն էլ Քրիստոսն է: Ո՛հ, Աստված իմ:

¹³⁴ Ուրեմն մենք կարող ենք հասկանալ Իր խորհուրդը, այն խորհուրդը, որը Նա թաքցրել էր Իր մտքում աշխարհի հիմքից առաջ: Կուզենայի՞ք մի հատված կարդալ դրա վերաբերյալ: Մի հատված կարդանք: Բավարար ժամանակ ունե՞ք: Ուրեմն կարդանք: Նայենք Եփեսացիս թուղթը: Սկսենք առաջին գլխից: Եվ հիմա, մինչ շարունակվում է կիրակնօրյա դպրոցի դասը, կարդանք այս հատվածը Քրիստոսի եռակի հայտնության վերաբերյալ:

¹³⁵ «Պողոս՝ Աստծո կամքով Հիսուս Քրիստոսի առաքյալ, այն սրբերին, որ Եփեսոսում են (տեսնում եք, սա աշխարհին չի հասցեագրված, այլ...) և Քրիստոս Հիսուսին հավատացողներին»:

¹³⁶ Ինչպե՞ս կարող ենք լինել Հիսուս Քրիստոսի մեջ: Եկեղեցուն միանալով: Ոչ, վերստին ծնունդով: Մեկ Հոգով (1 Կորնթ.12) մեկ Մարմնի մեջ ենք մկրտվել: Հասկանում եք: Լավ, այդ նրանց է նա դիմում: Նա աշխարհին չի դիմում: Մենք այս բաների մասին մեղավորի հետ չենք կարող խոսել, որովհետև նա այդ ամենի մասին ոչինչ չգիտի: Պողոսը իր նամակը չի հասցեագրում մեղավորներին: Նա դիմում է «Քրիստոս Հիսուսին հավատացողներին»:

¹³⁷ «Աստծուց՝ մեր Հորից ու Տեր Հիսուս Քրիստոսից շնորհք և խաղաղություն ձեզ: Օրհնյալ է Աստված և մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Հայրը, որ մեզ Քրիստոսով օրհնեց ամեն հոգևոր օրհնություններով (որտե՞ղ) երկնքում» :

¹³⁸ Երկնքում... ո՛հ, ինչպես կուզենայի ժամանակ ունենալ: Ես պարզապես նշել եմ իմ Աստվածաշնչի մեջ այս հատվածը, որը վերաբերում է երկնային վայրերին: Ի՞նչ են երկնային վայրերը: Դա հավատացյալի դիրքն է Քրիստոսի մեջ: Քրիստոսին հավատացողը այնտեղ է կանգնած՝ երկնային վայրերում:

¹³⁹ «Ինչպես որ մեզ Նրանով ընտրեց աշխարհն ստեղծելուց առաջ

(ե՞րբ է Նա մեզ ընտրել. աշխարհի ստեղծումից առաջ, երբ Նրա փառավոր խորհուրդը, Նրա գաղտնիքը... Նա Քրիստոսով մեզ ընտրեց աշխարհի ստեղծումից առաջ)... որպեսզի մենք սուրբ և անարատ լինենք Նրա առաջ սիրով: Մեզ առաջուց սահմանեց, որ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով իրեն որդեգիր լինենք՝ իր կամքի հաճությամբ»

¹⁴⁰ Նախասահմանեց. ահա խորհուրդը: Հասկանու՞մ եք: Նախքան Քրիստոսի կամ որևէ այլ բանի երկրի վրա լինելը (հասկանու՞մ եք Նրա մեծ խորհուրդը), Նա ընտրեց Հարսին, իմանալով, որ Եվան ընկնելու էր Խոսքին չհավատալու պատճառով... Նա գիտեր, որ Եվան ընկնելու էր, բայց ընտրեց մի Հարսի, որը չի ընկնելու, այլ կառչելու է Խոսքից, անկախ այն բանից, թե ինչ է ասում ողջ աշխարհը: Նրանք պահելու էին այդ Խոսքը: Նրանք նախասահմանված են դրա համար: Հիսուս Քրիստոսի միջոցով զավակների որդեգրումը Եկեղեցուն նախասահմանեց այդ փառավոր վիճակի համար:

¹⁴¹ Հասկանու՞մ եք հիմա այս խորհուրդը: Ընկած Եվայի վերականգնումը, որը Եկեղեցու խորհրդապատկերն էր: Երբ Աստված հանեց Ադամի կողը՝ իր մարմնից և արյունից Եվային վերցնելու համար, Նա Ադամի մեջ արականը իգականից բաժանեց և իգական հոգին դրեց Եվայի մեջ. Նա այդպես վարվեց, երբ Ադամից մի կողմ վերցրեց և ստեղծեց Եվային: Աստված նույնը արեց, երբ Քրիստոսի կողից արյուն և ջուր դուրս եկավ (Քրիստոսը Խոսքն էր), և Նա վերցրեց Խոսքը՝ ստեղծելու համար Եկեղեցուն, որի խորհրդապատկերը Եվան էր: Նա վերադառնում է Նրա մոտ՝ գնված այն Արյունով, որը դուրս եկավ Իր Մարմնից: Հասկանու՞մ եք այդ: Սա Աստծո մեծ խորհրդի բացահայտումն է, որը ծածկված էր աշխարհի հիմքից առաջ, բայց բոլոր այս ժամանակաշրջանների ընթացքում ցույց է տրվել խորհրդապատկերների միջոցով: Եվ մենք բացահայտում ենք, որ Նա արել է այդ ամենը: Այդ մասին գրված է Եփեսացիս թղթում և ուրիշ շատ տեղերում: Բայց կարծում եմ, որ սա բավական կլինի...

¹⁴² Մենք տեսնում ենք, որ Նա կամաց-կամաց բացահայտում է այդ խորհուրդը ժամանակների ընթացքում: Տեսնու՞մ եք այդ հիմա: Ի՞նչ կատարվեց խորհրդապատկերներում: Նա բացեց Ադամի կողը և նրա մարմնից վերցնելով ստեղծեց Եվային: Հարսը պետք է լինի Խոսքը, որովհետև Նա Խոսքն է: Հարսը չի կարող հաստատված լինել հավատամքների վրա: Նա չի կարող հաստատվել հարանվանության վրա: Նա չի կարող հաստատված լինել լավ վարքի սկզբունքների վրա: Ոչ, նա պետք է հաստատված լինի միայն Խոսքի վրա, որովհետև նա այդ Խոսքի մասնիկն է: Նա վերցվել է Քրիստոսի կողից:

³³⁸ Աստված, որ Մովսեսին ասաց. «Թող գորտեր լինեն», մեկ ուրիշ տեղ ասաց. «Թող ջուրը գինի դառնա»: Ամեն: Ծի՞շտ է այդ: Նա նույն Աստվածն է: Նա նույնն է, երբեք չի փոխվում: Աստված է, որ իջել է մարդու մեջ: Սա է Իր հայտնությունը: Այդպես է Նա բացահայտում: Դա է փորձում Նա անել: Այդ նույն Աստծո Խոսքն է մեզ բացահայտում և ցույց տալիս, որ մարդը չի կարող ստեղծել (Աստված է Արարիչը), ուրեմն ոչ թե մարդն է, այլ Արարիչ Աստվածն է իջնում մարդու մեջ, որը Իր Եկեղեցին է: Ամեն: Այդ Եկեղեցին բարձրանում է Տուն, երկինք՝ Նրա հետ ապրելու համար: Աստված հայտնում է Եկեղեցու հանդեպ Իր հավիտենական սերը:

³³⁹ Լսեք, ուշադիր լսեք: Ես չեմ ուզում, որ դուք շոջանցեք այդ: Ո՛չ մի եկեղեցի, ո՛չ մի նշան, ո՛չ մի հավատամք, ո՛չ մի հարանվանություն չի ընդունվում բացի դրանից: Ո՛չ մի եղբայրություն, ո՛չ մի եկեղեցի, ո՛չ մի հավատամք, ո՛չ մի հարանվանություն. այդ ամենը մեռած են: Այդ բոլորը պետք է հանել, էտել, որպեսզի մնա միայն այն, ինչ Քրիստոսին թույլ է տալիս ապրել ձեր մեջ և գերազանցություն ունենալ ձեր մեջ: Անօգուտ է վկայակոչելը՝ «Իմ կազմակերպությունը...»: Այդ ամենը պետք է վերանա: «Ես այսինչ բանն ունեմ, մենք ասում ենք, որ...»: «Մայրս ինձ ֆանատիկի տեղ կդնի»: Այդ ամենը պետք է վերացնել: «Բայց գիտեմ, որ ամուսինս ուզում է, որ ես հագնեմ այս կարճատաբատը»: Դա նույնպես պետք է վերացնել: Հասկանու՞մ եք, պետք է կտրել և էտել, որպեսզի միայն Քրիստոսը մնա ձեր մեջ: Մտածեք այդ մասին:

³⁴⁰ Կենդանի Քրիստոսի կենդանի ներկայությունը կենդանի Խոսքով: Ո՛հ, Աստված իմ: Կենդանի Քրիստոսը, կենդանի Ներկայությունը, կենդանի Խոսքը: Լսեք: Նա Ինքը, (ոչ թե Եկեղեցու անդամները) անձամբ հաստատում է Իր Եկեղեցին: Դա երբեք չի եղել Մովսեսի օրերում: Դա չի եղել ուրիշ մեկի օրերում, և չի լինի մինչև աշխարհի վերջը, մինչև կործանման օրը: Դովտի օրերում անդամատոմսերը չէին կարևորը, այլ գերբնական հաստատումը (Աստված մարմնի մեջ), անձնական հաստատումը:

³⁴¹ Հիշեք այդ: Մտածեք այդ մասին: Նրա Հոգուց ծնված ժողովուրդը մեր օրվա պես մի օրում, մեր ապրած հարանվանական ժամանակաշրջանում... Կենդանի Աստված վերցնում է կենդանի Խոսքը և անձամբ հաստատում: Կյանքը, որ Խոսքի մեջ է, սաղմը, որ Սերմի մեջ է (Խոսքը Սերմն է, որ սերմնացանը ելավ ցանելու), և Կյանքը Քրիստոսն է Խոսքի մեջ, որ գալիս է անձամբ ձեր մեջ և հաստատում այն, ինչ դուք ինքներդ չէիք կարող հաստատել՝ այդպիսով ապացուցելով, որ ոչ թե դուք եք, այլ Նա է: Եվ այնժամ դուք դառնում եք Նրա սիրո գերին և սրտանց փափագում եք լինել Նրա Հարսը:

³⁴² Գոհություն կենդանի Աստծուն, որ ստեղծել է երկինքն ու երկիրը

Կյանքի հոսանքը... Այդ Սերմն այնտեղ էր... Մյուս սերմերը չեն գա, որովհետև չեն կարող գալ: Երբ սերմը ներս մտավ, արգանդն անմիջապես փակվեց: Մնացած բոլոր սերմերը դրսում մնացին, իսկ դուք դառնում եք Քրիստոսի բանտարկյալը, Քրիստոսը ձեր մեջ է, Նրա Կյանքը բերում է Նրա վկայությունն ու նշանները: Ո՛հ, Աստված իմ, Աստված իմ, Նա բերում է Իր Կյանքի նշանները որպես ապացույց Իր Հարության, ցույց տալով աշխարհին այդ հավիտենական Կյանքը, ապացուցելով աշխարհին, որ մենք կենդանի ենք Նրանով: Մտածեք այդ ամենի մասին: Կենդանի ենք Աստծո՝ մեր Փրկչի Կյանքով, ով մեզ ստեղծել է նույն նպատակով, այն Կյանքի համար, որ ստեղծել է մեր մեջ: Մովսեսը կարող էր ասել Աստծո խոսքով. «Թող լինի...», և ճանճերը հայտնվեցին: Այն Աստվածը, որ կարող է ճանճեր ստեղծել, կարող է նաև սկյուռիկ ստեղծել: Տեսնու՞մ եք: Նա կարող է անել այն ամենը, ինչ կամենում է: Նա Աստված է:

³³⁵ Աստված(նույն արարչագործ Կյանքը, հասկանու՞մ եք) ձեր մեջ է... դուք բանտարկյալ եք, դուք չեք կարող խոսել, քանի դեռ Նա չի ասել «խոսիր», բայց երբ ասում է, դա Աստծո խոսքն է: Մնացած ամեն բան կարգին է, և դուք գիտեք, որ երբ խոսքը ասվում է, հենց այդպես էլ կատարվում է: Դուք հասկանու՞մ եք: Մովսեսը վերցրեց գավազանը և ասաց. «Թող գորտեր լինեն», որովհետև Աստված էր ասել. «Թող գորտեր լինեն»: Նա միայն փոխանցեց հրամանը: Եվ ամենուր գորտեր եղան: Որտեղի՞ց նրանք եկան: Ոչ ոք չգիտի, դրանք նախկինում այնտեղ չէին: Բայց Աստված մարդու միջոցով կենդանի տեսակներ ստեղծեց: Աստված, որ ստեղծեց առաջին գորտը, կարող է երկրորդն էլ ստեղծել: Նա ստեղծում է բոլոր գորտերին: Ո՛հ, հասկանու՞մ եք, թե ինչ են ուզում ասել: Նա ստեղծում է առաջին սկյուռը, երկրորդ սկյուռը, բոլոր սկյուռերին: Նա կարող է սկյուռ ստեղծել այնտեղ, որտեղ նախկինում չի եղել: Նա կարող է անել այն ամենը, ինչ կամենում է: Նա Աստված է: Նա Աստված է: Նա Կյանք ունի: Ո՛հ, Աստված իմ:

³³⁶ Մտածեք այդ բաների մասին, որոնցից ես փշաքաղվում եմ: Ո՛հ, ապրել Նրա հետ, մտնել Նրա հետ տուն՝ Իր հետ ապրելու համար: Հավիտյան ապրել Նրա հետ՝ ստացած լինելով հավիտենական Կյանք:

³³⁷ Սա Աստծո սիրո մեծ խորհրդի հայտնությունն է. Աստված և մարդը «մեկ» են դարձել: Հասկանու՞մ եք: Աստված և մարդը մեկ են դարձել: Աստված և մարդը մեկ էին մի ժամանակ, նորից մեկ պետք է դառնան: Բայց ի՞նչ է դա նշանակում: Դա նշանակում է Սուրբ Հոգով լցված լինել, որպեսզի Նա գերազանցություն ունենա: Դա Աստծո գործն է: Սա Աստծո ծրագիրն է՝ որպեսզի Նա լինի Քրիստոսի մեջ, Քրիստոսը լինի մեր մեջ, և բոլորս մեկ լինենք Սուրբ Հոգով: Նույն Հոգին, որ դա հայտնել է Քրիստոսին, հայտնում է դա այստեղ՝ այդ գերբնական, արարչագործ Ձորությունը:

¹⁴³ Եվ վստահ լինելու համար, որ հափշտակությունը... Լյութերը մասնակից էր այդ խոսքին, ինչպես, որ Ուեսլեյը և մարգարեները: Եթե նրանք մասնակից չեն եղել... Պարզապես հայտնությամբ կազմում էին Մարմինը՝ ոտքերը, մատները, թևերը և այսպես շարունակ, մինչև որ գա Գլուխը, և այնուհետև ողջ Մարմնի հափշտակությունն է. (դրան կանդորադառնանք մի քանի րոպեից): Դա խոսքի Մարմինն է, որը Քրիստոսն է: Ամեն: Դրանից դուրս դուք կորսված եք: Կարևոր չէ, թե ինչքան լավն եք, թե ինչպիսին են ձեր հարաբերությունները, հաղորդակցությունը, թե ինչ կազմակերպության եք պատկանում. դուք կորսված եք, եթե այդ խոսքը չի բնակվում ձեր մեջ:

¹⁴⁴ «Եթե Իմ մեջ մնաք, Իմ խոսքերն էլ ձեր մեջ մնան, ինչ էլ, որ կամենաք, կխնդրեք, ու կլինի ձեզ»: Որովհետև դուք և խոսքը մեկ եք: Նա առաջնություն ունի, գերազանցություն ունի: Դուք Նրա բանտարկյալն եք: Աշխարհը մեռած է: Դուք այլևս ոչինչ չունեք... Դուք տեսնում եք, թե աշխարհը ինչպես է ապրում, բայց դուք նրա նման չեք վարվում: Դուք գերի եք, դուք Նրա հետ նույն լծի տակ եք: «Իմ լուծը քաղցր է» (Քրիստոսի լծի տակ, Իր խոսքի հետ): «Ես միայն Հորը հաճելի բաներն են անում: Եթե չեք կարող հավատալ, որ Ես եմ, գոնե խոսքին հավատացեք»: Ինչպիսի՞ կատարելություն:

¹⁴⁵ Տեսեք, թե ինչպես ժամանակաշրջանների ընթացքում Նա կանաց-կանաց բացահայտեց այդ ամենը, կանաց-կանաց բացելով գաղտնիքը մարգարեների և խորհրդապատկերների միջոցով: Նա արտահայտեց Ինքն Իրեն...

¹⁴⁶ Նա արտահայտվեց Մովսեսի մեջ. նայեք Մովսեսին. նա ծնվեց մի ժամանակաշրջանում, որի ժամանակ մանուկները հալածվում էին: Նա ծնվեց ազատարար դառնալու համար: Նրան թաքցրին եղեգների մեջ, ինչպես Հիսուսը տարվեց Եգիպտոս: Նա դուրս եկավ և բարձրացավ լեռը, որտեղից վերադարձավ պատվիրաններով: Հիսուսը բարձրացավ լեռը, որտեղ քարոզեց իր առաջին քարոզը (լեռան քարոզը) և վերադարձավ պատվիրաններով. «Լսել եք, որ առաջիններին ասվել է. «Շնություն մի գործիր»: Բայց ես ձեզ ասում եմ, ով որ մի կնոջ նայում է նրան ցանկանալու համար, արդեն շնացել է նրա հետ»: Նա օրենսդիր էր, Քահանա, Թագավոր, Առաջնորդ. ճիշտ նույնը:

¹⁴⁷ Նա արտահայտվեց Հովսեփի մեջ: Հովսեփը ծնվել էր հարանվանությունների (իր եղբայրների) մեջ: Նրանք նրան ատում էին առանց պատճառի, որովհետև նա հոգևոր էր: Նա տեսիլքներ էր տեսնում: Աստված Նրա հետ էր: Նա կարողանում էր երազներ մեկնել, նրա եղբայրները ատում էին նրան: Նա իր եղբայրների կողմից վաճառվեց մոտ քսան արծաթով, ինչպես Հիսուսը վաճառվեց Հուդա Իսկարիովտացու կողմից (իր եղբայրներից մեկը) երեսուն արծաթով:

¹⁴⁸ Նրան նետեցին մի հորի մեջ, որտեղ նա մեռած էր կարծվում: Դա ճիշտ է: Նրանք և իրենց հայրը նրան մեռած էին համարում: Նրան նետեցին հորը, հետո նա այնտեղից հանվեց և նստեց Փարավոնի աջ կողմում: Նրան բանտ նետեցին, այնտեղ նա տանջվեց. իր հետ երկու մարդ կար՝ մատուցակը և հացագործը: Մեկը կորսվեց, մյուսը՝ փրկվեց: Ինչպես, որ Նա խաչի վրա էր (դա Նրա բանտն էր)... խաչին գամված էր մեր մեղքերի համար (մենք բանտարկյալ ենք դարձել), և ավագակներից մեկը կորսվեց, մյուսը՝ փրկվեց: Տեսնու՞մ եք, թե ինչպես է համապատասխանում:

¹⁴⁹ Այնուհետև նա նստեց Փարավոնի՝ տեսիլք տեսնող թագավորի աջ կողմում, և Եգիպտոսում ողջ իշխանությունը նրան տրվեց: Նրա տեսիլքը պետք է իրականանար: Նա կարող էր երկար մտածել այդ տեսիլքի վերաբերյալ, բանտում եղած ժամանակ, մինչ նրա մորուքը աճում էր, բայց նա գիտեր, որ մի օր նրա տեսիլքը իրականանալու է:

¹⁵⁰ Եթե նույնիսկ ժամանակն անցնում է, և ոչինչ չենք տեսնում, միևնույն է, կատարվելու է (այդ մասին խոսեցի չորեքշաբթի երեկոյան): Հասկանու՞մ եք: Դա կատարվելու է: Երբ Աստված է ասում, իրականանում է: Երբ խոսքը հաստատված մարգարեի մասին է, պետք է, որ այդ բաներն իրականանան, որովհետև դա Աստծո խոսքն է, իսկ Աստծո խոսքը գալիս է միայն մարգարեների մոտ: Մարգարե նշանակում է՝ «նա, ով բացահայտում է գրված աստվածային խոսքը»: Նույնն էլ՝ տեսանողը:

¹⁵¹ Ուշադրություն դարձրեք. երբ տեսանողը գործի է դնում իր պարզևները, Աստծո կողմից հաստատում է ստանում, երբ կանխատեսում է բաներ, և դրանք իրականանում են: «Եթե մեկը, որն իրեն մարգարե է համարում, հաղորդի ձեզ, որ որոշ բաներ են կատարվելու և չկատարվեն, մի լսեք նրան: Բայց եթե կատարվի, ուրեմն ես նրա հետ եմ: Վախեցե՛ք նրանից, որովհետև ես նրա հետ եմ»: Տեսնու՞մ եք: Հենց այդպես է: Հաստատում պետք է լինի: Այդ ժամանակ եք իմանում, թե դա ճշմարտությունն է, թե ոչ: Աստված Իր ժողովրդի հետ խոսում է Իր խոսքի միջոցով, մարդու միջոցով:

¹⁵² Աստված խոսում է միայն մարդու միջոցով: «Ես որքն եմ, դուք՝ ճյուղերը»: Որքը չի կրում պտուղները, այլ ճյուղերը: Դուք նկատել եք, որ միշտ այդպես է եղել:

¹⁵³ Տեսնում ենք, որ ոչ ոք չէր կարող Փարավոնին մոտենալ առանց Հովսեփի: Ոչ ոք չի կարող գալ Հոր մոտ, եթե ոչ Որդու միջոցով: Եվ երբ Հովսեփը իջնում էր գահից, փող էին հնչեցնում, և ամեն ծունկ պետք է ծալվեր նրա առաջ: «Ահա Հովսեփն է գալիս»: Ինչպիսի՞ փառք: Մի օր ամեն ծունկ կծալվի, ամեն լեզու կդավանի... երբ Նա իջնի Իր Հոր գահից և առաջ գա: Բոլորը կվկայեն, որ Նա է Աստծո Որդին: Բայց այդ ժամանակ արդեն չափազանց ուշ կլինի: Արե՞ք այդ հիմա:

ամեն բանի մեջ: «Նրանք դեռ չկանչած կպատասխանեն»: Դավիթը և Քրիստոսը: Դավիթը՝ նստած գահին, իշխելով ամեն մարդկային արարածի վրա: «Եվ պիտի լինի, որ նրանք դեռ չկանչած ես կպատասխանեն և նրանք դեռ խոսելիս՝ ես կլսեմ: Գայլը և գառը միասին կարածեն, և առյուծը արջառի պես խոտ կուտի, և օձի կերակուրը հող է լինելու: Նրանք պիտի չվնասեն և չապականեն Իմ բոլոր սուրբ սարի վրա»: Դա կատարյալ վերադարձ է դեպի Եդեմի պարտեզ: Ահա թե ինչպիսին է եռակի հայտնությունը: Ով Աստված, օգնիր մեզ հասկանալ այդ, օգնիր մեզ հասկանալ:

³³⁰ Շատ ուշադիր լսե՛ք, շարունակում ենք. վերադարձ դեպի սկզբնական Եդեմ: Երբ ծնվում ենք Նրանից, լցվում ենք Նրանով: Նրա Կյանքը ձեր մեջ է: Ուստի մեր բոլոր գործերը պետք է Նրա մասին պատմեն: Սա նման է այն բանին, եթե մենք վերցնեինք մի ծառի կյանքը՝ մյուսի մեջ դնելու համար: Տանձնու կյանքը դրեք խնձորենու մեջ, և այդ խնձորենին տանձ կտա: Այդպես պետք է լինի, որովհետև բնահյութը, նրա մեջ եղած կյանքը, սաղմը գալիս է տանձնուց: Լավ: Բոլոր մեր գործերը պետք է Նրան հռչակեն:

³³¹ Մենք ունենք Նրա Անունը: Մի՞թե այդպես չէ: Մենք պետք է կրենք Նրա Անունը:

³³² Հիշենք, որ մենք Նրա Հարսն ենք՝ բեղմնավորված Նրա Հոգով: Ո՛հ, Աստված իմ, Եկեղեցին երեխաներ է ծնում, բեղմնավորված Նրա Հոգով, կրելով Նրա Անունը, Նրա Կյանքը, գերազանցությամբ դրսևորելով Նրա Կյանքի նշանները, բերելով Նրա հարության վկայությունը, որը ցույց է տալիս, որ Նա մեռած չէ, ապրում է հավիտյան: Սա է հավիտենական Կյանքը: Եվ դա է վկայում աշխարհին, որ մենք կենդանի ենք Նրանով:

³³³ Ինչպե՞ս կարող եք այդ իմանալ. որովհետև եկեղեցու անդամ եք: Ոչ, որովհետև Քրիստոսն է ապրում ձեր մեջ: Դուք այնքան եք լցված, բեղմնավորված Իր Հոգով, որ Նրա բանտարկյալն եք դարձել, և ամեն բան դուրս է մնում այդ բանտից: Դուք կառչում եք Ավետարանից, Իր խոսքից: Եվ բոլոր այն զավակները, որոնց ծնունդ կտաք, այդպիսին կլինեն, որովհետև դուք բանտարկյալ եք:

³³⁴ Դուք չեք կարող շնություն գործել, որովհետև բեղմնավորված եք և Կյանք կա ձեր ներսում: Ինչպիսի փառք: Սատանան ձեզ վրա իշխանություն չունի: Կյանքի աղբյուրը փակ է մյուս բոլոր բաների համար: Դուք նախասահմանությամբ Նրան եք պատկանում: Այդ սերմը կյանք է ստացել: Աշխարհից եկող ոչ մի բան այլևս չի կարող ներս մտնել: Ո՛հ, այս թեմայի վերաբերյալ կարող էի խոսել իմ ամբողջ ժամ: Վստահ եմ, որ դուք հասկանում եք: Ոչինչ Քրիստոսից բացի, միայն Քրիստոսը: Ամեն բան կատարվել է: Սերմն այնտեղ է: Ե՛րբ է Սերմը դրվել հողի մեջ. աշխարհի հիմքից առաջ: Նա մեզ նախասահմանել էր հավիտենական Կյանքի համար: Եվ հենց որ

³²³ Հիսուսը մեծ աստվածաբան չէր: Նա հասարակ մարդ էր, հյուսնի որդի: Ամենուր նա ասում էր. «Տույց տուր Ինձ մի բան, որ ես չեմ արել, երբ Աստվածաշունչն ասում է, որ պետք է անեի»:

³²⁴ Եկեղեցին էլ կարող է նույն բանն անել: Այն, ինչ Քրիստոսն է արել, Եկեղեցին է անում այսօր: «Այն օրը դուք կհմանաք, որ ես Հոր մեջ եմ, և Հայրն Իմ մեջ է, ես ձեր մեջ եմ, դուք՝ Իմ մեջ»: Տեսնու՞մ եք: Մենք քայլում ենք դեպի Սիոն: Մենք գնում ենք դեպի Թագավորություն: «Այն օրը կհմանաք, որ ես ձեր մեջ եմ»:

³²⁵ Ուշադիր եղեք: Սա հրաշալի է, և ես չեմ ուզում, որ դուք բաց թողնեք այդ: Դուք, որ այստեղ եք, կամ լսում եք ձայներիզները, լինեք ջունգլիում թե ցանկացած այլ տեղ, ուշադիր լսեք: «...*ինչպես Իմ Հայրն Ինձ ուղարկեց, ես էլ ձեզ եմ ուղարկում*»,--- ասաց Հիսուսը: Դուք տեսնում եք, որ Նրան ուղարկող Հայրը հայտնվեց Նրա մեջ, որ հաստատի Նրան որպես ճշմարտություն, որովհետև Նա Խոսքն է: «Ինչպես Հայրն ինձ ուղարկեց (և ես ապրում եմ Հոր միջոցով), ես էլ ձեզ եմ ուղարկում, և դուք կապրեք Ինձանով: Ո՞վ էր Նա: Նա Խոսքն էր: Դուք ապրում եք Խոսքով: Ո՛հ, ինչպես կուզենայի ժամեր շարունակ քարոզել այս թեմայի շուրջը:

³²⁶ Դուք տեսնում եք, որ Նրան ուղարկող Հայրը գնաց Նրա հետ: Հայրը, որ ուղարկում է... Հիսուսը, երբ մեզ ուղարկում է... «Մի փոքր ժամանակ էլ, և աշխարհն այլևս Ինձ չի տեսնի, բայց դուք Ինձ կտեսնեք, որովհետև ես (ես՝ անձնական դերանուն, Հիսուսը) ձեզ հետ, ձեր մեջ կլինեմ մինչև աշխարհի վերջը»: Հետ դարձեք և տեսեք, թե Նա ինչ է արել. հետո տեսեք, թե դուք ինչ եք արել և համեմատեք:

³²⁷ «Եվ ինչպես Նոյի օրերին եղավ, այնպես էլ Մարդու Որդու օրերին կլինի: Նույն ձևով էլ ինչպես Ղովտի օրերին եղավ...»: Երբ ժամանակակից Բիլլի Գրեհեմը և Օրավ Ռոբերտսը մտան Սոդոմ, քարոզեցին սոդոմացիներին և կուրացրին նրանց Ավետարանի լույսով... մի հրեշտակ (պատգամաբերը) մնաց Աբրահամի և ընտրյալ խմբի հետ: Եվ ի՞նչ նշան տվեց Նա: Ի՞նչ անունով դիմեց Նրան Աբրահամը՝ Էլոհիմ (Աստված հայտնված մարմնով): Հիսուսը ցույց տվեց, որ վերջին օրերում Նա Ինքը հայտնվելու է Հարսի մեջ: Ո՛հ, Աստված իմ, այս ամենը անսահման է: Սա Աստծո հայտնությունն է, հավիտենական է: Եվ դեռ շարունակում է ընթանալ:

³²⁸ Առաջին Ադամը և առաջին Եվան (երբ դեռ մեղքը նրանց մահվան մեջ չէր նետել)... արդ, Քրիստոսը դարձավ երկրորդ Ադամը, և Նա փրկագնում է Իր Հարսին, նրան տանում է մահից դեպի Կյանք և հիմա այն ճանապարհին է, որը տանում է դեպի առաջին Եդեմ: Նա Իր Հարսին առաջնորդում է Աստծո հետ հաղորդակցության, ինչպիսին ունեին հարսն ու փեսան Եդեմի պարտեզում: Քրիստոսը և Իր Հարսը...

³²⁹ Այն օրը Թագավորությունը կհանձնվի Հորը, որ Նա լինի ամենը

¹⁵⁴ Քննելով այս խորհրդապատկերները... այդ լուսաբանումը կարող ենք տեսնել նաև Դավթի օրինակով (որի մասին քիչ առաջ խոսեցի), որն իջավ իր գահից, լքված Իր ժողովրդի կողմից և բարձրացավ նույն լեռը (Չիթենյաց լեռը)՝ գնալով դեպի իր բանտը: Նա գնաց դեպի իր բանտը, որովհետև մերժվեց իր եղբայրների և ժողովրդի կողմից: Նա այնտեղ բարձրացավ լաց լինելով: Քրիստոսի Հոգին էր նրա մեջ մերժված, երբ նա լաց էր լինում Երուսաղեմի վրա և ասում «Երուսաղեմ, քանի անգամ...»: Մերժված թագավոր: Ութ հարյուր տարի հետո Դավթի Որդին կանգնելու էր այնտեղ, Երուսաղեմի վերևում: Նա մերժվելու էր, լաց էր լինելու Երուսաղեմի վրա՝ ասելով. «Հիմա քո ժամը եկել է»: Հասկանու՞մ եք այդ:

¹⁵⁵ Այս բոլորը Նրա մասին պատմող խորհրդապատկերներ էին, բայց խորհուրդը դեռևս թաքնված էր: Այդ մարդիկ չէին հասկանում, թե ինչ էին անում: Նրանք միայն գիտեին, որ Հոգով առաջնորդվում են ինչ-որ բան անելու: Այդ ամենը ծածկված մնաց մինչև վերջին օրերը, երբ պիտի լինեի մեծ հայտնությունը: Բայց այնուամենայնիվ նրանք արտահայտել էին այդ բաները: Նա արտահայտվեց Մովսեսի, Դավթի, Հովսեփի, Եղիայի և մյուսների միջոցով: Մենք կարող էինք քննել այս մարգարեներից յուրաքանչյուրի կյանքը և ցույց տալ, որ նրանց կյանքը լիովին արտացոլում էր Հիսուս Քրիստոսի կյանքը: Բայց Նա իր գաղտնիքը լիովին չհայտնեց, այլ սպասեց վերջին օրերին՝ այն հայտնելու համար Իր խոստման համաձայն, սպասելով, որ ամեն բան կատարելապես հասկացվի՝ ամբողջությունը բացահայտելուց առաջ: Եթե Նա բացահայտեր ամբողջությունը... Աստվածաշունչը գրված է հանելուկներով: Հիսուսը գոհացավ Հորից, որ Աստվածաշունչը գրված է հանելուկներով:

¹⁵⁶ Արդ, Տիրոջ գալուստը գաղտնիք է: Մենք չգիտենք, թե Նա երբ կգա, ինչպես կգա, բայց գիտենք, որ կգա: Այսպես, Աստծո բոլոր խորհուրդները սպասում էին վերջին օրվան: Կատարվելուց հետո Նա բացահայտում է, Նա ցույց է տալիս, թե ինչ է Ինքն արել: Նա երբեք լիովին չբացահայտեց Իր գաղտնիքը:

¹⁵⁷ Հենց այդ ենք տեսնում յոթ կնիքների մեջ: Երբ Աստված օգտագործեց Մարտին Լյութերին դուրս բերելու համար այդ առաջին եկեղեցին (եկեղեցու այդ շրջանը), երբ օգտագործեց Ջոն Ուեսլեյին, Նա նրանց դուրս բերեց հերթականությամբ, նա հաջորդականորեն հայտնություն բերեց եկեղեցու յուրաքանչյուր շրջանի վերաբերյալ, որում ապրում էին: Ամեն ոք կարող է բացել Աստվածաշունչը և հայտնաբերել... Բայց վերջին օրերում...

¹⁵⁸ Քանի որ, դա շատ արտասովոր բան էր լինելու, դրա համար Նա այդ մասին խոսեց այստեղ և ցույց տվեց այդ յոթ որոտները, և «Լուրք» և «Լայֆ» թերթերը (ես այստեղ մի օրինակ ունեմ)՝ ցույց տվեցին «ամպի և լույսի օղակի» այդ լուսանկարը, որի իմաստը նրանք

չհասկացան և դեռևս չեն հասկանում: Բայց Նա ինձ ասաց. «Գնա այնտեղ և սպասիր, մինչև այս խորհուրդները բացահայտվեն»: Պետք եղավ, որ ես շատ ամիսներ սպասեմ, բայց հետո կատարվեց ճիշտ այնպես, ինչպես Նա ասել էր:

¹⁵⁹ Լուսանկարը դիտելով նկատե՞լ եք այժմ կողմում գտնվող Ջրեշտակին, երբ Նա նյութականացավ և իջավ՝ Իր թևերը տարածած դեպի հետ, և գլուխը մի կողմ թեքած: Դա կատարվելուց ամիսներ առաջ Նա ասաց, որ կհավաքի հավատացյալների այդ Մարմինը՝ բացահայտելու համար... Նա հավաքելու է նրանց, ովքեր պակասում են:

¹⁶⁰ Լյուբերը հայտնվեց: Այդ ժամանակաշրջանում նա միայն արդարացումը քարոզեց: Նա չգիտեր, թե որ ժամանակաշրջանն էր: Չէտո Ուեսլեյի հերթն էր, որը պատգամ բերեց իր ժամանակաշրջանին: Մինչդեռ շատ սխալ վարդապետություններ մնացին, և շատ եկեղեցիներ հիմնվեցին դրանց վրա: Չէտո եկավ Ջոզեֆալուստը: Բայց նրանք կազմակերպություն դարձան և շուտով վերադարձան դեպի մահ (ինչպես մի քանի րոպեից կտեսնենք). նրանք վերադարձան դեպի մահ:

¹⁶¹ Վերջապես, եկավ խորհուրդների բացահայտումը, որը մեզ ամեն բան ցույց է տալիս՝ թե որտեղից են գալիս այդ բոլոր վարդապետությունները, թե ինչպես Լյուբերը կատեխիզիս հաստատեց, ինչպես Ուեսլեյը բերեց այս կամ այն բանը, ինչպես հոգեգալստականները կազմակերպություն դարձան, ինչպես հաստատեցին «հանուն Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու մկրտությունը» և այլն՝ չճանաչելով ճշմարտությունը: Այնուհետև գալիս են վերջին օրերը, երբ այս բոլոր խորհուրդները հավաքվում են և հստակ կերպով բացահայտվում: Ինչու՞: Որովհետև հենց վերջին օրերում պետք է բացահայտվի Աստծո փառավոր խորհուրդը, որն Աստված պահել էր Իր սրտում:

¹⁶² Հասկանում եք սա: Եթե ոչ, ուրեմն մեկ անգամ էլ լսեք ձայներիզը: Ես չգիտեմ, թե դեռ ինչքան ժամանակ կանցկացնեն ձեզ հետ, բայց հիշեք, որ սա է «ԱՅՄԵՍ Է ԱՍՈՒՄ ՏԵՐԸ» խոսքի ճշմարտությունը: Սա ճշմարտությունն է: Այն համապատասխանում է Սուրբ Գրքին:

¹⁶³ Տեսեք նաև յոթ կնիքների խորհուրդները: Կնիքները բացվել են, անցան այդ բոլոր ժամանակաշրջանները, և շատ բաներ ցրված մնացին: Բայց, Աստված չկամենալով, որ ամեն բան ցրված մնա, եկավ և ամեն բան վերականգնեց, հավաքեց բոլոր այդ վարդապետությունները և ամեն բացահայտեց: Չենց այդ է Նա անում հիմա՝ բացահայտում է Քրիստոսի խորհուրդը, Նրա եռակի ծրագիրը եկեղեցու համար: Ո՛վ Աստված իմ, ցույց տուր մեզ, հայտնություն տուր:

դաջվածքը: Նա գնում է քաղաք և դառնում է սպասուհի: Ամուսնությունից առաջ նրա կուսությունը ստուգվում է: Եթե նա շնացել է որևէ տղամարդու հետ, ով էլ, որ լինի, պետք է մատնի նրան, և երկուսն էլ պետք է սպանվեն:

³¹⁷ Ո՛հ, այո՛, նրանք կարծեցյալ քրիստոնյաներին կարող էին գերազանցել շատ հարցերում Ի՞նչ կլինեք, եթե դա կիրառվեր քրիստոնյաների մեջ: Ինչու՞ ստուգվեց պետք է սպանվեին: Դա ճիշտ է: Թե՛ տղամարդիկ, թե՛ կանայք: Դուք դա լավ գիտեք:

³¹⁸ Դուք կարող եք ասել. «Բայց ես մաքուր եմ»: Բայց «Ով որևէ կնոջ նայում է ցանկանալու համար, արդեն շնացել է իր սրտում»: Ի՞նչ է դա նշանակում: Իսկ դուք, քույր, որ այդ տեսքով եք ներկայանում տղամարդու առաջ: Դուք նույնքան մեղավոր եք, որքան եթե նրա հետ շնացած լինեիք: «Դա այդքան կարևոր չէ»: Հովիվները վախենում են այդ մասին խոսել և ինչու՞. որովհետև նրանց հարանվանական վերադասները նրանց կվռնդեն, եթե նրանք գնան այդ ճանապարհով: Նրանք հիբրիդներ են: Նրանք խոսքից չեն կառչում: Մինչդեռ խոսքն ասում է, որ դա ճշմարտություն է: Հիսուսն ասել է, որ դա ճշմարտությունն է, և Նա է Ղեկավարը:

³¹⁹ Աստված հայտնում է Իր Անձը... մենք չպետք է մարդկանց դարձի բերենք դեպի քրիստոնեություն օրենքներով և պատվերներով, այլ Քրիստոսի հայտնությամբ, որ ձեր մեջ է, ինչպես Աստված Քրիստոսի մեջ էր: Ինչ որ Աստված արեց Քրիստոսի մեջ, Քրիստոսն էլ ձեր մեջ է անում: Այն նշանները, որ Աստված կատարեց Քրիստոսի մեջ, Քրիստոսը կատարում է ձեր մեջ: Մի՞թե դա հրաշալի չէ: Ո՛հ, Աստված իմ, ես սիրում եմ սա:

³²⁰ Հիսուսն ասաց. «Այն օրը (հիմա, երբ հայտնությունը տրված է) կիմանաք, որ ես Հոր մեջ եմ, և Հայրն Իմ մեջ է, ես ձեր մեջ եմ, դուք՝ Իմ մեջ: Երբ հայտնությունը կտրվի, դուք կհասկանաք, որ ես և Հայրը մեկ ենք: Ես Հոր մեջ եմ, Հայրն Իմ մեջ է: Երբ գալիս է հայտնությունը, ես ձեր մեջ եմ, դուք՝ Իմ մեջ»:

³²¹ Ահա, ինչի՞ համար է այդ եռակի... ամեն բան նախկին վիճակին բերելու համար:

³²² Հիսուսն Աստծո խոսքն էր. Նա հաստատեց այդ խոսքը: Եթե Նա խոսքը չլինեք, չէր բացահայտի այդ: Նա կլինեք միայն մեծ աստվածաբան: Նա իրոք կլինեք այն մեծ Մեսիան, որին աշխարհը սպասում էր: Հասկանում եք: Չենց այդ են փնտրում նրանք: Փնտրում են մեկին, որը կարող է գերազանցել Բիլլի Գրեհեմին, կամ կարող է ճնշել իրենց կազմակերպությունների օգնությամբ, կարող է վեր կենալ և մկրտականներին ասել, որ իրենք լավ գիտեն, թե ուր են կանգնած: Դա հաստատ է: Այդ բաներն են նրանք փնտրում: Բայց եկեղեցին փնտրում է խոնարհությունը և կենդանի Աստծո՝ Քրիստոսի նշանները:

³⁰⁹ Նա կնստի Դավթի աթոռին: Մի՞թե այդպես չէ: Նա կհովվի ազգերին երկաթե գավազանով: Ամեն կողմում մի ծառ կլինի, ամեն ազգ, որ կմտնի... Այդ տերևները հեթանոսներին բժշկություն կլինեն: Թագավորները կպատվեն Նրան: Ոչ մի անմաքուր բան այնտեղ չի մտնի: Եվ Սիոն սարի վրա մի Լույս կլինի, որ օր ու գիշեր կփայլի, և փրկագնվածները կբայլեն այդ Լույսի մեջ: Ո՛հ, ալելուիա:

³¹⁰ Հիշեք, որ սա առասպել չի, աստվածաբանական տեսություն չի: Սա Հիսուս Քրիստոսի հայտնությունն է Իր Լույսով, որ փայլում է Իր ողջ փառքով և ճշմարիտ է բոլոր ժամանակներում: Այն ճշմարիտ է նաև մեր ժամանակներում: Այն ճշմարիտ է հենց այս պահին: Այն ճշմարիտ է ինձ համար, ձեզ համար, այդ հայտնությունը պահող յուրաքանչյուր տղամարդու և կնոջ համար: Ամեն:

³¹¹ Աստված հայտնել է Իր Անձը, և հիմա Իր կյանքը թափանցում է ձեր մեջ, որով դուք դառնում եք Նրա գերին: Դուք Նրա սիրելի գերին եք: Աշխարհը կարող է ծաղրել և ասել. «Թող այդ բաները և հետ արի»: Դուք կարող էիք գնալ, բայց դուք գերի եք: Ուրիշ կանայք կարող են ընդօրինակել հովիվության ձևերը, բայց ոչ դուք. դուք գերուհի եք: Ամեն: Դուք հասկանում եք, որ Քրիստոսի գերին եք: Ուրիշ տղամարդիկ կարող են ծխել, խմել, իրենց ուզածի պես վարվել, և իրենք իրենց կոչել քրիստոնյա, սարկավագ, նույնիսկ քարոզիչ, բայց դուք չեք կարող, որովհետև դուք գերի եք: Այո, պարոն:

³¹² Նա Իր խորհուրդը բացահայտել է Հարսի Ծառին, որը փրկագնվել է Քրիստոսի՝ երկրորդ Ադամի կողմից: Այդ Ծառին պատկանողները վերադառնում են տուն, որ վերականգնվեն սկզբնական եղանակով: Նրանք ազատ են մահից, հիվանդություններից, հոգսերից, խայտառակությունից. նրանք վերադառնում են իրենց մեջ ունենալով հավիտենական Կյանքը: Ուրեմն... լսեք սա: Այնքան մարդիկ կան, որոնք սխալ գաղափարներ ունեն: Մարդկանց դարձի բերել քրիստոնեությանն ու նրա օրենքներին, բոլորովին էլ չի համապատասխանում Աստծո մտքին:

³¹³ Դուք կասեք. «Մենք մարդկանց դարձի ենք բերում դեպի քրիստոնեություն Նրա պատվերով:

³¹⁴ Դուք չեք հասել:

³¹⁵ «Նրանք չպետք է խմեն, սուտ խոսեն»: Իսկ դուք գիտե՞ք, որ մուսուլմանները կարող են գերազանցել... Գիտե՞ք, որ Աֆրիկայի հեթանոսները (բոլոր այդ սևամորթները) ունեն օրենքներ, որոնք գերազանցում են այն ամենը, ինչ կարելի է տեսնել քրիստոնեական աշխարհում:

³¹⁶ Մի անգամ ես այցելել եմ Շանգայի ցեղերից մեկը: Այնտեղ, եթե երիտասարդ աղջիկը որոշակի տարիքն անցնելուց հետո դեռ ամուսնացած չէ, պետք է հեռանա ցեղից և հանի իր ցեղային

¹⁶⁴ Վեբստերի մոտ գրված է, որ «բացահայտել» նշանակում է «ճանաչեցնել» և հատկապես (ըստ Վեբստերի) «ճանաչեցնել աստվածային ճշմարտությունը»: Ահա թե ինչ է նշանակում «հայտնություն» բառը: Հայտնությունը այն միջոցն է, որը Քրիստոսն օգտագործում է եկեղեցու համար բացահայտվելու համար:

¹⁶⁵ Բայց դուք կասեք. «Բրանհամ եղբայր, դուք ասում եք հենց այնպես»: Ո՛չ, մենք պարզապես ուզում ենք ասել սա... տեսեք, թե ինչպես Պետրոսը Նրան ճանաչեց... եթե ուզում եք նշել կարդալու համար... (մենք կարող ենք կարդալ, եթե ուզում եք): Մատթ.16:13-17 համարներում է գրված: Երբ Նա իջավ Այլակերպության լեռան վրայից, հարցրեց. «Մարդիկ ի՞նչ են ասում, թե ով եմ ես՝ Մարդու Որդին»: «Ոմանք ասում ենք, թե Հովհաննես Սկրտիչն ես, մյուսները՝ Եղիան, մյուսներն էլ՝ Երեմիան կամ մարգարեներից մեկը»:

¹⁶⁶ Բայց Նա այդ չէր հարցրել: Նա նորից է հարցնում. «Իսկ դուք ի՞նչ եք ասում. ո՞վ եմ ես»: Այժմ Նա դիմում է եկեղեցուն: Հասկանո՞ւմ եք: Ի՞նչ են մարդիկ ասում:

¹⁶⁷ Այսօր ասում են. «Նա փիլիսոփա է. դա ընդհանուր կրոն է»: «Նա բարի մարդ է: Մենք հավատում ենք, որ Նրա ուսմունքը ճշմարտություն է: Դա կենսակերպ է: Կարծում են, որ մենք ավելի լավը կդառնանք, եթե Նրան լսենք: Մենք պետք է ունենանք մեր եկեղեցիները և այլն...»: Նրան Չմեռ պապ են դարձնում, իսկ Աստվածաշունչը ծննդյան գեղեցիկ հեքիաթ:

¹⁶⁸ Որևէ եկեղեցու միջոցով չենք ինչ-որ բան արտահայտում: Դա մի կյանք է, որ ինքներդ չեք ապրում, այլ Նա է գալիս և ապրում ձեր մեջ, և դուք գերի եք դառնում բոլոր մարդկային, մտավոր ընդունակությունների վերաբերմամբ: Դուք Հոգով եք առաջնորդվում: Եվ ինչպե՞ս եք իմանում այդ:

¹⁶⁹ Դուք ասում եք. «Երևում է՝ խելքս կորցրել եմ: Խելքը կորցրած մարդը այդպես է վարվում»: Բայց եթե Քրիստոսի միտքն ունեք, Քրիստոսն է արտահայտվում ձեր միջոցով: Նա ցույց է տալիս, որ այդ Ինքն է գործում. դուք չեք կորցրել ձեր խելքը: Որոշ մարդիկ պատրանքների ազդեցության տակ, ի վերջո, կորցնում են խելքը: Մենք գիտենք, որ դա վատ է: Այդ սատանան է փորձում նմանակել իսկականը, մինչև իսկականի հայտնվելը: Դա միշտ կեղծիք է: Բայց ողջամիտ մարդը կկորցնի իր սեփական գաղափարները և սեփական մտածողությունը առանց խելագար դառնալու: Դուք գալիս եք ձեր բանականությամբ, բայց Քրիստոսը վերցնում է հերթափոխը և Ինքն է արտահայտվում ձեր միջոցով: Բայց աշխարհի համար դուք խելագար եք: Իսկ եթե դուք իսկապես խելագար եք, ուրեմն չկա ոչինչ... սատանան չի կարող ձեզ լիովին վերցնել իր իշխանության տակ: Նա ձեզ կմղի անել ամեն տեսակ հակասուրբգրային բաներ, բայց երբ Քրիստոսն է հերթափոխը վերցնում, Նա արտահայտում է

Խոսքը ձեր միջոցով, որովհետև Նա Խոսքն է: Նա Խոսքն է: Ուրեմն դուք կարող եք տեսնել Քրիստոսի արտահայտումը: Դա ինչ-որ պատրանք չէ, այլ ճշմարիտ Քրիստոսն է արտահայտվում ձեր միջոցով: Ի՞նչ գեղեցիկ է այդ:

¹⁷⁰ Բայց ուշադրություն դարձրեք. Նա հարցրեց. «Դուք ի՞նչ եք ասում. ո՞վ եմ ես»: Նա այդ հարցրեց իր Եկեղեցուն՝ տասներկու առաքյալներին: Ոչ թե այն ժամանակ ապրող միլիոնավոր մարդկանց, այլ տասներկու առաքյալներին՝ իր Եկեղեցուն:

¹⁷¹ Նոյի ժամանակ ապրող միլիոնավոր մարդկանցից Նա հարցրեց ութ հոգու: Տեսնու՞մ եք: Նա ասաց. «Ինչպես Նոյի օրերում էր, այնպես էլ Մարդու Որդու օրերում կլինի, երբ ութ հոգի փրկվեցին»: Ես չեմ ասում, որ ընդամենը ութ հոգի կփրկվի, սխալ մի հասկացեք: Ես այդ չեմ ցանկացել ասել: Ես չգիտեմ, թե քանի հոգի կփրկվեն մինչև այդ վերջին պահը, երբ կլինի այդ փոքրիկ խմբի համալրությունը: Բայց դա փոքր խումբ կլինի, ասում եմ ձեզ: «Որքա՞ն նեղ է դուռը, նեղվածք՝ ճանապարհը, որ դեպի կյանք է տանում, և քիչ են այն գտնողները»:

¹⁷² Բայց երբ բոլոր ժամանակաշրջանների ընթացքում փրկագնված այդ փառավոր Մարմինը կբարձրանա, արդեն մեծ բազմություն կլինի: Հայտնության յոթերորդ գլխում է գրված՝ «Մի մեծ բազմություն, որ ոչ ոք չէր կարող հաշվել»: Բոլոր ժամանակաշրջաններից կգան բոլոր նրանք, ովքեր քայլել են Աստվածաշնչի լույսի տակ այն չափով, որով իրենց բացված է եղել: Եվ մենք գիտենք, որ Ուեսլեյը Լյութերից ավելի շատ Լույս ուներ, իսկ հոգեգալստականները ավելի շատ Լույս ունեին, քան Ուեսլեյը: Դուք հասկանու՞մ եք: Դա իրոք այդպես է, որովհետև այդ Լույսը կամաց-կամաց է տարածվել մարգարեների միջոցով, մինչև, որ ամեն բան բացահայտվել է՝ աստվածությունը մարմնապես ապրում է Քրիստոսի մեջ:

¹⁷³ Իսկ հիմա Քրիստոսը, որ Եկեղեցուն է, բացահայտվել է: Այս ամենը Քրիստոսի հայտնությունն է, որը Եվային վերադարձնում է իր առաջվա վիճակին իր ամուսնու մոտ: Եթե Աստված Եկեղեցու Փեսան է, Եկեղեցին Նրա Հարսն է:

¹⁷⁴ Պետրոսն այնժամ պատասխանում է. «Դու ես Քրիստոսը՝ կենդանի Աստծո Որդին»:

¹⁷⁵ Այժմ լսեք. «Երանի՜ քեզ, Սիմոն, Հովնանի որդի, որովհետև մարմինն ու արյունը չհայտնեցին քեզ, (դու դա դարձրեցի չտվորեցիր) այլ Իմ Հայրը, որ երկնքում է»: Տեսե՞ք, թե ուրիշ ինչ Նա ասաց. «... այս վեմի վրա...»: Պետրոսը՝ Աստծո նախասահմանված սերմը, ստացել էր այդ Լույսը և ստացավ Թագավորության բանալիները: «Հայտնության այդ վեմի վրա, որը ցույց է տալիս, թե ով է Քրիստոսը...»: Նա հայտնված Աստվածն է: «Այս վեմի վրա...»: Ոչ թե

երկար շարունակել: Ուշադրություն դարձրեք. Քրիստոսի Ծառը՝ Պարտեզում գտնվող Մարմինը իր գաղտնիքն է բացահայտում Քրիստոսի կողմից գնված Հարսի Ծառին (շատ ուշադիր եղեք), երկրորդ Ադամը (հավատու՞մ եք, որ Նա էր) վերադառնում է Եդեմի պարտեզ իր մեղքի մեջ ընկած կնոջ հետ, որին նա փրկագնել է և որը հիմա կարող է տուն վերադառնալ: Այսօր դա Քրիստոսն է և Եկեղեցին. Նա վերադարձնում է իր Հարսին: Այժմ հասկանու՞մ եք այդ եռակի խորհուրդը: Աստված բացահայտվեց Քրիստոսի մեջ, Քրիստոսը բացահայտվեց Եկեղեցու մեջ, և այդ ամենը կատարվեց սկզբնական Ադամին ու Եվային (տղամարդուն ու կնոջը, որ մեկ են, ստեղծված են նույն Արյունից և նույն Հոգուց) հետ բերելու համար:

³⁰⁶ Եկեղեցին Քրիստոսի Արյունն է Հոգու միջոցով, որովհետև Կյանքը Արյան մեջ է: Սուրբ Հոգու մկրտությունն է մեզ մկրտում Նրա մարմնի մեջ, և ընդունում է միայն Նրա Մարմինն ու Նրա Խոսքը: Հարանվանությունները երբեք դրան չեն հասնի, որովհետև դա հայտնություն է: Իսկ Հարսը գիտի այդ: Եվան էլ գիտեր, բայց ընկավ: Բայց Հարսը երբեք չի ընկնի: Նա ընծայված է: Նա ընծայված է, նախասահմանված է երբեք չընկնելու: «Երանի այն մարդուն, որ Տերն անօրենություն չի համարում նրան»: Դուք, հովիվներ, գիտեք, թե ինչի մասին են խոսում. այստեղ մի քանի տասնյակ հովիվներ կան: Հասկանու՞մ եք: «Երանի այն մարդուն, որ Տերն անօրենություն չի համարում նրան»,--- ասում է Դավիթը:

³⁰⁷ Ուշադրություն դարձրեք սրան. փրկագնված լինել Նրանով: Գնում են տուն, վերադառնում հավիտենական կյանքին մարդկային մարմնով. ուտում են, խմում, ընդմիջտ ապրում: Եսային ասել է. «Եվ տուներ պիտի շինեն և բնակվեն, և այգիներ տնկեն և նրանց պտուղն ուտեն: Նրանք չեն շինի, որ ուրիշը բնակվի, նրանք չեն տնկի, որ ուրիշն ուտի»: «Նրանք պիտի դատարկ տեղը չվաստակեն, և չծնեն թշվառության համար, որովհետև նրանք Տիրոջ օրհնյալների սերունդը կլինեն, և նրանց զավակներն էլ նրանց հետ»: Նա կկառուցի և այնտեղ կմնա: Ամեն: Նա չի տնկի, որ ուրիշն ուտի իր փոխարեն: Նա կտնկի և ինքն էլ կուտի: Ամեն: Ի՞նչ է այդ: Փրկագնված Հարսը վերադառնում է Նրա հետ. դա առաջին Ադամի և Եվայի վերականգնումն է: Որովհետև մեղքը հետևում է մնացել: Նրանք մայում են խաչին և տեսնում, որ մահը ստացել է իր վարձը: Եվ հիմա հավատքով հարություն ենք առել Նրա հետ և նստած ենք երկնավորների մեջ՝ նայելով Նրան, ով մեզ գնել է, սպասելով Փեսայի գալստին, որպեսզի Նրա հետ տուն գնանք:

³⁰⁸ Աստծո եռակի խորհուրդը բացահայտվել է Ադամի և Եվայի մեջ, բոլոր մարգարեների մեջ, բոլոր ժամանակներում, և Նա, ով վերադառնում է... Նա որ էր, որ է, և որ գալու է... Կատարյալ բացահայտում: Աստծո Խոսքի բացահայտումը: Փրկագնված Ադամն ու Եվան տուն են վերադառնում: Աստված բացահայտվում է:

ի վեր:

³⁰¹ Տեսեք, թե ինչպես է ծառը մեկ ճյուղ տվել (Լյութերի ճյուղը): Ի՞նչ արեց նա: Երբ ծառը սկսեց մեծանալ, պտուղներ հայտնվեցին: Բայց ի՞նչ պատահեց: Նրանք հարանվանություններ ստեղծեցին: Բայց գալիս է ետոդը (Հայրը, Մշակողը) և ետուն է այդ ճյուղերը՝ ասելով. «Չորացած է»: Հետո եկան Ուեսլեյականները: Սկզբում նրանց աճը հրաշալի էր: Բայց հետո ի՞նչ արեցին: Պտուղը վերադարձավ ծառի բնությանը, և Նա ստիպված եղավ կտրել, որովհետև մեռած էր:

³⁰² Ցույց տվեք ինձ մի եկեղեցի... ես կուզեմայի ճանաչել այն: Ես երեսուներեք տարի ուսումնասիրել եմ եկեղեցու պատմությունը: Ցույց տվեք ինձ մի ժամանակաշրջան, մի վայր, որում ցանկացած եկեղեցի կազմակերպության վերածվելուց հետո անմիջապես չի մահացել: Ցույց տվեք ինձ մի վայր, որտեղ եկեղեցին նորից բարձրացավ. խոսքը քանակի և նման բաների մասին չէ. իսկ արթնություն չկա: Ոչ, այլևս չկա: Նրա հետ ամեն ինչ վերջացած է:

³⁰³ Ուրեմն, ի՞նչ արեց մեծ Պարտիզպանը: Նա եկավ և էտեց: Ծառը տալիս էր հարանվանական պտուղներ (կիրորոններ նարնջեղու վրա): Եվ Նա էտեց դրանք: Բայց որտեղ է ծառի սիրտը: Հենց կենտրոնում: Եվ Նա ամեն ինչ էտեց, մինչև ծառի կատարը: Բայց արմատի մեջ սերմ կա: Նա ջրի ճամփաներում տնկված ծառի պես է (Աստծո օրենքներն ու սերը պահում է իր սրտում): Նա կլինի ջրի ճամփաներում տնկված ծառի պես (Սաղմոս 1): Նրա տերևները չեն չորանա: Նա պտուղ կբերի իր ժամանակին: Իսկ որտե՞ղ է պտուղը ամենից արագ հասնում. ծառի կատարին: Ինչու՞: Որովհետև Լույս կա: Ամեն: Դա ճիշտ է: Եվ հենց կատարին, այս վերջին օրերում Նա Հարս-Ծառ է աճեցնում:

³⁰⁴ Հիշեք, որ ի հակադրություն Օձի սերնդի, Նա կնոջ Սերունդն է, Կյանքի Ծառը պարտեզում: «Հիմա գուցե, իրենց ձեռքը մեկնեն, կենաց ծառից էլ վերցնեն, ուտեն և հավիտյան ապրեն»: Եվ Նա միակ Ծառն է, որ կարող է ձեզ հավիտենական Կյանք տալ: Նրա խոսքը Կյանք է: Եվ Նա խոսքն է (Այն խոսքը, որ Եվան մերժեց Եդեմի պարտեզում): Իսկ հիմա ահա Քրիստոսը՝ բացահայտված խոսքը: Եվ երբ Նա եկավ երկրի վրա, Նա Կյանքի Ծառն էր: Հավատու՞մ եք դրան: Բայց Հոռոմում ի՞նչ արեցին: Պետք էր, որ Նա տապալվեր: Եվ Նա գամվեց անարգանքի փայտին («Անիծյալ լինի փայտից կախվածը») և անեծք դարձավ մարդկային սերնդի համար: Բայց այնուհետև դրա միջոցով բարձրացնում է Հարսի Ծառը, որը վերականգնված Կյանքի Ծառն է, և նրանք կլինեն այնպես, ինչպես տղամարդն ու կինը Եդեմի պարտեզում: Ո՛հ, փառք Աստծուն: Նույն Աստված նույն խոսքով կբացահայտվի որպես Փեսա՝ Իր Հարսի հետ: Նույն Հարսի Ծառը նորից կբացահայտի այդ:

³⁰⁵ Ո՛հ, այս թեմայի շուրջ այնքան բան կա ասելու, որ կարելի էր

Հայր, Որդի և Սուրբ Հոգի, իսկ Նա երկրորդ Անձն է, այլ՝ «... այդ վեմի վրա Իմ եկեղեցին կշինեմ և դժոխքի դռները նրան չեն հաղթի»: Հասկանու՞մ եք: «Իմ եկեղեցին կկառուցեմ այդ վեմի վրա՝ Հիսուս Քրիստոսի հայտնության վրա»:

¹⁷⁶ Քրիստոսը ձեր մեջ դառնում է հայտնության կյանքի կենտրոնը: Քրիստոսը կյանքը ձեր մեջ դառնում է Նրա հայտնության կենտրոնը: Քրիստոսը Աստվածաշնչում Աստվածաշունչը դարձնում է Քրիստոսի կատարյալ հայտնությունը: Քրիստոսը ձեր մեջ ձեզ այդ բոլոր բաների կատարյալ հայտնությունն է դարձնում: Հասկանու՞մ եք, թե Աստված ինչ է փորձում անել:

¹⁷⁷ Ուրեմն, ի՞նչ է վերստին ծնունդը: Դուք հարցնում եք. «Բրանհամ եղբայր, ի՞նչ է վերստին ծնունդը»: «Հիսուս Քրիստոսն է անձամբ հայտնվում ձեզ»: Ամեն: Հասկանու՞մ եք: Վերստին ծնունդն այն չէ, երբ միանում եք եկեղեցուն, ձեռք եք սեղմում, ամեն տեսակ բաներ եք անում, հավատո հանգանակներ եք ասում, խոստանում եք ապրել որոշակի կանոնների համաձայն: Ոչ, այլ Քրիստոսը Աստվածաշունչն է: Նա բացահայտված խոսքն է: Կարևոր չի, թե մարդիկ ինչ են ասում, կարևոր չի, թե ինչ կկատարվի, կարևորը Քրիստոսն է: Հոփվեցե՛ք, քարոզիչները կամ ուրիշները ինչ էլ որ ասեն, դուք Քրիստոսին ունեք ձեր մեջ: Դա է այն հայտնությունը, որի վրա կառուցված է եկեղեցին:

¹⁷⁸ Դուք ասում եք. «Ես լյութերական եմ, մկրտական կամ երիցական». դա ոչինչ չի նշանակում, Աստծո համար դա ոչ մի կարևորություն չունի: Ուրեմն ի՞նչն է կարևոր: Պետք է, որ Քրիստոսը բացահայտվի, իսկ Նա խոսքն է: Իսկ երբ խոսքը բացահայտվում է, այն արտահայտվում է: Հասկանու՞մ եք: Սա էր Աստծո ծրագիրը Հիսուս Քրիստոսի վերաբերյալ՝ արտահայտել Ինքն Իրեն, ենթարկվել Իր սեփական օրենքներին, ապրել Իր սեփական օրենքներով, կատարել Իր օրենքները մինչև մահ: Քրիստոսի մեջ Աստված մեռավ մարմնով՝ մարմնի մեջ մեղքը դատապարտելու համար, որպեսզի Իր առջև կանգնեցնի փառավոր, փրկագնված Հարսին, որը կհավատա միայն Աստծո խոսքին, Եվայի նման չի մերժի այդ խոսքը՝ մարդկային մտավոր հասկացությունները ընդունելու համար: Հասկանու՞մ եք դա:

¹⁷⁹ Դա Քրիստոսի միտքն է, Աստծո միտքն է: Դա է բացահայտում վերստին ծնունդը: Եվ եթե մի մարդ, որն ասում է, թե վերստին ծնված է, բայց փորձում է վերջին օրերի համար Քրիստոսի տված խոստումները վերագրել մեկ ուրիշ ժամանակաշրջանի (դրանով ասելով, որ Նա Քրիստոսն է երեկ, բայց ոչ այսօր), ուրեմն այդ անձնավորությունը խաբված է սատանայի կողմից: Եվ եթե մարդն ասում է, որ հավատում է, բայց նրա միջոցով դա չի դրսևորվում... Հիսուսն ասաց Մարկ.16-րդ գլխում. «Նրանց էլ, ովքեր կհավատան, այս նշանները կհետևեն... ողջ աշխարհում... ամեն

ժամանակաշրջանում...»: Նրանք դևեր կհանեն, լեզուներով կխոսեն, կունենան այդ բոլոր փառավոր հայտնությունները, այս պարզևները կուղեկցեն նրանց: Նրանք դևեր կհանեն, լեզուներով կխոսեն, ոչ թե՛ կարող էին դևեր հանել, լեզուներով խոսել, ոչ թե պետք է անեին, այլ կանեն այդ: Երկինքն ու երկիրը կանցնեն, բայց Նրա Խոսքը չի անցնի:

¹⁸⁰ Այսպես ուրեմն, Քրիստոսն Ինքն է արտահայտվում անհատի միջոցով, անկախ նրանից նա կրթված է, թե անգրագետ: Առաքյալների մեծ մասը գրել չգիտեին: Բայց նրանք ճանաչում էին Քրիստոսին: Պետրոսին և Հովհաննեսին լսեցին ոչ թե նրա համար, որ նրանք ճեմարան էին ավարտել, այլ, որ Քրիստոսի հետ են եղել, երբ Նա անդամալուծին բժշկեց դռան մոտ: Նրանք գիտեին, որ Պետրոսն ու Հովհաննեսը Քրիստոսի հետ են եղել:

¹⁸¹ Վերստին ծնունդը Քրիստոսի հայտնությունն է: Աստված բացահայտել է ձեզ այդ մեծ խորհուրդը, հենց դա էլ վերստին ծնունդն է: Ուրեմն, ի՞նչ կանեք, երբ տեսնեք այդ միասնական խմբին, որտեղ հայտնությունը կատարյալ հայտնության մեջ է, և Աստված արտահայտվում է Իր Խոսքի միջոցով, նույն գործերով, որոնք նախկինում եղել են, բացահայտելով Իր Խոսքը: Ո՛հ, եթե միայն եկեղեցին ճանաչեր իր դիրքը: Նա այն կճանաչի մի օր: Այն ժամանակ կլինի հափշտակությունը, երբ նա ճանաչի իր դիրքը:

¹⁸² Դուք կասեք. «Բրանհամ եղբայր, այդպես չի»: Այո՛, այդպես է: Դա ճշմարտությունն է:

¹⁸³ Ուշադրություն դարձրե՛լ եք, որ Պողոսը երբեք Հիսուսին մարմնով չի տեսել: Նա Նրան երբեք չի տեսել: Նա Նրան ճանաչել է միայն հայտնության, տեսիլքի միջոցով: Մի՞թե դա ճիշտ չէ: Պողոսը Հիսուսին ճանաչեց հայտնության միջոցով, ինչպես Պետրոսը:

¹⁸⁴ Պետրոսը Նրան մարմնով տեսել էր, բայց մարմնով չճանաչեց, որովհետև Հիսուսը նրան ասաց. «Որովհետև մարմինն ու արյունը չհայտնեցին քեզ: Ոչ էլ Իմ կյանքը հայտնեց քեզ, այլ Իմ Հայրը, որ երկնքում է, հայտնեց քեզ՝ ցույց տալով, որ Նա Խոսքն է: Եվ այդ վեմի վրա Իմ եկեղեցին կշինեն և դժոխքի դռները նրան չեն հաղթի»: Մարմինը չհայտնեց Պետրոսին:

¹⁸⁵ Այդ մարդիկ Նրան տեսան և դիպչեցին նրան, բայց Պողոսն ավելի մեծ բան ուներ, քան բոլոր առաքյալները: Նրանք կասեին. «Պողոս, մենք քեզանից ավելի շատ հայտնություններ ենք ունեցել, որովհետև Նրա հետ ենք եղել: Մի օր ես գնացի Նրա հետ ձուկ բռնելու: Ես լսել եմ Նրա խոսքերը: Նա ինձ հետ նույն նավակում էր նստած և ինձ ասաց. «Գնանք ձկնորսության այն վայրում, ավելի շատ ձուկ կգտնենք. հենց այդպես էլ եղավ: Տեսնում ես, մենք Նրան տեսել ենք այդ բոլոր բաներն անելիս»:

¹⁸⁶ Բայց Պողոսը Նրան տեսավ Նրա մեռնելուց, թաղվելուց և

կնոջը, որն ընկավ, նույն կերպ Աստված վերցրեց Քրիստոսի Մարմինը (որ Խոսքն է) և ստեղծեց մի Հարս, որը չի ընկնի հավատամքների կամ հարանվանությունների կողմից: Ո՛չ, պարոնայք: Նա վերադառնում է Աստծո բացահայտված, մաքուր Խոսքին: Հուսով եմ, որ ամեն տղամարդ և կին, որ կլսի այս ձայներիզը կհասկանա այս: Հարսը երկրորդ Եվան է, բայց նա իր մաքրության և սրբության հանդերձը չի աղտոտի՝ խաբելով Իր Փեսային: Նա կմնա Խոսքի հետ, ինչ էլ որ մարդիկ ասեն: Նա ձեզ է թողնում այդ բոլոր այդ էկումենիկ շարժումներն ու հարանվանությունները:

²⁹⁷ Նրանք շուտով հալածանք կբերեն և կփակեն եկեղեցիները: Դուք կտեսնեք այդ: Իսկ այսպիսի եկեղեցիները, որոնք հարանվանություններում չեն, նրանք կօգտագործեն որպես պահեստ: Իսկ եթե մեկը աղոթի ինչ-որ մեկի համար, որ չի պատկանում էկումենիկ շարժմանը, անմիջապես կսպանեն: Դա արդեն սկսվում է: Դա ասել է այդ լուրերակա հովիվը, որը նրանց ղեկավարն է: Այդ իրադարձությունները դռան մոտ են: Դուք կարող եք այդ մասին կարդալ թերթերում: Դա ճիշտ է:

²⁹⁸ Բայց կարևոր չէ, թե նրանք ինչ են ասում: Եկեղեցին հավատարիմ կմնա Խոսքին: Նա արդեն այդ ապացուցել է անցած ժամանակներում, նույնը կանի հիմա չնայած ամեն ինչին: Սա Աստծո Խոսքն է: Իսկ բոլոր էկումենիկ շարժումներն ու մյուս բաները կանհետանան: Իսկ Հարսը կլինի անբիծ և անարատ: Նա այնտեղ կլինի:

²⁹⁹ Աստված հայտնվեց Իր Մարմնի՝ Քրիստոսի մեջ: Հիմա զանազանու՞մ եք այդ եռակի, հրաշալի հայտնությունը. Քրիստոսը Իր Մարմնի՝ Եկեղեցու մեջ հաստատում է ամեն խոստացված Խոսք, ինչպես Աստված այդ արեց Քրիստոսի միջոցով: «Ո՞վ ինձ կմեղադրի մեղքի համար: Եթե ես չեմ անում Իմ Հոր գործերը, ուրեմն... Ես որտե՞ղ եմ թերացել: Դուք, հարանվանություններ, որ անում եք այդ բաները, ցույց տվեք ինձ: Ցույց տվեք, թե որտեղ եմ թերացել որպես Մեսիա: Ցույց տվեք, թե որտեղ եմ թերացել, ցույց տվեք մի նշան, որը Աստծո կողմից կանխասվել է որպես Մեսիայի նշան և ես չեմ կատարել այն»: Հասկանու՞մ եք: Աստված Իր Մարմնի մեջ է:

³⁰⁰ Քրիստոսը... «Դուք էլ կանեք Իմ արած գործերը»: Տեսնում եք, Նա միշտ նույն Աստվածն է: «Դուք էլ կանեք Իմ արած գործերը: Էլ ավելի մեծ գործեր կանեք, որովհետև Ես Հոր մոտ եմ գնում»: Եկեղեցին դեռ ավելի երկար կմնա Լույսի մեջ: Աստված հաստատել է խոստացված Խոսքը Քրիստոսի Մարմնում, նույն կերպ Քրիստոսը Իր գործերը կատարում է Իր Մարմնի մեջ՝ Եկեղեցում: Հասկանու՞մ եք: Նա Իր գաղտնիքը հայտնում է Հարս-Ծառին հիմա, այս վերջին օրերում՝ բերելով այն պտուղները, որոնք եղել են Ծառի վրա սկզբից

մազերը երկարացնելու: Աստվածաշունչը դատապարտում է այդ և ասում, որ կինը... տղամարդը իրավունք ունի արձակելու կնոջը, եթե նա կտրում է մազերը: Եվ Աստված կպատվի այդ: Աստվածաշունչն ասում է, որ եթե նա կտրում է մազերը, ուրեմն անարգում է իր գլուխը, և այդ դեպքում... նա նույնիսկ չի կարող աղոթել, երբ կտրած մազերով է: Տեսնու՞մ եք: Այս կարճատաբատները, տաբատները և այլն... Աստվածաշունչն ասում է, որ տղամարդու հագուստ հագնող կինը գարշություն է Աստծո առաջ, ինչ-որ պիղծ և նողկալի բան, ինչպես հին, գարշահոտ արտաքնոցները: Հասկանու՞մ եք: Ուղարկել այդ գարշահոտությունը Աստծո ռունգերին: Եվ դուք փորձում եք այդ վիճակով աղոթք մատուցել: Աստված մերժում է այդ աղոթքները և երես է թերում ձեզանից:

²⁹² Դուք ինձ կասեք. «Սպասեք, Բրանհամ եղբայր: Դուք խոսում եք Հին Կտակարանի մասին»: Բայց նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Սա Աստծո կատարյալ հայտնությունն է: Երբ Աստված մի բան է ասել, նա այն երբեք չի փոխի: Նա չի փոխում իր ասածը: Նա ընդլայնում է դրա իմաստը: Օրենքը չփոխվեց, այլ ընդլայնվեց, դրա նշանակությունը ընդլայնվեց:

²⁹³ «Ամեն շնություն գործող պետք է մեռնի, բայց նա, ով (հիմա, որ օրենքը ընդլայնվել է), որևէ կնոջ նայում է նրան ցանկանալու համար...»: Նա չի փոխել պատվիրանը, այլ ընդլայնել է այն: «Հիշեք շաբաթ օրը և սրբացրեք այն»: Շաբաթվա մեջ մի օր. հիմա նա ընդլայնել է դրա նշանակությունը:

²⁹⁴ Հանգիստը գալիս է Սուրբ Հոգու մեջ հանգչելուց: «Որ հրաման հրամանի վրա... խրատ խրատի վրա... մի քիչ այստեղ, մի քիչ այնտեղ... իրավ թոթովախոս շրթունքով և օտար լեզվով պիտի խոսի նա այս ժողովրդի հետ»: Սա է հանգիստը՝ Տիրոջ թարմացնող ներկայությունը: Մինչդեռ նրանք չուզեցին լսել, օրորեցին իրենց գլուխը և վերադարձան հարանվանություններ: Սա է հանգիստը: Սրբացնել հանգստի օրը. դա ձեզ է վերաբերում, շաբաթապահներ և մյուսներ: Ո՛հ, Աստված իմ. նա չի փոխում իր խոսքը, նա ընդլայնում է դրա նշանակությունը: Դժոխքը լայն բացել է իր դռները, որ նրանց ընդունի:

²⁹⁵ Այժմ հասկանու՞մ եք, թե ինչու է մերժվում վերջին ժամանակների պատգամը: Խոսքը հարանվանության մասին չէ, այլ *Նրա խորհրդի հայտնության*. Հասկանում եք: Ոչ թե հարանվանություն, այլ իր խորհրդի *հայտնությունը*: Հարանվանությունների միջոցով չէ, որ ճանաչում ես Աստծուն: Աստված ճանաչվում է *հայտնության* միջոցով:

²⁹⁶ Տեսեք, Աստված իր Մարմնի՝ Քրիստոսի մեջ է, իսկ Քրիստոսը՝ իր Մարմնի՝ Հարսի մեջ: Ո՛հ, Աստված հայտնվեց Քրիստոսի մեջ, Քրիստոսը՝ Հարսի մեջ: Եվ ինչպես Աստված Ադամի մարմնից հանեց

հարություն առնելուց հետո, նա հայտնվեց այն Կրակի Սյունով, որն առաջնորդել էր Իսրայելի զավակներին: Նա գիտեր... Պողոսը, հրեա լինելով, երբեք Նրան «Տեր» չէր ասի, եթե չհասկանար, որ նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Նա ասաց. «Պողոս...»: Այլ խոսքերով նա նրան ասաց. «Ես նույն Աստվածն եմ, որ երեկ էի: Ահա ես նույն Լույսի, նույն Կրակի սյունի մեջ, որը խոսեց Մովսեսի հետ վառվող մորենու մեջ»: Ջարմանալի չէ, որ նա կարողացավ Օրենքը Շնորհքից գատել եբրայեցիս թղթում: Նա հանդիպեց այդ նույն Կրակի սյունին, որն ասաց. «Ես Հիսուսն եմ, որին դու հալածում ես»:

¹⁸⁷ Եվ ահա նա այսօր էլ նույն կերպ է հայտնվում: Որովհետև նա հայտնվեց այն նույն Կրակի սյունով, որը հաստատեց, որ նա նույնն է, բացահայտելով Աստծո խորհուրդը, որը ծածկված էր աշխարհի հիմքից առաջ:

¹⁸⁸ Պողոսը Նրան ճանաչում էր միայն հայտնությամբ: Պետրոսը Նրան ճանաչեց հայտնությամբ: Մինչդեռ նա քայլել էր Նրա հետ, խոսել էր Նրա հետ: Դուք կարող եք սերտել այդ խոսքը: Ես ասացի, որ Խոսքը նա էր: Որևէ գիտուն մարդ կսկսի ձեզ համար մեկնաբանել Խոսքը այնքան, մինչև որ ամբողջությամբ կխառնի ձեր միտքը, եթե ուզենա, որովհետև խելացի և ճարպիկ է: Կաթոլիկ քահանան... կամ հեռուն չգնանք, ցանկացած գիտուն աստվածաբան՝ լինի մկրտական, երիցական թե մեկ ուրիշ բան, ձեզ կհամոզի, որ դուք ընդհանրապես ոչինչ չգիտեք: Հասկանու՞մ եք: Ինչու՞: Որովհետև նրանք Նրան խոսքին ճանաչում են միայն մարմնով:

¹⁸⁹ Բայց ձեզ համար փրկվելու միակ միջոցը Նրան հայտնությամբ ճանաչելն է: Ես կարող էի վերցնել երիցական վարդապետությունը և հոգեզալստականներին փակուղու մեջ դնել: Ես կարող էի վերցնել մկրտական վարդապետությունը և ձեզ՝ հոգեզալստականներիդ, ցույց տալ, բաներ, որոնք երբեք չէք լսել: Այդպես է: Բայց դա ոչնչի չի տանի: Այդ ամենը Նրա Եկեղեցու մեջ չէ: Դա Նրա Եկեղեցին չէ: Նրա Եկեղեցին իր իսկ դրսևորումն է: Ամեն: Հասկանու՞մ եք: Հենց նա խոսքն է ցույց տալիս, որ նա Աստված է:

¹⁹⁰ Ուրեմն ինչպե՞ս կարող եք մկրտվել Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու անվանումներով: Դա հեթանոսություն է: Ուրեմն ինչպե՞ս կարող եք պնդել, որ ճանաչում եք Հիսուս Քրիստոսին (նա խոսքն է), երբ Սուրբ Գրքում ոչ մեկը չի մկրտվել հանուն Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու:

¹⁹¹ Իսկ դուք, «Միայն Հիսուս» վարդապետության մասնակիցներ, որ միայն «Հիսուս» անունն եք օգտագործում մկրտության համար... ես ինքս անձամբ Հիսուս անունով չորս-հինգ մարդ եմ ճանաչում: Տեսնու՞մ եք, թե ուր են տանում ձեզ հարանվանությունները: Այդ ամենը խավար է, Կայենի գործեր, որը երկրի պտուղից է բերում արյան փոխարեն: Բայց հայտնությունը գալիս է Արյունով, Քրիստոսով, որը Աստծո Արյունն է, Մարիամի արգանդում ստեղծված

Արյունը:

¹⁹² Եվ Պողոսը Նրան հայտնությամբ ճանաչեց: Այդպես ենք մենք Նրան ճանաչում այսօր: Դա Նրան ճանաչելու միակ միջոցն է: «Ես մեթոդական եմ», «Ես մկրտական եմ» ասելը ոչինչ չի նշանակում: Այլ հայտնությամբ է Աստված մեզ տալիս Իր Խոսքը: Նա Խոսքն է, իսկ Խոսքը... Ինչպե՞ս եք իմանում, որ այդ Խոսքը բացահայտված է: Որովիե՞տև այն ապրում է ձեր մեջ և արտահայտվում է ձեր միջոցով:

¹⁹³ Եկեղեցիները մոռացել են այդ փառավոր հայտնությունը: Դա ճիշտ է: Նրանք մոռացել են ճշմարտության հայտնությունը: Նրանք գնացել են... Երբ Լյութերը եկավ, նա մեծ մարդ էր: Նա հայտնություն ուներ իր ժամանակի համար: Բայց ի՞նչ կատարվեց: «Ռիկի»-ների և «Ռիկետա»-ների մի խումբ կանգնեց նրա ճանապարհին, և շուտով...

¹⁹⁴ Այդ արտահայտությունը... եթե միայն իմանալիք աստվածաշնչյան անունները և թե ինչ են նշանակում Սուրբ Գրքում էլվիսը և Ռիկին: Հիսուսն ասել է... Դուք ասում եք. «Անունը ոչ մի նշանակություն չունի»: Հավատում եք դրան: Այդ անունները կարող էին հայտնվել միայն վերջին օրերում, այս վերջին օրերում ապրած մարդկանց համար: Ինչու՞ Հիսուսը *Աբրահամի* անունը *Աբրահամ* դարձրեց: Ինչու՞ *Սարայի* անունը *Սառա* դարձրեց: Ինչու՞ *Սողոսի* անունը *Պողոս* դարձրեց, իսկ *Սիմոնին*ը՝ *Պետրոս*: Տեսնում եք: Դա, անշուշտ, ինչ-որ նշանակություն ունի: Այս անունները չէին կարող արտաբերվել վերջին ժամանակներից առաջ: Ահա թե ինչու այդքան դիվական բաներ կան երկրի վրա վերջին ժամանակներում: Ողջ մարդկային ցեղը ապականված է:

¹⁹⁵ Ուշադրություն դարձրեք: Լյութերը շատ լավ էր իր ժամանակի համար: Նա հայտնություն ուներ: Բայց հենց, որ նա գնաց, տեսեք, թե ինչ արեցին: Ուեսլեյը պատգամ ուներ. տեսեք, թե ինչ արեցին: Առաջին հոգեգալստականները նույնպես պատգամ ունեին... տեսեք, թե ինչ արեցին: Նրանք հավաքեցին մի խումբ այնպիսի մարդկանց... Կատարվեց հենց այն, ինչ եղել էր այն ժամանակ, երբ Աստված Իր Շնորհքով Իսրայելին ուղարկեց Կրակի սյուն, մարգարե, զոհ և ցույց տվեց Իր ներկայությունը նրանց մեջ, երբ նրանց Եգիպտոսից դուրս հանեց և անցկացրեց Կարմիր ծովով: Բայց նրանք նախընտրեցին օրենք ունենալ և առաջնորդվել բարձրաստիճան պաշտոնյաների կողմից, որպեսզի ինչ-որ բան կարողանան անել: Ի՞նչ կատարվեց այդ ժամանակ: Աստված թույլ տվեց, որ նրանք քառասուն տարի թափառեն անապատում, և նրանց կազմակերպություններից ոչ մեկը չանցավ Հորդանանը:

¹⁹⁶ Հետևում և Քաղերը միակն էին, որ ասացին. «Մենք կարող ենք նվաճել այս երկիրը»: Տեսեք, թե ինչ է ասում Աստծո Խոսքը: Բոլորը մեռան անապատում: Եվ Հիսուսն ասում է, որ նրանք ընդմիշտ ոչնչացան: Դա ճիշտ է: Այն բանից հետո, որ Նա տվեց Իր

գաղտնիքներն է շուկով ասում նրան: Դուք գիտեք, թե ինչպես եք խոսում նրա հետ, ով ձեր կինն է դառնալու: Դուք նրան այնքան եք սիրում, որ գաղտնիքներ եք ասում, որը ձեզ մոտեցնում է նրան և նրան մղում է ձեզ սիրելու: Դուք գիտեք, թե դա ինչպես է լինում: Նույն կերպ էլ Աստված՝ Հիսուս Քրիստոսն է վարվում Իր Եկեղեցու հետ: Նա նրան հայտնում է Իր գաղտնիքները: Ոչ թե այդ կոկետուհիներին, այլ Նա խոսում է Իր Հարսի հետ: Հասկանում եք: Լավ:

²⁸⁷ Նա նրանց հայտնում է Իր Շնորհքի գաղտնիքը... ինչպե՞ս կարող է Աստծո շնորհքը մարդկանց... հուսով եմ, չեք կարծում, որ ես մարդկանց որոշակի խմբի եմ դիմում, այս կամ այն խմբին, այլ Աստված գաղտնիքը հայտնում է ողջ Եկեղեցուն, եթե միայն նրանք ուզեն ընդունել այդ: Հասկանում եք: Ես նկատի չունեմ միայն ձեզ և ինձ, այլ ողջ Եկեղեցուն. Նա փորձում է մտնել Եկեղեցու մեջ: Դուք կասեք. «Ուրեմն ինչու՞ նրանք չեն ընդունում այդ: Նրանք չեն կարող ընդունել Նրա ասած բաները: Ինչպե՞ս կարող էին ընդունել: Ես ային ասել էր, որ նրանք չէին կարող տեսնել այդ: Նա միշտ ասել է...»

²⁸⁸ Պողոս մարգարեն ասել է. «...վերջին օրերում ... մարդիկ կլինեն ինքնասեր, արծաթասեր, ամբարտավան, հպարտ, հայիոյող, ծնողներին անհնազանդ, ապերախտ, անմաքուր, անգութ, անհաշտ, բանասարկու, անժուժկալ, դաժան, անբարեսեր, մատնիչ, հանդուգն, գոռոզ, ավելի հաճոյասեր, քան թե աստվածասեր»: Տեսնում եք՝ ամբարտավան, հպարտ, որոնք աստվածապաշտության կերպարանքն ունեն, բայց Նրա զորությունը ուրացել են: Հեռացեք այդ մարդկանցից, որոնք տնից տուն են գնում, գերի դարձնում տկարամիտ կանանց, որոնք կարճատաբատ են հագնում և կտրում են մազերը, տարուբերվում են զանազան ցանկություններով: Մինչդեռ նրանք ասում են. «Այսպես շատ լավ է: Այն մարդիկ խելագար են, մի՛ լսեք նրանց»: Տեսնում եք: Նրանք երբեք չեն հասնի ճշմարտության ճանաչմանը:

²⁸⁹ Այդ մարդիկ ճշմարտությանը հակառակ են կանգնում, ինչպես, որ Հանեսն ու Համրեսն են հակառակ կանգնել Մովսեսին: Նրանք կարող են եկեղեցի ստեղծել, մարդիկ հավաքել, բայց նրանց անմտությունը հայտնի կդառնա, երբ Հիսուսը վերադառնա տանելու Իր Հարսին և նրան կներկայացնի ասելով՝ «Ահա նա» և կհեռանա Հարսի հետ: Դա ճիշտ է: Նրանց անմտությունը հայտնի կդառնա:

²⁹⁰ Նա այդ խորհրդի հայտնությունը նրանց տվել է Իր Շնորհքով: Երբ այս փառավոր հայտնությունը տրվում է ձեզ, մերժում եք այս աշխարհի բաները:

²⁹¹ Ես նորից եմ ուզում անդրադառնալ այս թեմային: Ես չեի ուզում այդ ասել ձայներիզների պատճառով, որովիե՞տև ձայներիզները գնալու են աշխարհով մեկ: Իսկ դուք, կանայք, որ ասում եք, թե ստացել եք Սուրբ Հոգու մկրտությունը, բայց քաջություն չունեք ձեր

²⁷⁸ Ուշադրություն դարձրեք. Օձյալ մարդը, Քրիստոսն Ինքը բացահայտվել է: Նա առաջնություն ունի. Նա Աստված է լիությամբ հայտնված Հիսուս Քրիստոսի մեջ: Աստծո հայտնության փառավոր գաղտնիքը, հայտնության փառավոր Լույսը միշտ կուրացրել է այս աշխարհի իմաստուններին:

²⁷⁹ Հիսուս Քրիստոսի օրերում (երբ Նա երկրի վրա էր) այն արդեն կուրացնում էր նրանց: Նրանք ասում էին. «Դու քեզ Աստված ես դարձնում, Աստծուն *հավասար* ես քեզ համարում»: Նա ոչ միայն Աստծուն հավասար էր, Նա Աստված Ինքն էր: Բայց նրանք դա չհասկացան:

²⁸⁰ Փակագծերի մեջ ասեմ, որ ձեզանից ոմանք կարող էին... մի օր լսեցի, որ անհավատներն ասում են, թե Հիսուսը երբեք չի պնդել, որ Ինքն Աստծո Որդին է: Անշուշտ, ասել է: Դա հաստատ է: Այդ մարդիկ պարզապես չգիտեն Աստվածաշունչը:

Ի՞նչ ասաց Նա ջրհորի մոտ կանգնած կնոջը: Ի՞նչ ասաց նրան:

²⁸¹ ---- Գիտեմ, որ Մեսիան գալու է, Քրիստոս կոչվածը. երբ Նա գա, մեզ կհայտնի այս բոլոր բաները:

²⁸² Հիսուսը նրան պատասխանեց.

---- Այդ ես եմ, որ քեզ հետ խոսում եմ:

Նույնը Նա ասաց Պողոսին և ուրիշ շատերին:

²⁸³ Եկեղեցին գերազանցություն ունի: Աստծո մեծ խորհուրդը միշտ կուրացրել է աշխարհի իմաստուններին: Նրանք չեն կարող այդ ընդունել: Նրանք պարզապես չեն հասկանում այդ: Սատանան չի հասկանում այդ: Մյուսներն էլ չեն հասկանում: Միայն նախասահմանվածներն են հասկանում, որ Աստված և Քրիստոսը մեկ են: Մյուսները Նրան երեք անձ են դարձնում: Հասկանու՞մ եք: Միշտ էլ այդպես կանեն:

²⁸⁴ Այնուհետև, երկրորդ հերթին, Քրիստոս ձեր մեջ՝ փառաց հույսը: Այս փառավոր Աստված բացահայտվել է Քրիստոսի մեջ, հիմա Քրիստոսն է բացահայտվում ձեր մեջ: (Շտապենք):

²⁸⁵ Այն, ինչ մի ժամանակ Աստծո մեծ խորհուրդն էր, Աստծո մտքում թաքնված խորհուրդը, այժմ դրված է հավատացյալների սրտում, որոնք Քրիստոսի Մարմինն են: Այն մեծ գաղտնիքը, որ Աստված թաքցրել էր իր մտքում աշխարհի հիմքից առաջ, այժմ բացահայտվել է: Մտածեք այդ մասին: Ո՛հ, ես համոզված եմ, որ մենք չենք հասկանում: Ես դա չեմ հասկանում, ինչպես պետք է հասկանալի, և վստահ եմ, որ դուք էլ նույն վիճակի մեջ եք: Տեսնու՞մ եք:

²⁸⁶ Բայց Աստծո գաղտնիքը, հավիտենական Աստծո խորհուրդը այժմ բացվել է Հիսուս Քրիստոսով և հետո տրվել է Եկեղեցուն: Այն, ինչ մի ժամանակ Աստծո մտքի մեջ էր, այժմ Քրիստոսի Մարմնի մեջ է: Հիսուսը արտահայտում է Իր սերը Իր Եկեղեցու հանդեպ, Իր

օրհնություններն ու զորությունը բոլոր այդ ժամանակաշրջանների ընթացքում, ինչպես Լյութերի և Ուեսլեյի ժամանակներում:

¹⁹⁷ Նրանք ասում էին. «Մեր հայրերը անապատում մանանան կերան»: Նա պատասխանեց. «Եվ բոլորն էլ մեռան», այսինքն՝ հավիտյան հեռացան Աստծուց: Նրանք դիակները չորացան անապատում: Տեսնու՞մ եք: Նրանք մեռած են: «Ես եմ Կյանքի Հացը, որ իջել եմ երկնքից, Աստծուց»: Նրանք չէին կարող հասկանալ այդ:

¹⁹⁸ Վաղուց արդեն եկեղեցին մոռացել է այդ բաները: Նրանք ընդունել են գիտունների պատգամները, անդամաբարտերը, գիտությունը գերադասել են Խոսքի ճշմարտության հայտնությունից:

¹⁹⁹ Հիմա նայեք. նրանց հարցնում են. «Հավատու՞մ եք, որ Աստված մեզ պատվեր է տվել գնալ աշխարհով մեկ, բժշկել հիվանդներին, քարոզել Ավետարանը և հանել դևերին»:

---- Ո՛հ, այո՛, իմ կարծիքով՝ ճիշտ է, բայց...

Տեսնու՞մ եք:

²⁰⁰ Մի կին ինձ վերջերս ասաց. «Բայց բոլոր եկեղեցիները կատարյալ ներդաշնակության մեջ են»:

²⁰¹ Ես նրան պատասխանեցի. «Չկա նույնիսկ մեկը, որը կատարյալ ներդաշնակության մեջ լինի մյուսների հետ»: Այնտեղ մի կաթոլիկ կար: Ես ասացի այդ կնոջը. «Ի՞նչ կասեք ձեր մասին: Դուք մեթոդական եք, իսկ նա՝ կաթոլիկ: Ներդաշնակություն կա՞ ձեր մեջ»: Ես նաև ասացի. «Այդ պապն է՝ ուզում նրանց բոլորին միավորել: Նրանց հենց այդ էլ պետք է: Բայց Աստծո Եկեղեցին դրա հետ ոչ մի կապ չունի»: Նա այնտեղ անելիք չունի: Նա այդ ամենից դուրս է: Այո՛, պարոն: Ոմանք մի բանի են հավատում, մյուսները՝ մեկ ուրիշ բանի: Մեթոդականները հավատում ենք ջրցողունով մկրտությանը, մկրտականները՝ ընկղմունով, բայց երկուսն էլ մերժում են Սուրբ Հոգու զորությունը:

²⁰² Նրանք ասում են. «Մենք Սուրբ Հոգին ստանում ենք հավատալու պահին»: Բայց Աստվածաշունչն ասում է. «Արդյո՞ք Սուրբ Հոգին ստացաք, երբ հավատացիք»:

²⁰³ Ողջ տարբերությունն այնտեղ է: Դա ճիշտ է: Նրանք ասում են. «Մենք կաթոլիկ եկեղեցին ենք: Մենք ենք սկսել առաջինը, մենք այս ենք արել, այն ենք արել»: Մեթոդականներն ասում են. «Մենք հիմնվում ենք Աստվածաշնչի վրա»: Բայց Հիսուսն ասում է. «Հավատացողներին կհետևեն այս հրաշքները...»: Ուրեմն, ու՞ր ենք մենք: «Դուք էլ կանեք Իմ կատարած գործերը»: Դուք՝ Նրան հավատացող ամեն արարած, ամեն անձ: Սրանք Նրա սեփական խոսքերն են. «*Երկինքն ու երկիրը կանցնեն, բայց Իմ խոսքերը բնավ չեն անցնի*»: Ուրեմն ու՞ր ենք մենք: Դուք հասկանու՞մ եք:

²⁰⁴ Դա մեզ ցույց է տալիս... այդ ամենը հիբրիդ է: Լսեք, թե ինչ եմ

ձեզ ասում: Վերցրեք մեծ ցորենի (հիբրիդ) մի գեղեցիկ հատիկ, նայեք. դա գեղեցիկ հատիկ է: Բայց ցանեք այն: Ի՞նչ կտա: Մի փոքրիկ ցողուն, որը շուտով կդեղնի և կչորանա: Զենց դա էլ կատարվում է հարանվանությունների հետ, երբ նրանք խառնում են Աստծո խոսքը մարդու խոսքի հետ: Երբ գործը հասնում է հրաշքների և նշանների և այն բանին, թե ինչ է ասել Զիսուսը խոսքին հավատալու մասին, նրանք դեղնում են և ասում. «Մենք չենք կարող հավատալ դրան», և հետ են դառնում:

²⁰⁵ Զենց այդպես էլ վարվեցին լրտեսները, երբ գնացին քննելու Քանանի երկիրը: Նրանք վերադարձան, ասացին. «Մենք մորեխի պես էինք նրանց առաջ: Մենք երբեք չենք կարող նվաճել այդ երկիրը: Այդ ամառեկացիները և մյուսները... նրանք մեզ մի պատառ կանեն»: Եվ նրանք հետ դարձան: Բայց Քաղեբն ու Զեսուն գտարյուն ցեղից էին (ամեն), Աստծո խոսքի ցեղից: Նրանք գիտեին, որ Աստված ասել էր. «Ես ձեզ եմ տալիս այս երկիրը»: Նրանք ասացին. «Մենք ավելի քան ընդունակ ենք նվաճելու այդ երկիրը»:

²⁰⁶ Ամեն ինչ կախված է ձեր ծննդից: Եթե Աստծո խոսքից եք ծնված, ուրեմն Աստված առաջնություն ունի իր Եկեղեցում: Զենց այդ պատճառով է Նա մահացել: Դա Նրա ծրագիրն էր, որպեսզի Նա առաջնություն ունենար և գործեր իր Եկեղեցում: Թող Աստծո խոսքը փայլի, և կարևոր չէ, թե մնացած բաները ինչ տեսք ունեն: Կարևոր չէ, թե գիտուններն ինչ են ասում: Դա ոչ մի նշանակություն չունի: Աստծո խոսքն է ասել, ուրեմն մենք ավելի քան ընդունակ ենք նվաճելու այդ երկիրը:

²⁰⁷ Մի հովիվ ինձ ասաց. «Եթե ես դա քարոզեի իմ եկեղեցում, կարճ ժամանակ անց ստիպված կլինեի քարոզել միայն չորս պատերին»: Ես նրան պատասխանեցի. «Ես հենց այդ էլ կանեն»: Աստծո խոսքն է ասում: Մենք կարող ենք այն նվաճել: Աստված է այդ ասում: Ամեն:

²⁰⁸ Նրանք ամեն տեսակ պատճառաբանություններ են փնտրում: Որովհետև նրանք կույր են այս վերջին ժամանակների պատգամի հանդեպ, այս վերջին ժամանակների, որտեղ Աստված է բացահայտվում: Նրանք դա համարում են ոգեհարցություն, կամ (ինչպե՞ս ասեմ) մտավոր պատրանք կամ ման մի բան: Նրանք փորձում են դա դարձնել մի բան, որն իրականում չէ: Նրանք այդպես էին վարվում, երբ Զիսուսը երկրի վրա էր: Նրանք Նրան Բեեղզեբուղ կոչեցին: Նրան գուշակ էին համարում: Նրանք ասում էին, որ դա հեռագագացության տեսակ է: Տեսնու՞մ եք: Նրանք գիտեն, որ Նա կարող է նայել մարդկանց և զանազանել նրանց սրտերի խորհուրդները: Աստվածաշունչն է այդ ասում: Եբր.4:12 համարում կարդում ենք. *«Որովհետև Աստծո խոսքը կենդանի է ու զորավոր և ամեն երկսայրի սրից ավելի կտրուկ է և թափանցում է մինչև շնչի և ոգու, զողվածների և ծուծի բաժանումը, և սրտի մտքերն ու*

²⁷⁵ Եվ կգա մի ժամանակ, երբ Նա կկարողանա աստվածության ողջ լեցունությունը արտահայտել Եկեղեցու միջոցով, գերազանցություն կունենա իր Եկեղեցու մեջ: Ո՛հ, Աստված իմ, կար Օծյալ Մարդը, իսկ հիմա կա օծյալ ժողովուրդ, որպեսզի օծյալ Զարսին միացնի Փեսայի հետ: Ինչպե՞ս կարող է Զարսը օծված լինել. ընդունելով այն ինչ Եվան և Ադամը մերժեցին, վերադառնալով խոսքի օծությանը, որովհետև Նա ասաց. «Իմ խոսքը Զոգի է»: Դուք հասկանու՞մ եք: Խոսքով օծված: Նա վերադարձավ, որ մենք ընդունենք այն, ինչ Եվան մերժեց: Տեսեք, թե ինչ է նորից կատարվում այդ հիբրիդացման վիճակում...ճիշտ այն, ինչ Եվան արեց:

²⁷⁶ Նա ասել էր Եվային. «Մի արա այս, մի արա այն, դու չպետք է այս բանն անես...»: Բայց սատանան ասաց. «Ո՛հ, դու գիտե՞ս...»: Նա շրջվեց նրա կողմը և լսեց նրան: Բայց վերջին ժամանակվա Եվան այդ չի անի, որովհետև սահմանված է այդ չանելու: Ո՛չ, պարոնայք: Աստված է հոգ տանելու դրա համար: Նա ճանաչում է... Եկեղեցին կլինի առանց արատի ու խորշոմության: Եկեղեցին կկանգնի Նրա շքեղության լույսի մեջ՝ բացահայտված խոսքի մեջ: Նա նշան կլինի աշխարհի համար: Նա աշխարհի համար կլինի մի բան, որին աշխարհը նայելով կասի. «Ո՛հ, նա ֆանատիկ է, մեզ հարազատ չէ, նա մեր խմբին չի պատկանում»: Ես գիտեմ այդ, և դա շատ լավ է: Նա վերևի խմբին է պատկանում:

- Վերջերս մի մարդ ինձ ասաց.
- Ո՞ր հարանվանությանն եք պատկանում:
- Ես ասացի.
- Ոչ մի:
- Ինչպե՞ս....
- Ո՛չ,--- ասացի ես,--- ես Թագավորությանն եմ պատկանում:
- Այո՞, և ինչպե՞ս են մտնում այնտեղ:
- Այնտեղ չեն մտնում, այնտեղ ծնվում են:
- Այդ ո՞ր թագավորությունն է:

²⁷⁷ Ես ասացի. «Քրիստոսի խորհրդավոր Մարմինը. մենք մեկ Զոգով մկրտվել ենք այդ Մարմնում, մենք ծնվել ենք Նրա Զոգուց, ուրեմն պատկանում ենք Թագավորությանը: Մենք ո՛չ ամերիկացի ենք, ո՛չ գերմանացի, ոչ էլ մեկ ուրիշ բան. մենք քրիստոնյա ենք: Մեր դիրքը որոշված է, մենք քայլում ենք սիրո ծառայության Զոգու մեջ (որը մեզ ազատել է աշխարհիկ բաներից), մենք վաճառել ենք մեր իրավունքները աշխարհին՝ գնելու համար այդ թանկագին Մարգարիտը, թույլ տալով, որ Սուրբ Զոգին գործի մեր կյանքի մեջ: Ահա թե ինչպիսին է իսկական Եկեղեցին: Այդ դուք եք, այդ ես եմ, եթե ուրանանք մեր անձը և Աստծուն ծառայենք իր խոսքով, ոչ թե հավատո հանգանակներով»:

հիմա Նա հայտնվել է Իր ողջ լիությանը: Աստվածությունն Ինքը կանգնած էր երկրի վրա: Աստված Իր լիությանը մեռնում է մարդկանց մեղքի համար, որպեսզի Իր Եկեղեցուն տանի սրբացած կյանքի, որպեսզի կատարյալ գերազանցություն ունենա Իր Եկեղեցուն, որ իրականացնի այն բոլոր խոստումները, որոնք տրվել են այս վերջին օրերի համար: Դուք հասկանում եք: Ես ուզում եմ ձեզ էլի մի փոքրիկ բան սովորեցնել:

²⁷² Ինչու՞ հայտնվեց Հիսուսը. Աստծուն ցույց տալու համար: Նա Աստված էր: Այլ կերպ չէր կարող լինել. որևէ մարդու կամ մարգարեի մահը ոչ մի օգուտ չէր տա: Նա Աստված էր: Նա մարգարեների Աստվածն էր: Նա մարգարեների մեջ էր, թագավորների մեջ, պատմության մեջ: Նա էր, որ պիտի գար, Նա էր, որ էր, որ է, և որ գալու է այս վերջին օրերում: Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: Դրա համար Նա հայտնվեց: Այդ պատճառով Նա մի Եկեղեցի բարձրացրեց, որպեսզի Աստծո լեցունությունը իրականացնի վերջին օրերի համար խոստացված Աստծո բոլոր խոսքերը, երբ Նա գերազանցություն, տեղ, դիրք կունենա Եկեղեցուն: Հիսուսն ասաց. *«Ինձ հավատացողն այն գործերն էլ կանի, որ ես եմ անում, և դրանցից էլ ավելի մեծ բաներ կկատարի, որովհետև ես Իմ Հոր մոտ եմ գնում»*: Հասկանում եք: Դա էր Նրա ծրագիրը: Այդպիսին էր Նրա հայտնությունը:

²⁷³ Եվ այսօր Նա ուզում է գտնել մեկին, ով կարող է հասկանալ այդ, ով թույլ կտա, որ Խոսքը... Հիսուսը տեսավ այդ... Նրա ծնունդը այնքան ճիշտ ժամանակին եղավ, և Աստված էր իրականացնում Նրա բոլոր շարժումները: Նա Աստծո հայտնությունն էր, հայտնված Աստված: Այժմ Իր Հոգով և Արյունով Նա սրբացրել է մի Եկեղեցի, որպեսզի վերջին օրերի համար տրված Իր բոլոր խոստումները բացահայտվեն:

²⁷⁴ Հեշտ է հետ դառնալ և վերցնել այն ամենը, ինչ մյուսները թողել են այս օրերի համար և Նրա Սուրբ Հոգով բացահայտել յոթ կնիքների խորհուրդը: Հասկանում եք: Նա արտահայտում է Ինքն Իրեն: Դա Նրա ծրագիրն է: Դրա համար է Նա մահացել: Սա Նրա եռակի հայտնության երկրորդ փուլն է: Առաջին, Նա արտահայտվեց Քրիստոսով, այնուհետև, արտահայտվեց Եկեղեցուն նույն կերպ, որովհետև Քրիստոսը Խոսքն էր: Եվ Եկեղեցին դառնում է Խոսքը, երբ թույլ է տալիս, որ Խոսքը թափանցի իր մեջ: Բայց երբ Եկեղեցին ընդունում է հիբրիդացված հարանվանությունը, ինչպես կարող է Խոսքը թափանցել Իր մեջ: Կարճ միացում է տեղի ունենում, և ապահովվիչը վառվում է: Տեսնում եք: Բայց երբ հոսանքը (Աստծո Խոսքը) ազատորեն անցնում է, այն արտահայտվում է: «Դուք էլ կանեք Իմ արած գործերը»: «Ես ձեզ կուղարկեմ եղիա մարգարեին. նա զավակների սիրտը կդարձնի հայրերին...»:

խորհուրդները քննող է»: Եվ Նա էր այդ Խոսքը: Եվ երբ այդ Խոսքը գերազանցություն է ունենում մարդու սրտում, նույն բաները նորից կատարվում են, որովհետև Նա Խոսքն է: Ամեն: Ուրեմն էլ ինչպե՞ս կարող եք գայթակղվել դրա պատճառով: Սա այնքա՞ն պարզ է: Հասկանում եք: Լավ:

²⁰⁹ Դրա համար են նրանք կուրացած: Նույն վիճակն էր այն ժամանակ, երբ Հիսուսը երկրի վրա էր: Ո՛հ, նրանք նույն ձևով սայթաքեցին: Նրանք ասում են: "Նա Բեեղզեբուղն է": Նրանք տեսել էին, թե ինչ էր Նա կարողանում անել, և ասում էին. «Նա ընդամենը... անօրինական երեխա է: Նա բոլորի նման չէ: Նա սամարացի է, և նրա մեջ դև կա: Ահա թե ինչու է նա այդ բաներն անում»:

²¹⁰ Հիսուսը նրանց ասաց. «Ես ձեզ ներում եմ այդ»: (Նրանք ասում էին, որ Աստծո գործերը չար ոգով են կատարվում): Նա նրանց ասաց. «Ես ձեզ ներում եմ, բայց մի օր Սուրբ Հոգին կգա, և Նրա դեմ ասված ոչ մի խոսք երբեք չի ներվի, ոչ այս աշխարհում, ոչ էլ գալիք (որը գալու է այն փառավոր օրը): Այն երբեք չի ներվի»: Դա սևով սպիտակի վրա գրված է Աստվածաշնչում: Այսօրվա մարդիկ նույնպեսդատապարտված են, անկախ իրենց խելացիությունից, իրենց մեծ հարանվանությունից, որին պատկանում են,: Այլ կերպ չէր կարող լինել. նրանք հայիոյություն են արել Սուրբ Հոգու դեմ, երբ այդ մարդկանց ֆանատիկ կամ ուրիշ վատ անուններով են կոչել: Իսկ Աստծո Եկեղեցին միշտ ստիպված է եղել դա տանել:

²¹¹ Ագրիպասի առաջ կանգնելիս Պողոսն ասաց. «Ես պաշտում եմ Աստծուն իմ հայրերի հավատքով, որը դուք հերձված (խելագարություն) եք համարում»:

²¹² (Պատգամից մի հատված չկա ձայներիզի վրա):

²¹³ ... նրան հայտնի էր, թե որն էր Քրիստոսի փառավոր ճշմարտությունը: Այսօր մարդիկ ասում են. «Սա հարանվանություն է»: Բայց ոչ, դա Հիսուս Քրիստոսն է. վերստին ծնունդն է ձեր մեջ բացահայտում, որ Նա գերազանցություն ունի, որպեսզի արտահայտի Իր Խոսքը: Եվ այն ամենը, ինչ Նա խոստացել է վերջին օրերի համար, կարող է կատարել Իր Մարմնի միջոցով, երբ Նա է գործողը: Ամեն: Ահա թե ինչպիսին է Աստծո բացահայտված Խոսքը:

²¹⁴ Ուշադրություն դարձրեք: Հիմա ամեն բան կատարվում է այնպես, ինչպես Քրիստոսի օրերում: Աստծո մոտ է Քրիստոսի բնության հայտնության բանալին: Հավատում եք դրան: Աստվածաբանական դպրոցները երբեք չեն հայտնաբերի դա: Հիսուսն է այդ ասել: Եթե ուզում եք, կարդացեք. դա գրված է Մատթ.11:25-27 համարներում: *«Գոհանում եմ քեզանից, ո՛վ Հայր, երկնքի ու երկրի Տեր, որ իմաստուններից ու գիտուններից այս բաները ծածկեցիր և մանուկներին հայտնեցիր»*:

²¹⁵ Կարևոր չէ... Տեսեք այն ժամանակվա գիտուններին՝ այդ

հրեաներին, այդ լավ մարդկանց՝ իրենց փարիսեցիների, սադուկեցիների և հերովդեսյանների կազմակերպություններով: Հիսուսն ասաց այդ գեղեցիկ կազմակերպությունների մասին. «Դուք կույր եք և կույրերի առաջնորդ: Եսային լավ է ասել ձեր մասին. «Ականջներ ունեք և չեք լսում, աչքեր ունեք և չեք տեսնում»: Քանի որ Եսային դա ասաց Չոզով, նշանակում է, որ Աստված է ձեզ կուրացրել: Դուք եվայի նման եք. ընդունում եք ինտելեկտուալ կողմը, բայց ոչինչ չգիտեք Աստծո Չոզու մասին. հենց այդ պատճառով երկուսն էլ՝ կույրը և նրա առաջնորդը, փոսը կընկնեն: Առաջնորդն էլ կընկնի փոսը, որովհետև նա էլ է կույր: Երկուսն էլ կընկնեն, որովհետև կույրն է կույրին առաջնորդում: Երկուսն էլ կընկնեն: Այդ ամենի բանալին Աստծո մոտ է:

²¹⁶ Նույն միտքը Նա արտահայտեց քիչ առաջ կարդացած հատվածում, երբ հարցրեց. «Ի՞նչ են ասում. ո՞վ են ես», և Պետրոսը պատասխանեց. «Դու ես Քրիստոսը՝ կենդանի Աստծո Որդին»: Նա նրան պատասխանեց. «Երանի՜ քեզ, Սիմոն, Չովնանի որդի, որովհետև մարմինն ու արյունը չհայտնեցին քեզ, այլ Իմ Հայրը, որ երկնքում է: Եվ այդ հայտնության վրա, միայն դրա վրա ես Իմ եկեղեցին կշինեմ և դժոխքի դռները նրան չեն հաղթի»: Հասկանու՞մ եք:

²¹⁷ Ոչ մի դպրոցում չկան աստվածաբաններ կամ Աստվածաշնչի վարդապետներ, որոնք սրա վերաբերյալ ինչ-որ բան գիտեն: Նրանց համար անհնար է ինչ-որ բան իմանալ դրա մասին: Աստված դա թաքցրել է հենց նրանցից, որոնց մարդիկ ընտրել են իրենց սովորեցնելու համար: Դա անձնական գործ է Քրիստոսի և նրանց միջև, որոնց այդ բաները հայտնված են: Եվ եթե դուք ասում եք՝ «Նա ինձ հայտնել է», բայց չեք դրսևորում այն Կյանքը, որը Քրիստոսն է դրսևորել Աստվածաշնչի մեջ (այն նույն Կյանքը, որ եղել է Նրա մեջ), ուրեմն ձեր ստացածը ճիշտ հայտնություն չի:

²¹⁸ Եթե դո՞ւմի կյանքը դնեիք տանձենու մեջ, այն դո՞ւմ կտար: «Իրենց պտուղներից կճանաչեք»: Դա բացարձակապես ճիշտ է: Եթե դուք խաղողի որթ տնկեիք, որի առաջին ճյուղը տալիս է խաղող, երկրորդը՝ կիտրոն, մյուսը՝ տանձ, մյուսն էլ՝ խնձոր, կնշանակեր, որ ինչ-որ պատվաստված բան կա, որ իր սեփական կյանքն է բերում:

²¹⁹ Ամեն հարանվանություն իր սեփական կյանքն ունի: Բայց եթե բնական որթը ուրիշ ճյուղ տա, ապա դա խաղող կտա, ինչպես վերոհիշյալ օրինակի առաջին ճյուղը: Եվ եթե Հիսուս Քրիստոսի Կյանքը առաջ բերի հավատացյալների մեկ այլ Մարմին, դա առաջինի նման պտուղներ կտա: Արդյունքում կարող են Գործք առաքելոց գրել, որովհետև դա նույն Կյանքն է լինելու: Հասկանու՞մ եք, թե ինչ են ուզում ասել: Դուք դրանից դուրս չեք կարող գալ: Քրիստոսի Կյանքն է ձեր մեջ, այն Կյանքը, որ ձեր մեջ ներարկվել է

Հիսուս Քրիստոսը մեր Աստվածն է (դա ճիշտ է), Այս սերունդը արհամարհում է Աստծո հայտնությունը, Բայց մենք առաքյալների ճամփով ենք քայլում: Փրկության օրը մոտենում է, Մարդկանց սիրտը նվաղում է վախից, Աստծո Չոզով լցված եղեք, ճրագները պատրաստ պահեք: Բարձրացրեք ձեր աչքերը, փրկությունը մոտ է:

²⁶⁶ Հայտնություն ստացեք, եղբայրներ: Այս սերունդը արհամարհում է Աստծո հայտնությունը: Դուք հասկանու՞մ եք: Դա սուտ մարգարեների գործն է: Նրանց կճանաչեք իրենց պտուղներից: Նրանք հիբրիդ են, ծնվել են կազմակերպություններում, փոխանակ ծնվեն Աստծո Խոսքից, որը Աստծո հայտնությունն է Քրիստոսով, ով Խոսքն է:

²⁶⁷ Լավ, կարող ենք այստեղ կանգ առնել և կշարունակենք, երբ վերադառնամ, եթե ուզում եք: Ուզում եք, որ շարունակե՞մ: Լավ, կաշխատեմ արագացնել: Հետո ժամանակ կունենաք հանգստանալու:

²⁶⁸ Լավ: Այդ նախասահմանված Սերմը... Միայն Սուրբ Չոզին կարող է ձեզ ցույց տալ, թե ով է Նա: Ոչ մի մարգարե, ոչ մի թագավոր... Ահա Աստված մարմնով հայտնվեց: Ահա լեցունությունը: Նա լիովին բացահայտվեց աշխարհին: Ո՛հ, իմ Աստված:

²⁶⁹ Ահա թե ինչ կատարվեց այլակերպության լեռան վրա, երբ լսվեց Աստծո վկայությունը. «Դա է իմ սիրելի Որդին, որին ես հավանեցի: Նրան լսեք»: Այնտեղ էր Սովսեսը, որ ներկայացնում էր օրենքը, և եղիան, որ ներկայացնում էր մարգարեներին: Բայց նրանք անհետացան, և մնաց միայն Նա: Նա ասաց. «Դա է իմ սիրելի Որդին: Նրան լսեք»: Երեքն էին այնտեղ՝ օրենքը, մարգարեները, Քրիստոսը: Եվ Նա նրանց ասաց. «Այդ Նա է»: Աստված լիովին բացահայտվեց, ոչ թե մարգարեների կամ օրենքի մեջ, այլ Քրիստոսի:

²⁷⁰ Քրիստոսի մեջ է գթությունը: Օրենքը ձեզ բանտ է տանում, բայց չի կարող ձեզ այնտեղից դուրս բերել: Մարգարեները Աստծո արդարադատությունն են, որը ձեզ դատապարտում և մահվան է տանում: Դա ճիշտ է: Բայց Հիսուսը Աստծո սիրո դրևորումն է, որը ձեզ ցույց է տալիս, որ կա նախասահմանված Սերմ, և դուք այդ սերմերից մեկն եք: «Այդ Նա է: Լսեք Նրան»: Այժմ աստվածության լեցունությունը բացահայտված է: Աստծո հայտնության խորհուրդը այժմ բացահայտված է: Աստված և մարդը մեկ են դառնում: Քրիստոսը՝ Օծյալ Մարդը: Ի՞նչ է նշանակում «Քրիստոս» բառը՝ Օծյալ: Օծյալը, ով Իր վրա ընդունել է աստվածության լեցունության օծությունը: Ո՛հ, ինչպե՞ս կարող են մարդիկ կասկածել:

²⁷¹ Սովսեսն ու Դավիթը մասամբ էին Նրան ճանաչում: Բայց ահա,

իմաստության համոզիչ խոսքերով եղան, այլ Հոգու և զորության ապացուցումով»:

²²⁵ Տեսնու՞մ եք՝ ինչ է Ավետարանը: Հիսուսն ասաց. «Գնացեք աշխարհով մեկ և քարոզեք բարի լուրը»: Նա չասաց՝ «սովորեցրեք», այլ՝ «քարոզեք»: Այլ կերպ ասած՝ «Ցուցաբերեք այդ զորությունը, և նշանները կուղեկցեն»: «Ուսուցումը ձեզ ոչնչի չի հասցնի: Անհրաժեշտ է Աստծո Հոգին, որը բերում է այդ նշանները»: Հասկանու՞մ եք: Լսեք սա. «Որպեսզի ձեր հավատքը մարդկային իմաստությամբ չլինի, այլ Աստծո զորությամբ»:

²²⁶ Ահա թե ինչ է պետք մարդու սիրտը փոխելու համար... ոչ թե պետք է բացատրություններ տամ և ասեմ. «Նա այլևս նույնը չէ», երբ նա միշտ նույնն է: Եթե ես նման բան անեի... Եթե մեկն ինձ նման բան ասի, դա կնշանակի, որ նա հայտնություն չունի, Աստծո եռակի հայտնությունը: Դուք հասկանու՞մ եք: Շարունակե՛ք:

²²⁷ «Սակայն կատարյալների հետ ենք իմաստություն խոսում, ոչ թե այս աշխարհի իմաստությունը, և ոչ էլ այս աշխարհի իշխաններից, որոնք խափանվելու են: Այլ Աստծո խորհրդավոր ու ծածուկ իմաստությունն ենք խոսում, որ Աստված հավիտենից առաջ մեր փառքի համար սահմանեց: Որն այս աշխարհի իշխաններից ոչ ոք չճանաչեց (ներեցեք, բայց ոչ մի քահանա, ոչ մի ռաբբի ոչինչ չի իմացել այդ մասին), քանի որ եթե ճանաչած լինեին, փառքի Տիրոջը խաչը չէին հանի»:

²²⁸ Դուք կասեք. «Ռաբբիների և քահանաների վերաբերյալ սխալվում եք»: Բայց ո՞վ խաչեց Նրան: Կարող էինք շարունակել կարդալ, բայց չենք ուզում ժամանակ կորցնել. դեռ շատ բան ունենք դրա վերաբերյալ ասելու, եթե Տերը մեզ շնորհի իր օգնությունը:

²²⁹ Պողոսը՝ այդ ինտելեկտուալ մարդը, երբեք չի փորձել մարդկանց հետ խոսել իր աստվածաբանական լեզվով: Նա խոնարհությամբ ընդունեց Տիրոջ խոսքը և այդ խոսքը ապրեց այնպես, որ այն կարողանա արտահայտվել: Նա այնքան սուրբ կյանքով էր ապրում, որ մարդիկ կարողանում էին Հիսուս Քրիստոսին տեսնել նրա մեջ, այն աստիճանի, որ վերցնում էին իր թաշկինակը հիվանդների վրա դնելու համար: Դա է Քրիստոսի Կյանքը: Բայց ոմանք... «Ո՛հ, Եղիան այդ արել է վաղուց (նա տարածել է իր գավազանը)... բայց դա կատարվել է Եղիայի ժամանակներում»:

²³⁰ Այդպես էր մտածում աշխարհը, այն ժամանակվա ինտելեկտուալ քահանաները և եկեղեցիները, բայց հավատացյալները գիտեին, թե ինչ էր դա: Նրանք հասկացել էին Քրիստոսի հայտնությունը, որ Եղիայի մեջ էր: Նրանք ճանաչեցին նույն հայտնությունը Պողոսի մեջ, որը դրսևորում էր նույն Կյանքը, որովհետև մարգարե էր: Նա կանխատեսում էր բաներ, որոնք կատարվում էին ճիշտ այնպես, ինչպես կանխատեսել էր, և նրանք գիտեին, որ դա մարգարեի ճանաչման նշանն

կարևոր առաջադրանք ուներ: Նա անապատի մարդ էր: Նա անապատ գնաց և սպասեց: Այնտեղ Աստված նրան ասաց. «Այժմ...» և նրան հայտնություն տվեց: Ո՛հ, նորից հայտնություն: «Ես քեզ կասեմ, թե ով է նա: Դու մարգարե ես: Խոսքը քեզ է ուղղված: Գիտես, թե ով ես: Դու պետք է գաս» (մի՞թե սա չի պատասխանում անցած կիրակի օրը տված հարցին): Հովհաննես, դու գիտես, թե ով ես: Հանգիստ մնա, ոչինչ մի ասա: Գնա այնտեղ, և երբ Նրան տեսնես, երկնքից նշան կիջնի Լուսի պես, Աղավնի կիջնի: Դու Նրան կտեսնես. այդ նա է»:

²⁵⁴ Ահա թե ինչու, երբ Հիսուսը մտավ ջուրը, Հովհաննեսը բարձրացրեց աչքերը և տեսավ, թե ինչպես է իջնում Աղավնին: Նա ասաց. «*Ահա Աստծո Գառը, որ վերցնում է աշխարհի մեղքը*»:

²⁵⁵ Հիսուսը մտավ ջուրը և գնաց նրա մոտ: Նրանց հայացքները հանդիպեցին (նրանք ազգականներ էին, որովհետև Մարիամն ու Եղիաբեթը զարմուհիներ էին): Նրանց հայացքները հանդիպեցին: Այնտեղ էին Աստված և Նրա մարգարեն: Ամեն: Հովհաննեսն ասաց. «Ես պետք է Քեզանից մկրտվեմ, և Դու գալիս ես ինձ մոտ»: Բայց Հիսուսն ասաց. «Թույլ տուր հիմա, որովհետև վայել է մեզ, որ ամեն արդարություն կատարենք»:

²⁵⁶ Ինչու՞ Հովհաննեսն արեց այդ: Որովհետև Հիսուսը Ջոհն էր (Հովհաննեսը մարգարե էր, ուրեմն գիտեր այդ), իսկ Ջոհը մատուցվելուց առաջ պետք է լվացվի: Եվ այդ ժամանակ մկրտեց Նրան: Երբ մկրտեց, երկինքը բացվեց: Ո՛հ, Աստված իմ, այդ Աղավնին իջավ Նրա վրա, և մի Ձայն ասաց. «*Դա է իմ սիրելի Որդին, որին ես հավանեցի*»: Լավ, տեսնում ենք, որ դա նրան բացվեց: Այնտեղ ուրիշ մարդիկ էլ կային, բայց նրանք ոչինչ չլսեցին: Միայն Սուրբ Հոգին է հայտնում այդ:

²⁵⁷ Նույնը եղավ, երբ նա հայտնվեց Պողոսին, որը մեկ ուրիշ նախասահմանված Սերմ էր: Պողոսը քայլում էր... Գուցե կարող էր ինքն իր մեջ ասել. «Հենց, որ հասնեմ այդ ամբոխին, նրանց կտորկտոր կանեմ, որովհետև ես դուրս եմ Սողոսն եմ: Ինձ Գամաղիելն է սովորեցրել (ես Մուդիի աստվածաշնչյան դպրոցից եմ, և այլն... հասկանու՞մ եք): Ես գիտուն եմ: Գիտեմ, թե ինչի մասին եմ խոսում: Ես կարող եմ ոչնչացնել այս ֆանատիկների խմբին: Սուրբ հայր, միայն ինձ լիազորություն տուր այնտեղ գնալու, և ես կձերբակալեմ այդ աղմկարարներին մինչև վերջին մարդը: Մենք կդադարեցնենք այսպես կոչված աստվածային բժշկությունները»: Նա նամակը դրեց գրպանը և ճանապարհ ընկավ: Եվ այդ նույնը օրը... Տեր... Առավոտյան ժամը տասնմեկին Լույս փայլեց Նրա առաջ, և նա գետնին ընկավ:

²⁵⁸ Ինչու՞ այդ կատարվեց: Որովհետև նա նախասահմանված Սերմ էր: Աստված ասաց. «Ես նրան ընտրել եմ: Ես նրան ցույց կտամ, թե ինչքան է տանջվելու Իմ անվան փառքի համար: Ես նրան կուղարկեմ

(հոգով նա դուրս էր եկել մարդկային բնությունից)։ «Անապատում կանչողի ձայնը. պատրաստեցեք Տիրոջ ճանապարհը...»։ Եթե ես այն կարողացավ տեսնել, Մաղաքիան էլ չէր կարող... այդ վերջին մարգարեն, որը նախասահմանված էր իրականացնելու այն, ինչ Յիսուսը Կտակարանի մարգարեները... այն մեծ մարգարեն, որ այնտեղ էր, այս ժամանակաշրջանի վերջում։ Հասկանում եք։ Ասացի՞նք, որ նա նախասահմանված է։ Անշուշտ, նախասահմանված էր։ Մաղաքիան էլ նրան տեսավ։

²⁴⁸ Հիսուսն ասաց. «Եթե կարող եք ընդունել... նրա մասին է ասվել. ահա ուղարկում եմ Իմ պատգամաբերին. Նա Իմ առաջ ճանապարհ կպատրաստի»։ Տեսնում եք։ Անշուշտ, նա նախասահմանված էր տեսնելու այդ Պատգամը։ Ջարմանալի չէ, որ նա կարողացավ նայել և տեսնել այդ Աղավնուն, այն Լույսը, որ Իսրայելի հետ էր անապատում, իջնում էր ցած։ Աստված Ինքն էր ասում. «*Դա է իմ սիրելի Որդին, որին ես հավանեցի*»։ Աստված և մարդը Մեկ դարձան։ Հովհաննեսն ասում է. «Ես վկայում եմ, որ տեսել եմ Նրան՝ Հոր միածին Որդուն։ Ես վկա եմ»։ Ամեն։

²⁴⁹ Ահա պարզությունը։ Երբ մի ծեր քարոզիչ... Դուք չեք անտեսում այն փաստը, որ նրա հայրը մեծ աստվածաբան էր։ Նա դուրս էր եկել աստվածաբանության դպրոցից։ Բայց նա չցանկացավ մտնել իր հոր հարանվանությունը։ Դա Աստծո կամքի համաձայն չէր լինի։

²⁵⁰ Երբ Աստված դիպչեց նրան իր ծնվելու պահին... Նա Սուրբ Հոգին ընդունեց ծնվելուց երեք ամիս առաջ։ Այո, պարոնայք։ Երբ փոքրիկ Հովհաննեսը վեց ամսական էր իր մոր արգանդում, Մարիամը գնաց նրա մոր մոտ։ Այնժամ այդ փոքրիկ մարմինը, որը դեռ երեք չէր շարժվել, այդ փոքրիկ մկանները, որ դեռ չէին շարժվել, ցնցվեցին, և դա վախեցրեց Եղիսաբեթին՝ իր մորը։ Այնժամ Մարիամը մոտեցավ նրան, գրկեց և ասաց. «Աստված խոսել է ինձ հետ և ասել է, որ ես էլ եմ երեխա ունենալու»։

---- Դու և Հովսեփը արդեն ամուսնացա՞ծ եք։

---- Ո՛չ։

---- Ուրեմն, Մարիամ, ինչպե՞ս է դա հնարավոր։

²⁵¹ ---- Սուրբ Հոգին ինձ հովանի կլինի, և այդ երեխան կստեղծվի իմ մեջ։ Նրա անունը Հիսուս կդնեն։ Նա Աստծո Որդի կլինի։

²⁵² Հենց որ հնչեց «Հիսուս» անունը, փոքրիկ Հովհաննեսը ցնձաց մոր արգանդում։ Եղիսաբեթն ասաց. «Օրհնյալ ես դու կանանց մեջ, և օրհնյալ է քո որովայնի պտուղը։ Որտեղի՞ց էր, որ իմ Տիրոջ մայրն ինձ մոտ եկավ։ Որովհետև երբ քո ողջույնի ձայնը իմ ականջներին հասավ, երեխան իմ որովայնում ուրախանալով խաղաց»։

²⁵³ Ջարմանալի չէ, որ նրան չէին հետաքրքրում ճեմարանները, որոնք կարող էին իրեն ինչ-որ վարդապետություն պարտադրել։ Նա

է։ Նրանք գիտեին, որ նա Աստծո մարգարե է։ Դուք չէիք կարող սասանել նրանց համոզմունքը։

²³¹ Նույնը վերաբերում է Պետրոսին։ Երբ նրանք տեսնում էին, որ Պետրոսի ասածները կատարվում էին, ասում էին. «Թող նրա ստվերը ընկնի մեզ վրա»։ Ամեն։ Ահա թե ինչպիսին է եկեղեցին։ Դրանք հավատացողներն են։ Այո, պարոնայք։

²³² Հայտնությունը... Ի՞նչ է ասում Պողոսը։ «Քանի որ ես ունեմ դիպչում և այլն, նրանք ինձ կհավատան»։ Ո՛չ, նա ասաց. «Ես մոռացել եմ այդ բոլոր բաները։ Պետք է մարդկային իմաստությունը մեռներ։ Եվ ես ճանաչում եմ Նրան՝ Իր հարության զորությամբ։ Ես այսպես եմ գալիս ձեզ մոտ՝ Աստծո զորության ապացուցումով»։ Ի՞նչ արեց նա։ Նա ցույց տվեց, որ Հիսուս Քրիստոսը նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան։

²³³ Պողոսը կատարեց այն նույն գործերը, որ Հիսուսն էր արել։ Եվ նրանք տեսան Աստծուն՝ փառավոր Հորը, որը մի ժամանակ հայտնվել էր վառվող մորեմու մեջ, իսկ հիմա հայտնվեց Պողոսին։ Նա նույնն է ամեն ժամանակաշրջանում։ Աստծո եռակի գործելակերպը՝ երեկ, այսօր և հավիտյան։ Ի՞նչն էր Նրա նպատակը. փրկագնել Իր եկեղեցուն, գերազանցություն ունենալ գալիք Թագավորությունում։ Ամեն։ Հասկանում եք։ Այս ամենը կատարյալ է։

²³⁴ Ուշադրություն դարձրեք. Սուրբ Հոգին միակն է, որ կարող է տալ Քրիստոսի Աստվածային հայտնությունը։ Ոչ մի դպրոց չի կարող այդ անել։ Ոչ մի գիտուն չի կարող այդ անել, ոչ մի մարդ՝ ինչքան էլ կրթված կամ բարեպաշտ լինի։ Ոչ մի մարդ չի կարող այդ անել։ Այստեղ ես կարող էի շատ խիստ բաներ ասել։ Այստեղ քանի՞ վերստին ծնված, Սուրբ Հոգով լցված քրիստոնյաներ կան. խնդրում եմ, ձեռք բարձրացրեք։ Շատ լավ։ Շարունակենք։

²³⁵ Նա այդ հայտնությունը կտա միայն ընտրյալներին։ «Այն ամենը, որ Հայրը տվել է ինձ, կգան, և ոչ մի մարդ չի կարող գալ Ինձ մոտ, եթե նախ Հայրը նրանց չտա Ինձ»։

²³⁶ Նայեք այդ քահանաներին, որոնք ասում էին. «Այս մարդը Բեդգեբուդից է, գուշակ է, դև ունի»։

²³⁷ Կար նաև մի կին, որը վեց ամուսին ուներ։ Նա ապրել էր հինգ տղամարդու հետ, այժմ վեցերորդի հետ էր ապրում։ Հիսուսը նրան ասաց. «Գնա ամուսնուղ կանչիր»։ Նա պատասխանեց. «Ես ամուսին չունեմ»։ Նա ասաց. «Վեցն ունես։ Հինգ ամուսին ես ունեցել, և հիմա նա, ում հետ ապրում ես, քո ամուսինը չի»։ Նա պատասխանեց. «Տեր...»։ Ի՞նչ պատահեց։ Լույսը դիպչեց այդ Սերմին։

²³⁸ Երբ այդ Լույսը դիպչեց քահանաներին, նրանք ասացին. «Նա գուշակ է»։ Տեսնում եք։ Նրանք կյանք չունեին իրենց մեջ, նրանք հիբրիդ էին։ Նրանք հասան մինչև կազմակերպություն, որից հետո մեռան։ Մինչդեռ այդ կինը հիբրիդ չէր։

²³⁹ Նա ասաց. «Տեր, ես տեսնում եմ...»: Պատկերացնում եմ, թե ինչպես էին փայլում նրա աչքերը, իսկ արցունքները հոսում այտերով: «Տեր, ես տեսնում եմ, որ Դու Մարգարե ես: Ես Մեսիային եմ սպասում: Երբ Մեսիան գա, Քեզ նման կանի, մեզ կասի այդ բոլոր բաները»: Նա նրան պատասխանեց. «Այդ ես եմ»:

²⁴⁰ «Ո՛հ, Տեր...»: Նա թողեց իր սափորը... «Ահա Նա. տեսեք մի մարդու, որն ինձ ասաց այն ամենը, ինչ արել եմ»: Ի՞նչ էր դա նշանակում: Լույսը դիպչել էր այն Սերմին, որի մեջ Կյանք կար: Այդ կյանքը հայտնվեց:

²⁴¹ Նույնն էլ այսօր է կատարվում: Այնուամենայնիվ աստվածաբաններն ասացին. «Մի րոպե սպասեք: Պետք է հարցնեն Այսինչին... տեսնեն, թե հովիվ Մուդին ի՞նչ է ասել»: Մեր օրերում դա ի՞նչ կապ ունի հովիվ Մուդիի հետ: Հովիվ Մուդին ապրել է իր ժամանակում, ոչ թե հիմա: Դա հաստատ է: Լյութերն ապրել է իր ժամանակում, ոչ թե Ուեսլեյի: Ուեսլեյն ապրել է իր ժամանակում, ոչ թե Հոգեգալստական եկեղեցու: Հոգեգալստականներն ապրել են իրենց ժամանակում, բայց հիմա նրանք շատ հեռու են: Մենք վերջին ժամում ենք ապրում: Դա հաստատ է: Նրանց կազմակերպություններն ու մյուս բաները ապացուցում են, որ նրանք շրջանցել են այդ: Խոսքը երբեք չի հաստատվել Իր ողջ զորությամբ: Հարանվանությունների սերմերը... նրանք հարանվանություններ են ստեղծում, որոնք խառնում են բարի սերմի հետ և մեռցնում այն: Դա այդպես է: Եղինջները և մոլախոտերը խեղդում են հատիկին: Նրանք նորից հերկեցին դաշտը, նորից սկսեցին բարի սերմ ցանել, բայց մոլախոտերը նույնպես եկան և խեղդեցին հատիկին:

²⁴² Բայց Աստված ասաց, որ վերջին օրերում Նա մի ժողովուրդ կբարձրացնի, որ լվացված է Իր արյունով: Նրանք նախասահմանված էին դրա համար: Պետք է, որ նրանք այնտեղ լինեն: Աստված է այդ ասել: Նշանները, որոնց մասին... Մաղաքիա 4-րդ գլուխն ասում է, որ Նա ամեն բան բերելու է Իր սկզբնական վիճակին, վերջին օրերում իրականացնելու է այն, ինչ խոստացել է: Նա հայտնություն է բերելու: Ի՞նչ է Նա անելու: Հայրերի սիրտը դարձնելու է զավակներին: Տեսնու՞մ եք: Դա այդպես է: Նույն Կրակի Սյունը ասպարեզ կգա: Կլինեն նույն հրաշքները, նույն նշանները, նույն Հիսուսը: Նա կլինի Նույնը, կքարոզեն, որ Նա նույնն է երեկ, այսօր և հավիտյան: «Ես կհատուցանեմ ձեզ այն բոլոր տարիները, որ կերան մեթոդական որդը, կաթոլիկ որդը և բոլոր մյուս որդերը»: Հավատքն այնքան է նվազել, որ եկեղեցին դարձել է հարանվանական կոճղ, որի մեջ սերմ չկա: «Բայց, ասում է Տերը, ես կհատուցանեմ ձեզ այն բոլոր տարիները...»: «Բոլոր հրաշքներն ու նշանները, որ նրանք մերժել են: Ես դրանք կվերադարձնեմ սկզբնական Ծառին, որը վերականգնելու եմ»,--- ասում է Տերը: Այդ մարգարեն լիովին հաստատված մարգարե էր: Նրա ասածը կատարվում էր: Ամեն:

²⁴³ Միայն Սուրբ Հոգին է բերում Քրիստոսի հայտնությունը: Նա է այդ արել բոլոր ժամանակներում: Հիշեք այս. բոլոր ժամանակներում: Ու՞մ մոտ է գալիս Աստծո Խոսքը: Մարգարեների: Մի՞թե այդպես չէ: Եվ մարգարեն առաջին հերթին պետք է հաստատված լինի, ոչ թե որովհետև ինքն է իրեն մարգարե կոչում, այլ որ նա մարգարե է ծնվել: Նա հաստատվել է, և ինչ որ ասում է, Խոսքի համաձայն է, և պետք է կատարվի. բոլոր մնացած բաները պետք է վերցվեն: Հասկանու՞մ եք: Աստծո Խոսքը գալիս է միայն Սուրբ Հոգու միջոցով: Աստվածաշունչն ասում է. «... բայց Սուրբ Հոգով շարժված մարդիկ խոսեցին Աստծո կողմից»:

²⁴⁴ Հովհաննես Սկրտիչը երբեք չէր ճանաչի Հիսուսին, եթե Սուրբ Հոգին նրան ցույց չտար: Բայց Հովհաննես Սկրտիչը՝ այդ մեծ մարգարեն, ասում է. «Կա մեկը ձեր մեջ հիմա: Նա սովորական մարդու կերպարանք ունի, բայց Նա Աստծո Գառն է»: Հովհաննեսն ասաց. «Ես վկայել եմ, որ տեսել եմ Աստծո Հոգուն (Սուրբ Հոգուն), որը աղավնու կերպարանքով երկնքից իջավ և հանգչեց Նրա վրա: Մի ձայն ասաց. «Դա է իմ սիրելի Որդին, որն ունի Իմ ողջ հաճությունը»: Ի՞նչ էր դա նշանակում: Սուրբ Հոգին ասում է. «Ես Նրան կճանաչեցնեմ»:

²⁴⁵ Միայն այդպես կարող եք Նրան ճանաչել այսօր, և միայն Սուրբ Հոգու միջոցով կստանաք Աստծո եռակի հայտնությունը: Եվ դա կկատարվի միայն այն պատճառով, որ դուք նախասահմանված եք դրա համար: Եթե նախասահմանված չեք, երբեք չեք տեսնի այդ: Եթե նախասահմանված չեք այդ տեսնելու համար, երբեք չեք տեսնի, որովհետև երբ Լույսը փայլի, դուք կհեռանաք, կծաղրեք, կփորձեք բացատրել այդ ինտելեկտուալ գաղափարներով, այն ժամանակ, երբ Աստված հայտնվում է և հաստատում այդ բանը: Դուք հասկանու՞մ եք: Եթե տեսնելու կարողություն չկա ձեր մեջ, երբեք չեք տեսնի:

²⁴⁶ Աստված չասաց. «Ես կընտրեմ, այս մեկին և այն մեկին»: Ո՛չ, Նա կարող էր նախասահմանել միայն այն պատճառով, որ Ինքն անսահման է: Հետևաբար Նա ամեն բան գիտի: Նա գիտի վերջը: Նա վերջը գիտեր սկզբից առաջ: Նա Աստված է: Եթե Նա չկարողանար այդ անել, Աստված չէր լինի: Այո՛, պարոնայք: Նա անսահման է:

²⁴⁷ Հովհաննեսը երբեք Նրան չէր ճանաչի, եթե Սուրբ Հոգին նրան չհայտներ: Տեսնու՞մ եք, թե Աստված ինչպե՞ս է թաքցնում Իր խորհուրդը իմաստուններից և գիտուններից: Բոլոր այդ մարդիկ, որ ասում են... Նա պարզությամբ է դա բացահայտում նրանց համար, ովքեր նախասահմանված են տեսնելու: Մյուսները նույն տեղում կանգնած էին, բայց չտեսան Աղավնուն: Նրանք ձայնը չլսեցին: Որովհետև այն ուղարկված էր միայն նախասահմանված Սերմի համար: «Նախասահմանված»: Անշուշտ, նախասահմանված էր: Որովհետև Եսային ասաց Հովհաննեսի ծննդից 712 տարի առաջ